

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DE LA JUSTICE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

Mercredi
01-12-2010
Matin

Woensdag
01-12-2010
Voormiddag

N-VA	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	Parti Socialiste
MR	Mouvement réformateur
CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
sp.a	socialistische partij anders
Ecolo-Groen!	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen!
Open Vld	Open Vlaamse Liberalen en Democraten
VB	Vlaams Belang
cdH	centre démocrate Humaniste
LDD	Lijst Dedecker
PP	Parti Populaire

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
DOC 53 0000/000	Document parlementaire de la 53 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 53 0000/000	Parlementair stuk van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (op beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Commandes :	Bestellingen :
Place de la Nation 2	Natieplein 2
1008 Bruxelles	1008 Brussel
Tél. : 02/ 549 81 60	Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be	www.deKamer.be
e-mail : publications@laChambre.be	e-mail : publicaties@deKamer.be

SOMMAIRE

Question de M. Olivier Maingain au ministre de la Justice sur "la banque de données ViCLAS" (n° 1056)

Orateurs: **Olivier Maingain, Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude

Questions jointes de
- M. Siegfried Bracke au ministre de la Justice sur "la nomination des magistrats au sein de la commission de surveillance du service de renseignements" (n° 1162)

- M. Raf Terwingen au ministre de la Justice sur "la création de la commission administrative de surveillance des méthodes spécifiques et exceptionnelles de recueil des données des services de renseignement et de sécurité" (n° 1172)

- M. Peter Logghe au ministre de la Justice sur "la non-nomination d'un magistrat au sein de la nouvelle commission de surveillance de la Sûreté de l'État" (n° 1181)

Orateurs: **Raf Terwingen, Peter Logghe, Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude

Questions jointes de
- M. Peter Logghe au ministre de la Justice sur "l'arrestation de terroristes à Anvers et à Bruxelles" (n° 1188)

- M. Éric Thiébaud au ministre de la Justice sur "l'arrestation d'islamistes soupçonnés de terrorisme à Anvers et Bruxelles" (n° 1208)

- M. Siegfried Bracke au ministre de la Justice sur "les personnes suspectées d'activités terroristes appréhendées à Anvers et à Bruxelles" (n° 1239)

Orateurs: **Peter Logghe, Éric Thiébaud, Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude

Question de M. Raf Terwingen au ministre de la Justice sur "la spécialisation des procureurs et des substituts en matière d'abus sexuel" (n° 1280)

Orateurs: **Raf Terwingen, Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude

Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre de la Justice sur "le fonctionnement du détecteur de métaux à la prison de Hasselt" (n° 1334)

Orateurs: **Sabien Lahaye-Battheu, Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude

Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "les déclarations du procureur du Roi après une agression à l'arme blanche dans une

INHOUD

Vraag van de heer Olivier Maingain aan de minister van Justitie over "de databank ViCLAS" (nr. 1056)

Sprekers: **Olivier Maingain, Carl Devlies**, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding

Samengevoegde vragen van
- de heer Siegfried Bracke aan de minister van Justitie over "het benoemen van magistraten in de toezichtscommissie van de inlichtingendienst" (nr. 1162)

- de heer Raf Terwingen aan de minister van Justitie over "de op te richten bestuurlijke commissie belast met het toezicht op de specifieke en de uitzonderlijke methoden voor het verzamelen van gegevens door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten" (nr. 1172)

- de heer Peter Logghe aan de minister van Justitie over "de niet-benoeming van een magistraat in de nieuwe toezichtscommissie Staatsveiligheid" (nr. 1181)

Sprekers: **Raf Terwingen, Peter Logghe, Carl Devlies**, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding

Samengevoegde vragen van
- de heer Peter Logghe aan de minister van Justitie over "aanhoudingen van terroristen in Antwerpen en Brussel" (nr. 1188)

- de heer Éric Thiébaud aan de minister van Justitie over "de aanhouding in Antwerpen en Brussel van islamisten die verdacht worden van terrorisme" (nr. 1208)

- de heer Siegfried Bracke aan de minister van Justitie over "de opgepakte terreurverdachten in Antwerpen en Brussel" (nr. 1239)

Sprekers: **Peter Logghe, Éric Thiébaud, Carl Devlies**, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding

Vraag van de heer Raf Terwingen aan de minister van Justitie over "de specialisatie van procureurs en substituten inzake seksueel misbruik" (nr. 1280)

Sprekers: **Raf Terwingen, Carl Devlies**, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding

Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister van Justitie over "de werking van de metaaldetector van de Hasseltse gevangenis" (nr. 1334)

Sprekers: **Sabien Lahaye-Battheu, Carl Devlies**, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding

Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de uitspraken van de procureur des Konings naar aanleiding van een steekpartij

école à Hasselt" (n° 755)

Orateurs: **Bert Schoofs, Carl Devlies**,
secrétaire d'État à la Coordination de la lutte
contre la fraude

in een school te Hasselt" (nr. 755)

Sprekers: **Bert Schoofs, Carl Devlies**,
staatssecretaris voor de Coördinatie van de
fraudebestrijding

Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "les poursuites pour des faits de mutilation sexuelle" (n° 756)

Orateurs: **Bert Schoofs, Carl Devlies**,
secrétaire d'État à la Coordination de la lutte
contre la fraude

Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de vervolging van feiten inzake seksuele verminking" (nr. 756)

Sprekers: **Bert Schoofs, Carl Devlies**,
staatssecretaris voor de Coördinatie van de
fraudebestrijding

Question de M. Raf Terwingen au ministre de la Justice sur "l'éventuelle obligation de disposer d'un site internet dans le cadre des copropriétés" (n° 897)

Orateurs: **Raf Terwingen, Carl Devlies**,
secrétaire d'État à la Coordination de la lutte
contre la fraude

Vraag van de heer Raf Terwingen aan de minister van Justitie over "het al dan niet verplicht zijn van het hebben van een website bij mede-eigendommen" (nr. 897)

Sprekers: **Raf Terwingen, Carl Devlies**,
staatssecretaris voor de Coördinatie van de
fraudebestrijding

Question de M. Koenraad Degroote au ministre de la Justice sur "la suppression du casier judiciaire communal" (n° 900)

Orateurs: **Koenraad Degroote, Carl Devlies**,
secrétaire d'État à la Coordination de la lutte
contre la fraude

Vraag van de heer Koenraad Degroote aan de minister van Justitie over "het afschaffen van het gemeentelijke strafregister" (nr. 900)

Sprekers: **Koenraad Degroote, Carl Devlies**,
staatssecretaris voor de Coördinatie van de
fraudebestrijding

Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la Commission de contrôle des films" (n° 757)

Orateurs: **Bert Schoofs, Carl Devlies**,
secrétaire d'État à la Coordination de la lutte
contre la fraude

Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de Commissie voor de Filmkeuring" (nr. 757)

Sprekers: **Bert Schoofs, Carl Devlies**,
staatssecretaris voor de Coördinatie van de
fraudebestrijding

Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "le fait que le ministre flamand du Bien-être ait appelé la Justice et les institutions communautaires à conclure un protocole d'accord" (n° 798)

Orateurs: **Bert Schoofs, Carl Devlies**,
secrétaire d'État à la Coordination de la lutte
contre la fraude

Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de oproep van de Vlaamse minister van Welzijn tot het sluiten van een protocolakkoord tussen Justitie en de gemeenschapsinstellingen" (nr. 798)

Sprekers: **Bert Schoofs, Carl Devlies**,
staatssecretaris voor de Coördinatie van de
fraudebestrijding

Question de M. Peter Luykx au ministre de la Justice sur "l'influence des groupes haineux sur les sites de socialisation" (n° 918)

Orateurs: **Peter Luykx, Carl Devlies**,
secrétaire d'État à la Coordination de la lutte
contre la fraude

Vraag van de heer Peter Luykx aan de minister van Justitie over "de impact van haatgroepen op sociale netwerksites" (nr. 918)

Sprekers: **Peter Luykx, Carl Devlies**,
staatssecretaris voor de Coördinatie van de
fraudebestrijding

Questions jointes de
- Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre de la Justice sur "l'évaluation de la chambre chargée du traitement des affaires de drogue de Gand" (n° 1335)

- Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur "le projet pilote relatif à la chambre chargée du traitement des affaires en matière de drogue de Gand" (n° 1337)

Orateurs: **Sabien Lahaye-Battheu, Sophie De Wit, Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude

Samengevoegde vragen van
- mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister van Justitie over "de evaluatie van de drugsbehandelingskamer in Gent" (nr. 1335)

- mevrouw Sophie De Wit aan de minister van Justitie over "het proefproject met de drugsbehandelingskamer in Gent" (nr. 1337)

Sprekers: **Sabien Lahaye-Battheu, Sophie De Wit, Carl Devlies**, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding

Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la protection d'une déclaration dans les bases de données de la zone de police HaZoDi" (n° 1050)	37	Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de afscherming van een melding in de databanken van de politiezone HaZoDi" (nr. 1050)	37
<i>Orateurs:</i> Bert Schoofs, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude		<i>Sprekers:</i> Bert Schoofs, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	
Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "un Belge victime d'un accident mortel au Brésil" (n° 1051)	38	Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "een verongelukte Belg in Brazilië" (nr. 1051)	38
<i>Orateurs:</i> Bert Schoofs, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude		<i>Sprekers:</i> Bert Schoofs, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	
Question de Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur "l'arrêt rendu en appel par la CEDH dans l'affaire Taxquet" (n° 1121)	39	Vraag van mevrouw Sophie De Wit aan de minister van Justitie over "de uitspraak in beroep van het EHRM in de zaak Taxquet" (nr. 1121)	39
<i>Orateurs:</i> Sophie De Wit, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude		<i>Sprekers:</i> Sophie De Wit, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	
Question de Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur "la réaction de la justice suite aux actes extrêmes d'harcèlement au sein de l'entreprise MACtac" (n° 1198)	42	Vraag van mevrouw Sophie De Wit aan de minister van Justitie over "de reactie van justitie naar aanleiding van de extreme pesterijen bij het bedrijf MACtac" (nr. 1198)	42
<i>Orateurs:</i> Sophie De Wit, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude		<i>Sprekers:</i> Sophie De Wit, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	
Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre de la Justice sur "les délégations concernant les greffiers et les secrétaires" (n° 1224)	44	Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister van Justitie over "de delegaties met betrekking tot griffiers en secretarissen" (nr. 1224)	44
<i>Orateurs:</i> Sabien Lahaye-Battheu, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude		<i>Sprekers:</i> Sabien Lahaye-Battheu, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	
Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "le mariage controversé de deux détenus à la prison de Louvain-Central" (n° 1231)	47	Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "het omstreden huwelijk van twee gedetineerden in de gevangenis van Leuven-Centraal" (nr. 1231)	47
<i>Orateurs:</i> Bert Schoofs, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude		<i>Sprekers:</i> Bert Schoofs, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	
Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la politique en matière de distribution de méthadone" (n° 1232)	48	Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "het methadonbeleid" (nr. 1232)	48
<i>Orateurs:</i> Bert Schoofs, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude		<i>Sprekers:</i> Bert Schoofs, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	
Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "le procès monstre contre un baron de la drogue devant le tribunal correctionnel de Hasselt" (n° 1233)	50	Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "het monsterproces tegen een drugbaron voor de correctionele rechtbank van Hasselt" (nr. 1233)	50
<i>Orateurs:</i> Bert Schoofs, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, Damien Thiéry		<i>Sprekers:</i> Bert Schoofs, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding, Damien Thiéry	
Question de Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur "le vieillissement dans les prisons	52	Vraag van mevrouw Sophie De Wit aan de minister van Justitie over "de vergrijzing in de	52

belges" (n° 1336)

Orateurs: **Sophie De Wit, Carl Devlies**,
secrétaire d'État à la Coordination de la lutte
contre la fraude

Belgische gevangenissen" (nr. 1336)

Sprekers: **Sophie De Wit, Carl Devlies**,
staatssecretaris voor de Coördinatie van de
fraudebestrijding

Question de Mme Sarah Smeyers au ministre de 54
la Justice sur "les tests osseux chez les
demandeurs d'asile mineurs" (n° 1203)

Orateurs: **Sarah Smeyers, Carl Devlies**,
secrétaire d'État à la Coordination de la lutte
contre la fraude

Vraag van mevrouw Sarah Smeyers aan de 54
minister van Justitie over "botscans bij
minderjarige asielzoekers" (nr. 1203)

Sprekers: **Sarah Smeyers, Carl Devlies**,
staatssecretaris voor de Coördinatie van de
fraudebestrijding

COMMISSION DE LA JUSTICE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

du

van

MERCREDI 1 DÉCEMBRE 2010

WOENSDAG 1 DECEMBER 2010

Matin

Voormiddag

De vergadering wordt geopend om 10.18 uur en voorgezeten door de heer Peter Logghe.
La séance est ouverte à 10.18 heures et présidée par M. Peter Logghe.

01 Question de M. Olivier Maingain au ministre de la Justice sur "la banque de données ViCLAS" (n° 1056)

01 Vraag van de heer Olivier Maingain aan de minister van Justitie over "de databank ViCLAS" (nr. 1056)

01.01 **Olivier Maingain** (MR): Monsieur le président, je vous remercie d'avoir accepté la présidence de la commission pour me permettre de poser ma question. J'en ferai de même pour mon collègue si nécessaire. Monsieur le secrétaire d'État, depuis 2003, la cellule "Violence contre les personnes" de la direction "Lutte contre la criminalité contre les personnes" de la police fédérale utilise le système ViCLAS qui reprend dans une banque de données les informations recueillies par les enquêteurs sur le profil et le modus operandi des délinquants sexuels.

L'objectif de ce système complémentaire à la banque de données nationale est d'établir les liens entre des faits pour réorienter une enquête en suggérant des pistes d'investigation. L'encodage dans cette base de données se fait d'après les procès-verbaux envoyés au service "Agressions" de la police fédérale et fait l'objet d'une mention dans la banque de données nationale.

Interrogé sur le système ViCLAS en commission de la Justice le 28 juin 2006, la ministre de la Justice d'alors, Mme Onkelinx, m'avait répondu qu'il n'existait aucune obligation légale d'encodage et qu'elle envisageait d'y pourvoir avec le Collège des procureurs généraux.

Initialement développée par la police canadienne, la banque de données ViCLAS est aujourd'hui utilisée par de nombreux pays européens: l'Allemagne, le Royaume-Uni, le Danemark, la France, l'Irlande et les Pays-Bas. Quel que soit le pays concerné, le questionnaire est identique.

Monsieur le secrétaire d'État, peut-il me confirmer qu'il n'existe aucune obligation légale imposant l'encodage? Le cas échéant, quelles mesures prévoit-il afin d'y remédier? Après les réunions avec les procureurs généraux annoncées par Mme Onkelinx en son temps, une suite a-t-elle été donnée à son intention de fixer un cadre légal pour cette banque de données? M. le secrétaire d'État peut-il me communiquer l'existence d'un lien informatique entre les banques de données ViCLAS des autres pays européens?

01.01 **Olivier Maingain** (MR): Sinds 2003 gebruikt de cel 'geweld tegen personen' van de directie van de bestrijding van de criminaliteit tegen personen van de federale politie de ViCLAS-databank, die de gegevens over het profiel en de modus operandi van de seksuele delinquenten bevat. Bedoeling ervan is verbanden te leggen tussen bepaalde feiten om bepaalde onderzoekssporen te suggereren. De gegevens worden ingevoerd op basis van de processen-verbaal die aan de dienst Agressie van de federale politie worden overgezonden. In 2006 werd er door toenmalig minister van Justitie Onkelinx op gewezen dat er geen verplichting bestond om de gegevens in ViCLAS in te voeren en dat zij overwoog een dergelijke verplichting op te leggen.

In vele Europese landen wordt er thans gebruik gemaakt van de ViCLAS-databank, en dat gebeurt altijd op grond van eenzelfde formulier.

Werd er al dan niet gevolg gegeven aan het voornemen van mevrouw Onkelinx om een wettelijk kader vast te stellen voor die databank? Bestaat er een link

met de ViCLAS-databanken van andere Europese landen?

01.02 Carl Devlies, secrétaire d'État: Monsieur le président, cher collègue, à l'heure actuelle, il n'existe effectivement aucune loi imposant aux services de police de procéder à l'encodage de données dans la banque de données ViCLAS.

Cette banque de données, destinée à détecter des liens entre des crimes à caractère violent et sexuel, a été officiellement introduite dans notre pays avec l'accord du Collège des procureurs généraux et de la Commission de la protection de la vie privée. Cette banque de données pourra, semble-t-il, également être utilisée pour les tueurs en série.

L'optimisation du système requiert la diffusion d'une circulaire ministérielle commune des ministres de l'Intérieur, de la Justice et du Collège des procureurs généraux. Un premier projet de circulaire existe. Il devait être discuté en septembre 2007, mais il n'a pas pu être approuvé suite à la chute du gouvernement de l'époque. Un nouveau groupe de travail a été mis en place en mars 2009. Il poursuit actuellement ses travaux et il étudie son développement sous la direction du procureur général de Liège.

La police fédérale a fait part au Collège des procureurs généraux des difficultés rencontrées pour réaliser l'encodage des dossiers. En effet, elle estime que la capacité de sept personnes prévue à cet effet est insuffisante pour procéder à la sélection, l'encodage et l'analyse des faits pouvant alimenter cette banque de données et ce, en raison de l'augmentation considérable des cas à traiter. Elle a estimé à dix le nombre de personnes supplémentaires nécessaires pour procéder à l'encodage. Il résulte de la situation actuelle qu'une partie seulement des faits de viol et d'attentat à la pudeur est encodée, ce qui prive partiellement le système d'efficacité.

Pour ma part, j'avais déjà signalé au Collège des procureurs généraux du 29 janvier 2010 que j'étais tout à fait partisan de cette banque de données et j'avais précisé que je souhaitais renforcer la coopération à ce niveau.

Président: Éric Thiébaud

Voorzitter: Éric Thiébaud

Ce point a été à nouveau fixé à l'ordre du jour du Collège des procureurs généraux de ce 28 novembre. Ce dernier m'a informé de son souhait de maintenir cette banque de données.

J'attends le courrier que le procureur général de Liège doit m'adresser à cet égard pour interpellier ma collègue de l'Intérieur sur ce point.

En ce qui concerne le deuxième point de la question, il me semble qu'il conviendrait d'adresser la question parlementaire au ministre de l'Intérieur dans la mesure où les services d'Interpol devraient pouvoir y répondre.

01.02 Staatssecretaris Carl Devlies: De politiediensten zijn er inderdaad niet wettelijk toe gehouden gegevens in ViCLAS in te voeren. Deze databank is ontworpen om de verbanden tussen gewelddadige en seksuele misdaden op te sporen en zal blijkbaar ook gebruikt kunnen worden voor seriemoorden.

Om het systeem te kunnen optimaliseren moeten de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie en het College van procureurs-generaal samen een ministeriële omzendbrief opstellen. Er bestaat al een eerste ontwerp van. Een werkgroep bestudeert momenteel onder leiding van de procureur-generaal te Luik hoe dat ontwerp nu verder kan worden uitgewerkt. De federale politie heeft het College van procureurs-generaal gemeld dat ze van oordeel is dat zeven personen (zoals oorspronkelijk vastgelegd) niet volstaan voor het invoeren van de gegevens, aangezien er steeds meer gevallen moeten worden behandeld. Volgens de politie zouden er tien mensen moeten bijkomen. In de huidige situatie wordt er slechts een deel van de feiten ingevoerd, wat de efficiëntie van het systeem alvast niet ten goede komt.

Zelf heb ik het College van procureurs-generaal op 29 januari 2010 gemeld dat ik gewonnen ben voor deze databank en dat ik de samenwerking op dit niveau wil versterken.

Dat punt werd op de agenda van het College van procureurs-generaal van 28 november geplaatst. Ik verwacht een schrijven van de procureur-generaal van Luik om er dan mijn collega van Binnenlandse Zaken over te kunnen aanspreken.

Wat de internationale samen-

werking betreft, zou u zich met uw vraag moeten wenden tot de minister van Binnenlandse Zaken, aangezien die samenwerking via Interpol zou moeten verlopen.

01.03 Olivier Maingain (MR): Monsieur le président, je remercie le secrétaire d'État pour sa réponse dans laquelle il a rappelé la chronologie. On ne peut en effet que s'étonner de constater qu'une intention annoncée en 2006 n'ait pas encore fait l'objet d'un suivi concret quatre années plus tard, même si je peux comprendre les difficultés liées aux aléas politiques suite à la dissolution des assemblées parlementaires. Néanmoins, je m'étonne de constater – et je remercie le ministre qui a la volonté de rendre ce projet effectif –, que le Collège des procureurs généraux, qui travaille sur cette question depuis plusieurs années, n'ait pas encore pu traduire dans une circulaire ministérielle commune aux deux ministres concernés, les intentions pourtant clairement annoncées. Cependant, je peux comprendre que les circonstances actuelles ne se prêtent guère à faire avancer les dossiers.

01.03 Olivier Maingain (MR): Het is ontstellend te moeten vaststellen dat er van een in 2006 aangekondigd voornemen vier jaar later nog steeds niets concreets in huis is gekomen.

Cela dit, j'interrogerai la ministre de l'Intérieur pour connaître ses intentions à ce sujet.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Samengevoegde vragen van

- de heer Siegfried Bracke aan de minister van Justitie over "het benoemen van magistraten in de toezichtscommissie van de inlichtingendienst" (nr. 1162)
- de heer Raf Terwingen aan de minister van Justitie over "de op te richten bestuurlijke commissie belast met het toezicht op de specifieke en de uitzonderlijke methoden voor het verzamelen van gegevens door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten" (nr. 1172)
- de heer Peter Logghe aan de minister van Justitie over "de niet-benoeming van een magistraat in de nieuwe toezichtscommissie Staatsveiligheid" (nr. 1181)

02 Questions jointes de

- M. Siegfried Bracke au ministre de la Justice sur "la nomination des magistrats au sein de la commission de surveillance du service de renseignements" (n° 1162)
- M. Raf Terwingen au ministre de la Justice sur "la création de la commission administrative de surveillance des méthodes spécifiques et exceptionnelles de recueil des données des services de renseignement et de sécurité" (n° 1172)
- M. Peter Logghe au ministre de la Justice sur "la non-nomination d'un magistrat au sein de la nouvelle commission de surveillance de la Sûreté de l'État" (n° 1181)

02.01 Raf Terwingen (CD&V): De heer Bracke komt niet?

De **voorzitter**: Neen.

02.02 Raf Terwingen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijnheer de staatssecretaris, mijn vraag betreft de op te richten bestuurlijke commissie die belast is met de specifieke en uitzonderlijke methode voor het verzamelen van gegevens door inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

Op 16 december 2009 werd het wetsontwerp betreffende de methode voor het verzamelen van gegevens door inlichtingen- en veiligheidsdiensten goedgekeurd. Artikel 17 van dat bewuste ontwerp bepaalde dat er een bestuurlijke commissie zou worden opgericht,

02.02 Raf Terwingen (CD&V): Le projet de loi relatif aux services de renseignements et de sécurité a été approuvé le 16 décembre 2009. L'article 17 prévoit la création d'une commission chargée de contrôler les méthodes de collecte de ces données. À ce jour, l'arrêté royal en question n'a toujours pas été publié au

belast met het toezicht op de specifieke en uitzonderlijke methode voor het verzamelen van die gegevens.

Voorzitter: Olivier Maingain.

Président: Olivier Maingain.

Tot op heden is er nog steeds geen koninklijk besluit verschenen in het *Belgisch Staatsblad*. Gelet op de terreurdreiging die op dit ogenblik over de hele wereld en ook in ons land begint te spelen, bevinden wij ons volgens de chef van de Veiligheid van de Staat in een benarde situatie.

Hij zegt in de kranten dat zolang de benoeming van de toezichtscommissie uitblijft, de Veiligheid van de Staat minder mag doen dan ooit.

Nogmaals, de internationale terreurdreiging is een feit. Dat blijkt uit allerlei persartikelen die de laatste weken zijn verschenen in de hele wereld en dus ook in Europa en in ons land. Er is intussen blijkbaar ook een verdacht postpakket ontdekt op een vliegtuig van de koerierdienst TNT.

Ik meen dat het heel belangrijk is dat al die diensten zo spoedig mogelijk kunnen beschikken over zoveel mogelijk middelen om de opsporingen te verrichten.

Daarom is het absoluut noodzakelijk dat die bewuste commissie wordt opgericht.

Mijnheer de staatssecretaris, wanneer wordt het KB gepubliceerd, dat in de oprichting van die commissie met betrekking tot het toezicht op de specifieke en uitzonderlijke methoden voorziet?

02.03 Peter Logghe (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, de nieuwe wet inzake de Veiligheid van de Staat van 2009 die in allerlei nieuwe en bijkomende bevoegdheden voorziet, geraakt maar niet in uitvoering. Het KB is niet gepubliceerd. Een magistraat in de nieuwe toezichtcommissie geraakt door ruzie tussen de Franstalige politieke partijen maar niet benoemd. Daardoor zouden zelfs gewone observatieopdrachten stil liggen. Dat is uiteraard een toestand die niet lang kan aanhouden.

Mijnheer de staatssecretaris, bevestigt u het feit dat de nieuwe toezichtcommissie niet operationeel kan worden door het intern gekrakeel tussen Franstalige politieke partijen?

Klopt het dat hiermee ook gewone observatieopdrachten niet meer kunnen worden uitgevoerd? Onder wiens controle gebeurden die opdrachten vroeger? Kan men die instantie niet opnieuw inschakelen om ten minste de observatieopdrachten te laten doorgaan zodat de Veiligheid van de Staat haar werk kan doen?

Wat zijn de juridische gevolgen van het niet benoemen van deze Franstalige magistraat in de nieuwe toezichtcommissie?

Inzake de terroristedreiging in Duitsland, als we zouden worden gevat door vragen van Duitse collega's inzake terroristedreiging in Duitsland, bijvoorbeeld om bepaalde burgers die zich in België

Moniteur belge. Le chef de la Sûreté de l'État a fait savoir que ses services sont de ce fait considérablement gênés dans leur action, et ce en période de forte menace terroriste. Les services doivent pouvoir disposer le plus rapidement possible d'un maximum de moyens afin de mener les recherches nécessaires.

Quand l'arrêté royal instituant cette commission de surveillance sera-t-il publié?

02.03 Peter Logghe (VB): Il semblerait que des différends entre les partis politiques francophones rendent la composition de la commission de surveillance plus malaisée. De ce fait, l'arrêté royal n'est pas encore publié et il n'y aurait même pas de missions d'observation courantes. Une telle situation est inacceptable. Cette information est-elle exacte?

Qui contrôlait ces missions précédemment? N'est-il pas possible de faire de nouveau appel à cette instance pour qu'au moins, les missions d'observation puissent être organisées et que la Sûreté de l'État puisse faire son travail?

Quelles sont les conséquences juridiques de cette situation? La Belgique est-elle toujours en

ophouden te volgen, kan de Veiligheid van de Staat dit hic et nunc juridisch opvolgen?

mesure d'assurer le suivi de demandes éventuelles de l'étranger, par exemple concernant la menace terroriste en Allemagne?

02.04 Staatssecretaris **Carl Devlies**: De wet van 4 februari 2010 betreffende de methode van het verzamelen van gegevens door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, trad op 1 september 2010 in werking en kent nieuwe inlichtingenmethoden toe aan de Veiligheid van de Staat. Ze verdeelt deze onder in drie categorieën: de gewone, de specifieke en de uitzonderlijke methode en bepaalt welke procedure moet worden gevolgd om een specifieke of uitzonderlijke methode te kunnen aanwenden.

02.04 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: La loi du 4 février 2010 relative aux méthodes de recueil des données par les services de renseignement et de sécurité est entrée en vigueur le 1er septembre 2010 et impose de nouvelles méthodes de renseignement à la Sûreté de l'État. Elle distingue trois catégories de méthodes (ordinaires, spécifiques et exceptionnelles) et définit la procédure à suivre pour pouvoir recourir aux méthodes spécifiques ou exceptionnelles.

Specifieke methoden kunnen enkel worden gebruikt na een schriftelijk en met redenen omklede beslissing van de administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat en na kennisgeving van deze beslissing aan de toezichtscommissie. Uitzonderlijke methoden kunnen enkel worden aangewend nadat de toezichtscommissie haar eensluidend advies aan het ontwerp van machtiging aan de administrateur-generaal heeft gegeven.

Les méthodes spécifiques ne peuvent être mises en œuvre que sur décision de l'administrateur général de la Sûreté de l'État et après approbation de cette décision par la commission de contrôle. Il ne peut être recouru aux méthodes exceptionnelles que lorsque la commission de contrôle a rendu un avis conforme à l'administrateur général.

Daar waar de Veiligheid van de Staat voor de inwerkingtreding van de wet van 4 februari 2010 gemachtigd was om een publieke plaats te observeren met gebruik van een technisch middel is dit sinds de inwerkingtreding van de wet op 1 september 2010 niet meer mogelijk. Voor de Veiligheid van de Staat houdt dit in dat het schaduwen van personen met een camera of het plaatsen van een vaste observatiepost met camera niet meer toegelaten is. Dergelijke observaties zijn immers specifieke methoden geworden die enkel aangewend mogen worden nadat de schriftelijke en gemotiveerde beslissing van de administrateur-generaal van de toezichtscommissie ter kennis is gebracht.

Depuis le 1er septembre 2010, toute une série de méthodes de renseignement sont considérées comme "spécifiques" et peuvent dès lors être mises en œuvre uniquement après communication de la décision de l'administrateur général à la commission de contrôle. Il s'agit notamment de certaines observations à l'aide de moyens techniques, de fouilles de lieux publics ou privés, d'inspections d'objets fermés, de contrôles de l'expéditeur ou du destinataire d'un courrier ou des utilisateurs de communication électronique, etc.

De inlichtingenmethoden die bij ontstentenis van de toezichtscommissie niet kunnen worden aangewend, zijn:

Specifieke methoden:

- de observatie met behulp van technische middelen in publieke plaatsen en in private plaatsen die toegankelijk zijn voor het publiek;
- de observatie al dan niet met behulp van technische middelen van private plaatsen die niet toegankelijk zijn voor het publiek;
- de doorzoeking met behulp van technische middelen van publieke plaatsen of van private plaatsen die toegankelijk zijn voor het publiek en van gesloten voorwerpen die zich op deze plaatsen bevinden;
- het kennisnemen van de identificatiegegevens van de afzender of de geadresseerde van post of van de titularis van een postbus;
- de maatregel tot identificatie van de abonnee of de gewoonlijke gebruiker van een dienst van elektronische communicatie of van het gebruikte elektronische communicatiemiddel;
- de maatregel tot opsporing van de oproepgegevens van de elektronische communicatiemiddelen en de lokalisatie van de afkomst of de bestemming van elektronische communicatie.

Uitzonderlijke methoden:

- de observatie, al dan niet met behulp van technische middelen, in private plaatsen die niet toegankelijk zijn voor het publiek, in woningen

En outre, toute une série de méthodes exceptionnelles sont explicitées, à savoir l'observation et l'inspection dans des lieux privés, la création ou le recours à une personne morale à l'appui

of in een door een woning omsloten eigen aanhorigheid in de zin van artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek of in een lokaal aangewend voor beroepsdoeleinden of als woonplaats voor een advocaat, arts of journalist;

- de doorzoekingen, al dan niet met behulp van technische middelen, van private plaatsen die niet toegankelijk zijn voor het publiek, van woningen of van een door een woning omsloten eigen aanhorigheid in de zin van artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek of van een lokaal aangewend voor beroepsdoeleinden of als woonplaats voor een advocaat, arts of journalist en van besloten voorwerpen die zich op deze plaatsen bevinden;
- de oprichting of het gebruik van een rechtspersoon ter ondersteuning van operationele activiteiten en het gebruik van agenten van dienst onder de dekmantel van een fictieve identiteit of hoedanigheid;
- het openmaken en het kennisnemen van de al dan niet aan een postoperator toevertrouwde post;
- het verzamelen van gegevens betreffende bankrekeningen en bankverrichtingen;
- het binnendringen in een informaticasysteem al dan niet met behulp van technische middelen, valse signalen, valse sleutels of valse hoedanigheden;
- het af luisteren, het kennisnemen van en het opnemen van communicatie.

Artikel 43, 1, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten bepaalt dat de toezichtscommissie samengesteld is uit drie effectieve leden die de hoedanigheid van magistraat hebben. De leden worden aangewezen door de Koning op voorstel van de minister van Justitie en de minister van Landsverdediging bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Er werd door de ministers van Landsverdediging en Justitie een selectiecommissie samengesteld om de kandidaten te beoordelen. Aan de hand van die beoordeling werd eind september een voorstel geformuleerd door de ministers van Landsverdediging en Justitie. Dat voorstel werd al besproken binnen de regering.

Vorige week maandag werd door de minister van Justitie een brief gericht aan de premier om nogmaals op de hoogdringendheid te wijzen van de aanstelling van die commissie en het verzoek daarvan te agenderen op de Ministerraad.

Bij niet-benoeming van één van de magistraten kan de toezichtcommissie niet samengesteld worden.

Indien er terreurverdachten opduiken op Belgische grondgebied kan de Staatsveiligheid optreden en hierbij gebruik maken van de gewone methoden voor het inwinnen van inlichtingen.

d'activités opérationnelles et le recours à des agents du service sous le couvert d'une identité ou d'une qualité fictive. L'ouverture et la lecture du courrier, la collecte de données concernant des comptes et des transactions bancaires, l'intrusion dans un système informatique et l'écoute de communications font également partie de ces méthodes exceptionnelles.

L'article 43/1 de la loi organique des services de renseignement et de sécurité du 30 novembre 1998 dispose que la commission de surveillance est composée de trois membres effectifs. Ces magistrats sont désignés par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres sur proposition du ministre de la Justice et du ministre de la Défense.

Ces ministres ont érigé une commission de sélection pour évaluer les candidats et leur proposition a déjà fait l'objet de discussions au sein du gouvernement. La semaine passée, le ministre de la Justice a adressé un courrier au premier ministre dans lequel il insiste pour que la question de la composition de la commission soit portée de toute urgence à l'ordre du jour du Conseil des ministres.

Dans le cas où un des magistrats n'est pas nommé, la commission chargée de la surveillance des méthodes spécifiques et exceptionnelles ne peut pas être constituée.

Si des personnes soupçonnées d'activités terroristes se manifestent sur le territoire belge, la Sûreté de l'État peut intervenir en ayant recours aux méthodes normales de recueil de renseignements.

02.05 Raf Terwingen (CD&V): Ik denk dat de opsomming die u zelf hebt gegeven van de verschillende technieken die afhankelijk kunnen zijn van de tussenkomst van die bewuste commissie aangeeft dat het toch zeer belangrijk is dat die commissie zo spoedig mogelijk wordt

02.05 Raf Terwingen (CD&V): Il apparaît de toute évidence qu'il y a lieu de constituer cette commission dans les plus brefs

samengesteld.

délais.

Ik noteer ook dat de minister van Justitie blijkbaar zijn werk heeft gedaan. Ik vind dat goed dat u dat uitdrukkelijk heeft vermeld, maar blijkbaar zijn er binnen de regering daaromtrent nog wat problemen. Ik denk dat u het samen met mij eens zult zijn dat er best zo spoedig mogelijk werk van wordt gemaakt zodat die diensten terug met een volheid van bevoegdheden, minstens na goedkeuring van de commissie, bepaalde onderzoeksmethoden kunnen toepassen als ze dat willen. Volgens mij is het wel degelijk dringend om daar werk van te maken.

02.06 Peter Logghe (VB): Als ik het goed begrijp, kan de Staatsveiligheid bij terreurdreiging in de huidige stand van zaken enkel gebruik maken van gewone methoden. Dat is dik onvoldoende. Ik neem er nota van dat de minister van Justitie een brief heeft gericht aan de eerste minister om te wijzen op de hoogdringendheid. Ik zou die hoogdringendheid toch nog eens willen onderlijnen, en als parlamentslid en burger van dit land eis ik bijna dat het dan ook met hoogdringendheid in orde wordt gebracht. Deze situatie is een lid van de Europese Unie anno 2010 eigenlijk onwaardig.

02.06 Peter Logghe (VB): Dans la situation actuelle, la Sûreté de l'État ne peut recourir qu'aux méthodes normales en cas de menace terroriste. C'est insuffisant. Ce dossier est plus qu'urgent.

02.07 Staatssecretaris Carl Devlies: Ik kan de bemerkingen van de sprekers alleen maar bijtreden.

Ik stel vast dat de minister van Justitie en de minister van Landsverdediging alle, voorbereidende werkzaamheden hebben uitgevoerd. De finale beslissing ontbreekt. De regering moet van het dossier inderdaad een prioriteit maken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Samengevoegde vragen van

- de heer Peter Logghe aan de minister van Justitie over "aanhoudingen van terroristen in Antwerpen en Brussel" (nr. 1188)
- de heer Éric Thiébaud aan de minister van Justitie over "de aanhouding in Antwerpen en Brussel van islamisten die verdacht worden van terrorisme" (nr. 1208)
- de heer Siegfried Bracke aan de minister van Justitie over "de opgepakte terreurverdachten in Antwerpen en Brussel" (nr. 1239)

03 Questions jointes de

- M. Peter Logghe au ministre de la Justice sur "l'arrestation de terroristes à Anvers et à Bruxelles" (n° 1188)
- M. Éric Thiébaud au ministre de la Justice sur "l'arrestation d'islamistes soupçonnés de terrorisme à Anvers et Bruxelles" (n° 1208)
- M. Siegfried Bracke au ministre de la Justice sur "les personnes suspectées d'activités terroristes appréhendées à Anvers et à Bruxelles" (n° 1239)

03.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, mijnheer de minister, ik kom nog even bij u.

Een week geleden werd in Antwerpen een aantal terreurverdachten opgepakt. Ik lees dat het vooral om jongeren gaat, die lid zijn van Sharia 4 Belgium. Zij waren volgens de berichten die wij ter zake hebben gelezen, blijkbaar zinnens in Tsjetsjenië te gaan vechten.

Mijnheer de staatssecretaris, het is niet de eerste keer dat Sharia 4 Belgium met fundamentalistische projecten in het nieuws komt. U zal

03.01 Peter Logghe (VB): Il y a une semaine, des terroristes présumés ont été arrêtés à Anvers. Il s'agissait principalement de jeunes gens, membres de Sharia4Belgium. À Bruxelles aussi plusieurs personnes soupçonnées de terrorisme ont été appréhendées.

zich herinneren dat bijvoorbeeld de lezing van schrijver Benno Barnard in het verleden duchtig overhoop werd gehaald.

Woordvoerders van voornoemde vereniging formuleren ook regelmatig extreem-islamitische en vrij gewelddadige stellingen.

Ook in Brussel werd een aantal verdachten opgepakt. Indien ik het goed begrijp, zou de actie in Brussel van de actie in Antwerpen losstaan. De actie in Antwerpen gebeurde in coördinatie met een aantal internationale antiterreurdiensten.

Ten eerste, kan u ons een zicht geven op de huidige stand van zaken? Ik weet dat u in het kader van het lopende onderzoek niet danig veel kan lossen. Zijn de verdachten in Brussel en Antwerpen nog altijd gearresteerd?

Ten tweede, hoeveel personen met Belgische nationaliteit werden naar aanleiding van de acties in kwestie opgepakt? Welke nationaliteit hebben de andere betrokkenen? Gaat het eventueel om personen met een dubbele nationaliteit? Hoe zit een en ander juist?

Ten derde, mijnheer de staatssecretaris, verbleven alle gearresteerden op een wettelijke manier in België? Wat is de achtergrond van de betrokkenen, voor zover er al een zicht op is? Gaat het over geregulariseerde vreemdelingen in België? Zijn het asielzoekers? Hoe zit een en ander juist?

Ten vierde, mijnheer de staatssecretaris, een vraag die op de lippen van heel wat burgers brandt, is de volgende. Wanneer wordt tegen de extreem-islamitische vereniging Sharia 4 Belgium eindelijk actie ondernomen? Uit alle berichten – ik heb nog geen enkel ander bericht gehoord – blijkt immers dat de bedoelde vereniging zich uitsluitend met anti-Westerse en anti-Europese acties bezighoudt.

Ik kijk uit naar uw antwoord.

03.02 **Éric Thiébaut** (PS): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, dans le cadre d'une opération anti-terrorisme menée en Belgique, aux Pays-Bas et en Allemagne, sept hommes ont été interpellés à Anvers et trois d'entre eux sont connus pour faire partie de Sharia4Belgium.

D'une part, cette opération visait à empêcher la commission d'un attentat en Belgique par un groupe terroriste djihadiste international. Apparemment, la cible de cet éventuel attentat n'était pas encore spécifiquement déterminée. D'autre part, cette opération se concentrait sur des recruteurs, des candidats djihadistes et le financement d'une organisation terroriste tchéchène et de l'Émirat du Caucase.

De son côté, la police néerlandaise a interpellé, à la demande de la Belgique, trois suspects à Amsterdam, tandis que la police allemande a arrêté un individu près de la frontière belge, sur base d'un mandat d'arrêt européen délivré par les autorités judiciaires belges. L'homme en question est soupçonné d'avoir recruté des jeunes en vue de combattre en Tchétchénie.

Après celle d'Anvers, une seconde opération anti-terrorisme s'est

Quelle est la situation aujourd'hui? Les suspects de Bruxelles et d'Anvers sont-ils toujours sous mandat d'arrêt? Combien de personnes ayant la nationalité belge ont été appréhendées? Quelle est la nationalité des autres personnes concernées? S'agit-il de personnes ayant la double nationalité? Les personnes arrêtées résidaient-elles légalement en Belgique? Quel est leur parcours? S'agit-il d'étrangers régularisés ou de demandeurs d'asile? Quand entreprendra-t-on enfin quelque chose contre Sharia4Belgium, l'association de musulmans intégristes?

03.02 **Éric Thiébaut** (PS): Een antiterrorismeoperatie in België, Nederland en Duitsland heeft geleid tot de aanhouding te Antwerpen van zeven mannen, van wie er drie deel uitmaken van Sharia4Belgium. Er zou sprake geweest zijn van een aanslag in België, van ronselaars en van de financiering van een Tsjetsjeense terroristische organisatie en van het Kaukasisch Emiraat. Er heeft een tweede operatie plaatsgevonden in Brussel, die gepaard ging met huiszoekingen en ondervragingen. Het onderzoek richtte zich op het Belgisch islamitisch centrum Assabyle.

Kunt u ons meer informatie geven over de salafistische groepering Sharia4Belgium, die te Antwerpen

déroulée à Bruxelles. Dix-sept perquisitions ont été menées et plusieurs personnes ont été interpellées par la police judiciaire fédérale de Bruxelles dans diverses communes de l'agglomération bruxelloise. Et ce, dans le cadre d'une enquête visant le démantèlement d'un groupe à caractère terroriste.

Apparemment, cette enquête a démarré il y a trois ans et a été menée autour du Centre islamique belge Assabyle. L'enquête a permis de mettre au jour des ramifications internationales. Certaines des personnes arrêtées sont soupçonnées d'appartenir à un groupe actif, notamment dans le recrutement et l'envoi de candidats djihadistes vers l'Irak ou l'Afghanistan.

Monsieur le secrétaire d'État, suite à ce qui vient d'être énoncé, j'aurai plusieurs questions à vous poser.

Tout d'abord, en ce qui concerne les arrestations menées à Anvers, pouvez-vous nous donner des précisions sur le groupe salafiste Sharia4Belgium implanté à Anvers?

Sur l'éventuel attentat, avez-vous plus de précisions sur la cible éventuelle de cette attaque terroriste? S'agissait-il d'institutions belges, de l'OTAN, de l'UE?

Au niveau des recruteurs et des candidats djihadistes, dans notre pays, des personnes ont-elles été recrutées? Si oui, ont-elles déjà été envoyées vers l'un ou l'autre pays? Si oui, lesquels?

On parle également de financement d'une organisation terroriste tchétchène et de l'Émirat du Caucase.

Pouvez-vous donner de plus amples informations sur ce point?

Au sujet des arrestations en Allemagne et aux Pays-Bas, la coopération s'est-elle bien déroulée avec les autorités de ces deux pays?

S'agissant des arrestations bruxelloises, pourriez-vous nous donner des précisions sur le Centre islamique belge Assabyle? Il semble qu'il ait tissé des ramifications internationales. Pouvez-vous nous en dire plus? Il apparaît que ce centre entretient des contacts avec la France, la Suisse et le Québec. À ce sujet, une coordination a-t-elle eu lieu avec les autorités des pays concernés?

On parle également de recrutement. À ce propos, pouvez-vous nous dire si, dans notre pays, des personnes ont été recrutées? Si oui, ont-elles déjà été envoyées en Irak et en Afghanistan? De manière générale, la coordination entre les différents services du pays s'est-elle bien déroulée? Pour terminer, ne pensez-vous que la Belgique est plus exposée à des attentats terroristes que d'autres pays du fait de la présence d'institutions européennes et internationales?

Le **président**: Monsieur le ministre, dans les limites du secret de l'instruction judiciaire, vous avez la parole.

03.03 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, op de vragen aangaande het Kaukasisch emiraat, de geldstromen vanuit België naar die organisatie, de eventuele banden met Sharia 4 Belgium en de vragen in verband met de Antwerpse

is gevestigd?

Weet u wat het doelwit was van de mogelijke aanslag in België?

Werden er mensen geronseld in ons land en zo ja, naar welke landen werden zij gestuurd?

Hoe staat het met de mogelijke financiering van een Tsjetsjeense terroristische organisatie en het Kaukasisch Emiraat?

Was er een goede samenwerking met de Duitse en Nederlandse overheid?

Kan u meer informatie verschaffen over het Belgische islamitische centrum Assabyle?

Is het gevaar voor terreuraanslagen in België groter dan in andere landen vanwege de aanwezigheid van Europese en internationale instellingen?

03.03 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: À l'heure actuelle, on ne peut répondre aux questions concernant l'Émirat du Caucase,

moskeeën Omar en Bangladeshi, kan er op dit ogenblik geen antwoord worden verschaft. Het onderzoek is thans volop bezig en u zal willen begrijpen dat het goede verloop van dat aan de gang zijnde strafonderzoek en het principe van het geheim van het strafonderzoek niet toelaten om daarover meer details te verschaffen.

Pour répondre à la question qui concerne tout particulièrement Sharia4Belgium, je souhaite préciser que ce groupe ne fait pas l'objet d'une enquête judiciaire.

Over de aanhoudingen van de voorbije week wil ik het volgende mededelen.

Ten eerste, de verdachten in Mechelen blijven, zoals voor de interventies in Antwerpen en Brussel, aangehouden. De raadkamers van Mechelen en Brussel hebben voor respectievelijk zeven en twee verdachten op 26 november 2010 de bevelen van de onderzoeksrechter tot aanhouding gehandhaafd. Op vraag van de advocaten van de verdediging werd de behandeling van de zaak naar respectievelijk 7 december 2010 voor Mechelen en 3 december 2010 voor Brussel uitgesteld.

Ten tweede, in de zaak van Mechelen hebben vier verdachten de Belgische nationaliteit. De drie andere verdachten hebben de Marokkaanse nationaliteit. In de zaak van Brussel hebben beide verdachten de Belgische nationaliteit.

Ten derde, in de zaak van Mechelen verbleven de verdachten op een wettelijke manier in België. Voor een van hen is de regularisatieprocedure lopende.

In antwoord op de meer algemene vragen wil ik het volgende opmerken.

Zowel de bilaterale samenwerking als de internationale samenwerking via Eurojust zijn heel goed verlopen. Ik kan dus bevestigen dat de samenwerking met Nederland en Duitsland erg goed is verlopen.

De aanwezigheid in ons land van bepaalde internationale instellingen houdt natuurlijk een bijkomend element van waakzaamheid in voor de Belgische rechtshandhaving en veiligheidsdiensten. De desbetreffende diensten zijn zich van het voorgaande uiteraard bewust. Zij hebben in het raam van hun opdrachten een bijzondere aandacht voor voormeld element.

03.04 Peter Logghe (VB): Ik begrijp dat het onderzoek lopende is, en dat men in het belang van het onderzoek niet meer gegevens kan geven. Sharia 4 Belgium is geen onderwerp, verneem ik van u, van enig gerechtelijk onderzoek en dat verwondert mij.

Ik neem ook nota dat de regularisatieprocedure van één van de gearresteerden in Mechelen lopende is. Ik hoop in ieder geval dat die gestopt wordt, want het zijn toch wel zware feiten. We moeten wel het onderzoek nog afwachten, maar ik hoop toch dat die regularisatieprocedure niet wordt verder gezet.

les flux financiers vers cette organisation en provenance de la Belgique, les liens éventuels avec Sharia4Belgium et les questions relatives aux mosquées Omar et Bangladeshi à Anvers. L'enquête est en cours et le secret de l'enquête pénale ne le permet pas.

De beweging Sharia4Belgium is niet het voorwerp van een gerechtelijk onderzoek.

Les chambres du conseil de Malines et de Bruxelles ont introduit les mandats d'arrêt respectivement pour sept et deux suspects le 26 novembre 2010. L'examen de l'affaire a été reporté au 7 décembre 2010 pour Malines et au 3 décembre 2010 pour Bruxelles.

Dans l'affaire de Malines, quatre suspects ont la nationalité belge et trois sont marocains. Ils séjournaient légalement en Belgique. La procédure de régularisation est en cours pour l'un d'eux. Dans le dossier bruxellois, les deux suspects sont belges.

La coopération bilatérale avec les Pays-Bas et l'Allemagne s'est parfaitement déroulée, tout comme la coopération internationale par le biais d'Eurojust. La présence de certaines institutions internationales dans le pays implique évidemment une vigilance supplémentaire des services de sécurité belges.

03.04 Peter Logghe (VB): Il est étonnant que le mouvement Sharia4Belgium n'ait fait l'objet d'aucune enquête judiciaire.

La procédure de régularisation de l'une des personnes arrêtées à Malines est en cours. J'espère qu'elle sera suspendue.

Ik heb nog één enkele bijkomende vraag, mijnheer de staatssecretaris. Valt het financieel onderzoek naar de geldstromen, wat de nieuwe wet op de Staatsveiligheid betreft, onder de gewone of de uitzonderlijke daden van onderzoek? Want als dat tot deze laatste categorie behoort, betekent het dat we ook daar voorlopig niet te veel van moeten verwachten. Nochtans zou het wel belangrijk zijn dat daar ook eindelijk vooruitgang wordt geboekt.

03.05 **Éric Thiébaud** (PS): Monsieur le secrétaire d'État, je vous remercie pour vos réponses.

Je comprends qu'étant donné l'enquête judiciaire en cours, tous les éléments ne puissent nous être fournis. Cependant, la fin de mon intervention comprenait une question sur laquelle je voudrais revenir.

Certains éléments pourraient-ils nous laisser croire que nous sommes spécifiquement visés par des attentats en raison de la présence d'institutions européennes et internationales sur notre territoire? Vous n'avez pas répondu à cette question.

Présidente: Sabien Lahaye-Battheu

Voorzitter: Sabien Lahaye-Battheu

03.06 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Er is een bijkomende vraag van de heer Logghe in verband met de geldstromen. Het onderzoek kan uiteraard gebeuren, indien er specifieke methodes moeten gehanteerd worden, ik heb het daarnet opgesomd, ik heb daarop in vorige vragen geantwoord, maar het onderzoek zelf naar de geldstromen kan uiteraard gebeuren.

Monsieur Thiébaud, vous répétez votre question mais je pense y avoir répondu. J'ai dit que la présence des institutions internationales en Belgique nécessitait une vigilance accrue. C'est une réponse générale.

03.07 **Éric Thiébaud** (PS): Je parlais des signes.

03.08 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Pour le reste, l'instruction est en cours et nous devons respecter son secret, sans pouvoir donc vous communiquer davantage de détails.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 **Vraag van de heer Raf Terwingen aan de minister van Justitie over "de specialisatie van procureurs en substituten inzake seksueel misbruik" (nr. 1280)**

04 **Question de M. Raf Terwingen au ministre de la Justice sur "la spécialisation des procureurs et des substituts en matière d'abus sexuel" (n° 1280)**

04.01 **Raf Terwingen** (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, tijdens de hoorzittingen in de commissie waarin het seksueel misbruik in gezagsrelaties wordt onderzocht, kwam op een gegeven ogenblik het probleem naar voren dat sommige slachtoffers contact zochten met het parket om een bepaalde klacht in te dienen. Er werd, een beetje karikaturaal, door bepaalde daar aanwezige

L'enquête sur les flux d'argent relève-t-elle finalement d'actes d'instruction ordinaires ou exceptionnels? Si elle relève d'actes exceptionnels, nous ne devrons dès lors pas en attendre grand-chose pour l'instant.

03.05 **Éric Thiébaud** (PS): U heeft niet geantwoord op mijn vraag over de specifieke risico's op aanslagen in België door de aanwezigheid van Europese en internationale instellingen op ons grondgebied.

03.06 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Je peux rassurer M. Logghe sur le fait que l'enquête sur les flux financiers peut évidemment être réalisée.

Ik heb gezegd dat de aanwezigheid van internationale instellingen op ons grondgebied een grotere waakzaamheid vereist.

03.08 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Voor het overige moeten wij het geheim van het onderzoek eerbiedigen.

04.01 **Raf Terwingen** (CD&V): Lors des auditions en commission, les associations de victimes ont expliqué que les malchanceux aboutissaient par hasard chez un substitut ou un procureur qui

vertegenwoordigers van slachtofferorganisaties gesteld dat men dan een beetje geluk moest hebben. Wie pech had, kwam toevallig terecht bij een substituut of procureur, iemand van het parket, die niet zo op de hoogte is van de problematiek of die ook niet echt kan omgaan met dat soort van speciale klachten, eigen aan slachtoffers van seksueel misbruik.

In die omstandigheden werd er door een organisatie ook verwezen naar een project dat ontstaan zou zijn in het jaar 2000 onder de titel "Op weg naar een communicatieve en participatieve justitie". Het was nu net de bedoeling van dat project om een aantal magistraten, niet enkel van de zetel, maar ook van het parket, beter te laten omgaan met de specifieke problematiek van seksueel misbruik.

Mijnheer de staatssecretaris, in welke mate zijn er op die manier gevormde magistraten, vooral van het parket, die speciaal gevormd zijn om dat soort van klachten te behandelen? Bestaat die bepaalde specialisatie?

Concreet, wat is er geworden van dat bewuste project uit het jaar 2000? Kent u het project? Wat is daarin de stand van zaken?

04.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, collega Terwingen, het project van het jaar 2000 met de titel "Op weg naar een communicatieve en participatieve justitie" is voor mij tot nu toe onbekend.

Volgens mijn dienst strafrechterlijk beleid bestond er ooit een project bij de Koning Boudewijnstichting met diezelfde titel, maar dat had betrekking op de afhandeling van alternatieven in het algemeen en niet specifiek op zaken van seksueel misbruik.

De wet voorziet momenteel niet in een specifieke magistraat, gespecialiseerd op het vlak van de inbreuken die verband houden met seksuele misdrijven. Die dossiers worden over het algemeen toevertrouwd door de korpsverste van parketten aan substituten die een zekere ervaring hebben met die materie of die deze dossiers wensen te behandelen. Meerdere parketten hebben een specifieke sectie zeden opgericht.

In sommige parketten, bij minderjarige slachtoffers, worden de afdelingen die gewoonlijk de dossiers met betrekking tot de jeugdbescherming behandelen, aangeduid om die onderzoeken te verrichten. De specifieke procedures voor verhoor, voorzien in de wet, bijvoorbeeld op video gefilmde verhoren, worden gebruikt wanneer de slachtoffers minderjarig zijn.

De beschikbare speciaal gevormde ploegen van politiediensten kunnen ook in dringende gevallen worden aangeduid.

De problematiek van wachtdiensten is niet eigen aan de parketten. Als geoordeeld wordt dat het belangrijk lijkt dat bekwame mensen beschikbaar zijn die hulp kunnen bieden aan substituten van dienst die niet gespecialiseerd zijn in een of ander domein, dan moeten alle schakels van de ketting – politie, hulp aan slachtoffers, onderzoeksrechter enzovoort – gebruik kunnen maken van dergelijk systeem van hulp. Afhankelijk van de organisatie van het parket kunnen verschillende magistraten zulke dossiers behandelen.

n'était pas correctement au courant de la problématique ou qui ne s'y connaissait pas vraiment dans ce type de plaintes. Il a été question d'un projet lancé en 2000 intitulé "Vers une justice communicative et participative", qui avait pour but de mieux familiariser les magistrats avec la problématique spécifique des abus sexuels.

Existe-t-il des magistrats spécialement formés pour examiner ce type de plaintes? Cette spécialisation existe-t-elle? Qu'est-il advenu du projet en question?

04.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Je ne connais pas le projet en question. Il y a eu en son temps un projet lancé par la fondation Roi Baudouin et intitulé ainsi mais il ne concernait pas spécifiquement les dossiers d'abus sexuels. La loi ne prévoit actuellement pas de magistrat spécifique spécialisé en matière d'abus sexuels. Ces dossiers sont généralement confiés à des substituts expérimentés en la matière. La plupart des parquets ont créé une section spécifique "mœurs".

Lorsque les victimes sont des mineurs, les départements traitant les dossiers relatifs à la protection de la jeunesse sont désignés dans certains parquets pour mener l'enquête. Des équipes des services de police spécialement formées sont également désignées dans les cas urgents.

En fonction de l'organisation du parquet, ces dossiers peuvent être traités par des magistrats différents. Il importe toutefois que des accords de coopération soient conclus entre tous les services et organisations concernés. Si une requête est adressée à un substitut en particulier, un premier substitut peut être chargé de lui

Belangrijk is wel dat er samenwerkingsafspraken tussen de verschillende betrokken diensten, opdrachtgevers, justitiehuizen, PSD, hulpverleningsinstanties, zijn opgenomen in de samenwerkingsakkoorden inzake de begeleiding en de behandeling van daders van seksueel misbruik. In geval van specifieke vragen aan een substituut kan een eerste substituut gevraagd worden de substituut die het wenst, te ondersteunen.

Tot slot worden er op het niveau van de parketten-generaal in sommige ressorten bijeenkomsten georganiseerd met als doel de bestaande praktijken te uniformiseren en ideeën uit te wisselen tussen gespecialiseerde substituten.

04.03 Raf Terwingen (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, het blijkt uit uw antwoord dat de minster inziet dat dat soort slachtoffers door iets of wat ervaren of gespecialiseerde mensen worden opgevangen en ik juich dat toe.

Wij moeten er alles aan doen om een soort netwerk te creëren, dat bij een dergelijke klacht van een slachtoffer in werking treedt en waardoor minstens een persoon van ofwel de politieke diensten of van het parket die ervaring heeft op het gebied of ter zake geschoold is, het slachtoffer kan ondervragen, die dan zijn verhaal kan doen.

Het zal ongetwijfeld een van de aanbevelingen zijn van de commissie dat hier werk van moet worden gemaakt. Ik begrijp dat daaraan personeelskosten en budgettaire kosten verbonden zijn. Als wij eventueel een netwerk tot stand kunnen brengen met een soort van permanentie waar dergelijke slachtoffers 24 uur op 24 uur terecht kunnen en hun verhaal kwijt kunnen bij personen die ter zake zijn opgeleid of ervaring hebben met zulke dossiers, waar ook in België, dan zijn wij weeral een stuk verder in de goede richting. Dat is blijkbaar ook een van de verzuchtingen van de organisaties van slachtoffers die wij hebben gehoord.

04.04 Staatssecretaris Carl Devlies: Ik denk dat de problematiek eventueel ook aan bod kan komen in de commissie Kelk en wellicht kan het standpunt dat u hier formuleert en dat ik deel, in de eindadviezen van de commissie worden opgenomen. Daardoor zal het nog sterker naar voren kunnen worden geschoven.

prêter assistance. Enfin, des réunions sont parfois organisées au niveau des parquets généraux pour uniformiser les pratiques existantes et procéder à un échange d'idées.

04.03 Raf Terwingen (CD&V): Le ministre comprend parfaitement que ces victimes doivent être prises en charge par des professionnels expérimentés ou spécialisés. Nous devons tout mettre en œuvre pour favoriser la création d'un réseau pouvant fonctionner lorsqu'une plainte de ce type est déposée et auquel les victimes peuvent s'adresser 24 heures sur 24.

04.04 Carl Devlies, secrétaire d'État: Je pense que cette problématique peut éventuellement être abordée au sein de la commission Calice. Sans doute le point de vue que vous défendez et que je partage pourra-t-il être intégré dans les conclusions finales de la commission.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*Voorzitter: Raf Terwingen.
Président: Raf Terwingen.*

05 Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister van Justitie over "de werking van de metaaldetector van de Hasseltse gevangenis" (nr. 1334)

05 Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre de la Justice sur "le fonctionnement du détecteur de métaux à la prison de Hasselt" (n° 1334)

05.01 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de voorzitter,

05.01 Sabien Lahaye-Battheu

mijnheer de staatssecretaris, het gebeurt niet vaak dat ik als West-Vlaamse een vraag stel over een Limburgse gevangenis, maar het moet eens de eerste keer zijn. Begin september zijn er berichten opgedoken in de media over misnoegde Limburgse advocates, omdat de metaaldetector van de Hasseltse gevangenis wel erg gevoelig staat afgesteld. Elk grammetje metaal is immers genoeg om het alarm van de detector te doen afgaan. Schoenen, kledjes, bh's en alles waarin metaal is verwerkt, komt er niet in. Dat heeft als gevolg dat sommige advocates zich regelmatig bijna volledig moeten ontkleden voor zij de gevangenis binnenmogen om een cliënt te bezoeken of om naar de strafuitvoeringsrechtbank te gaan.

In andere gevangenissen gaat men dan soms over tot een fouille met een speciaal apparaat. In Limburg doet men dat niet en eist men dat alles waarin metaal zit, wordt uitgedaan. Anders komt men er niet in. Volgens de directie, aldus de berichten van begin september, werkt hun detector perfect. De directie zegt de bestaande instructies uit te voeren. Het valt echter op dat heel wat advocates getuigen zo iets in andere gevangenissen nooit te ervaren. Het Directoraat-generaal van het gevangeniswezen reageert ermee dat het afstellen van zo'n detector erg technisch is en dat het best mogelijk is dat er verschillen bestaan tussen de gevangenissen. De stafhouder van de Hasseltse advocaten liet onder meer in de krant optekenen: "Hoe hoger het babegehalte van de advocaten, hoe strenger de cipiers controleren."

Het probleem waarover ik heb gesproken en dat begin september in de media kenbaar werd, rijst vandaag nog altijd. Ik werd immers zelf vorige week gecontacteerd door een advocate die mij melding maakte van het feit dat zij de gevangenis van Hasselt niet was binnengeraakt en dat zij niet naar de strafuitvoeringsrechtbank is kunnen gaan. Zij weigerde op een bepaald ogenblik immers zich nog meer te ontkleden. Met dezelfde outfit is zij enkele dagen later naar de gevangenis in Merksplas geweest en daar was er geen enkel probleem door de detector te worden gecontroleerd en de gevangenis binnen te gaan.

Is deze problematiek u bekend? Wat is uw reactie daarop? Wat kan er worden gedaan om dit vervelende probleem uit de wereld te helpen?

05.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mijnheer de voorzitter, collega, er worden inderdaad regelmatig klachten geuit door personen die de detectorcontrole moeten ondergaan bij het binnenkomen in de gevangenis. Dat is niet enkel het geval in de gevangenis van Hasselt.

Bij KB van 3 februari 1994 werd aan het algemeen reglement van de gevangenissen een bepaling toegevoegd waarbij gesteld wordt dat "ieder die de omheining van een strafinrichting binnenkomt, door een metaaldetectieportiek moet gaan en de andere voor de veiligheid vereiste controlemiddelen moet ondergaan."

Daarop worden geen uitzonderingen toegestaan. De controle is dus verplicht voor iedereen en is te vergelijken met de controle die op luchthavens gebeurt.

Het spreekt voor zich dat die controleprocedure door het gevangenispersoneel op een correcte en professionele manier moet worden uitgevoerd. Daarbij mag geen onderscheid worden gemaakt

(Open Vld): Il me revient que le détecteur de métaux installé à la prison de Hasselt est tellement sensible que les avocates sont pratiquement obligées de se changer complètement pour être admises au sein de la prison afin de visiter un client ou pour se rendre au tribunal de l'application des peines. Dans d'autres prisons, il est parfois procédé à une fouille à l'aide d'un appareil spécial. Ce n'est pas le cas à Hasselt où tout ce qui contient du métal doit être enlevé. La direction estime que l'appareil est parfaitement réglé et qu'elle ne fait que respecter les procédures. La direction générale des établissements pénitentiaires admet qu'il peut exister des différences entre les prisons. Le bâtonnier des avocats de Hasselt aurait déclaré dans la presse qu'en fonction du physique des avocats les contrôles sont plus ou moins fouillés.

Le ministre est-il au courant de ce problème et, dans l'affirmative, quelle est sa réaction? Comment remédier au problème?

05.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Des plaintes sont déposées à intervalles réguliers et ces plaintes ne concernent pas seulement la prison de Hasselt. Par arrêté royal du 3 février 1994, une disposition rendant le détecteur de métaux obligatoire pour tout le monde a été ajoutée dans le règlement général des prisons. Aucune exception n'est admise. Il va de soi que le personnel pénitentiaire est tenu d'exécuter cette procédure de contrôle de façon correcte et professionnelle. Il ne peut l'exécuter différemment selon l'identité du visiteur. Le contrôle

naargelang de bezoeker.

Het criterium van de metaaldetectiecontrole is het al dan niet op zich dragen van metaal. Bezoekers nemen dus best voorzorgen. Voor bezoekers die bepaalde kledingstukken moeten uitdoen, wordt een kleedruimte ter beschikking gesteld.

De metaaldetectieportieken van de gevangenis worden ingesteld overeenkomstig bepaalde normen. Daarvoor bestaan uniforme voorschriften die gecontroleerd worden door een specifieke dienst van het gevangeniswezen.

Omdat er klachten waren, heeft de directie van de gevangenis van Hasselt verschillende keren een beroep gedaan op de technici van het centraal bestuur van het gevangeniswezen om de metaaldetectieportieken te controleren en indien nodig af te stellen. Die controles brachten geen onregelmatigheden aan het licht.

De **voorzitter**: Mevrouw Lahaye-Battheu, uw repliek omtrent de detectoren.

05.03 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de staatssecretaris, u zegt dat er klachten binnenkomen, niet enkel over Hasselt, maar ook over andere gevangenissen.

U zegt dat er een kleedruimte ter beschikking moet worden gesteld, maar dat is volgens mij niet altijd het geval.

Dat men in Hasselt de detector heeft laten controleren op onregelmatigheden en dat die controle negatief was kan ik aannemen. Ik stel echter vast dat aan mij, en misschien ook aan andere collega's, nog steeds gemeld wordt dat er problemen zijn in Hasselt. Kan u indien mogelijk dat probleem nog eens bespreken met de directie? Het kan toch immers niet dat personen die hun werk doen zoals een cliënt of een strafuitvoeringsrechtbank bezoeken, onheus behandeld worden en niet binnen geraken tenzij ze onmogelijke dingen moeten doen?

In ieder geval bedankt om bij het probleem stil te staan. Hopelijk vormen deze vragen het begin van de oplossing.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de uitspraken van de procureur des Konings naar aanleiding van een steekpartij in een school te Hasselt" (nr. 755)

06 Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "les déclarations du procureur du Roi après une agression à l'arme blanche dans une école à Hasselt" (n° 755)

06.01 Bert Schoofs (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, de feiten zijn reeds een beetje gedateerd. In een school in Hasselt werd een conflict tussen twee leerlingen beslecht met messteken. Indien ik mij niet vergis, gebeurde dat eind oktober. De procureur des Konings noemde het "een emotionele ontlading van twee pubers, die niet hoort". Ik heb hem op de regionale televisie horen spreken over pubergedrag.

Wat vinden de minister van Justitie en bij uitbreiding de hele regering, voor wie u optreedt, mijnheer de staatssecretaris, van dergelijke

par détection de métaux fonctionne sur la base d'un et un seul critère: le port de métal. Les visiteurs prennent donc leurs précautions. Un vestiaire est mis à la disposition de ceux ou celles qui doivent ôter certaines pièces de vêtement. Le réglage du détecteur de métaux doit respecter certaines normes, ces normes étant soumises à des règles uniformes qui sont elles-mêmes contrôlées par un service spécifique. Les contrôles effectués à Hasselt n'ont toutefois révélé aucune irrégularité.

05.03 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Il n'est pas exact qu'un vestiaire soit toujours mis à disposition. Étant donné que des problèmes se posent bel et bien à Hasselt, j'espère que le ministre en touchera un mot à la direction de cette prison. Il est en effet honteux que des avocates soient victimes de comportements incorrects.

06.01 Bert Schoofs (VB): Dans une école de Hasselt, deux élèves ont récemment réglé un différend à coups de couteau. Interviewé à ce sujet par une chaîne de télévision régionale, le procureur du Roi a parlé à ce sujet de "comportements adolescents". Que pensent le ministre de la Justice et, par extension,

uitspraken van een procureur des Konings?

Voorzitter: Sabien Lahaye-Battheu.

Présidente: Sabien Lahaye-Battheu.

06.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, collega, de procureur des Konings van Hasselt heeft mij het volgende gemeld.

“De interpellant vergist zich wanneer hij van oordeel is dat de feiten door mijn uitspraak gebanaliseerd worden. Het incident is inderdaad een emotionele ontlading in onaanvaardbaar pubergedrag, waarbij het gebruik van krasse taal de voorbije dagen een conflict tussen beide pubers veroorzaakt heeft. Het betreft geenszins agressief, brutaal voorbereid gedrag waarbij messteken zouden zijn toegebracht met de bedoeling de tegenstrever uit te schakelen. Het geheel moet dus ook in het juiste kader geplaatst worden. Het is niet omdat de pers in grote getale aanwezig was en het als nieuwsitem wilde brengen, dat de feiten ook dienen opgeschroefd te worden door mijn ambt.

In het arrondissement Hasselt bestaat sinds jaren een scholenprotocol waarbij bij ernstige feiten onmiddellijk overleg gepleegd wordt tussen de schooldirectie en haar aanverwante diensten, de politie en de magistraat van het parket. Het gegeven is voldoende gecontextualiseerd alvorens in de pers uitspraken worden gedaan.

Ik wijs erop dat in de loop van de avond de jeugdrechter gevat werd en passende maatregelen werden genomen, waarbij de minderjarige maatregelen werden opgelegd die kunnen voorkomen dat de samenleving opnieuw hinder ondervindt van zijn op dat moment onaanvaardbaar gedrag.

De school heeft er zich toe verbonden om meteen na de herfstvakantie in samenspraak met haar ondersteunende diensten de passende maatregelen te nemen opdat de minderjarige de kans zou krijgen zich te herpakken.

Ten behoeve van de vraagsteller voeg ik er nog aan toe dat de steken werden toegebracht door een jongen van Vlaamse origine en het slachtoffer een jonge Belg is van Marokkaanse origine.”

Dit incident wordt dus niet gebanaliseerd en ik mag dus geen opmerking toevoegen.

06.03 **Bert Schoofs** (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, wat de procureur zegt is heel handig, het is de pers die het feit opblaast. Het blijft voor mij een messteek op school en ik kan daarmee niet leven. Ik kan ook niet leven met de uitspraak van de procureur.

Er hebben in die periode verschillende steekpartijen plaatsgevonden en ik wil dat zeker niet op één hoop gooien, maar het publiek heeft het recht om dat te weten. Het publiek heeft ook het recht om te vinden dat steekpartijen in de samenleving niet kunnen en dat de pers daarover ook mag berichten.

Ik wil dus wel onderscheid maken tussen de zaken maar het is een feit dat er zich verschillende steekpartijen hebben voorgedaan, wat

l'ensemble du gouvernement des propos tenus par ce procureur du Roi?

06.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Le procureur du Roi de Hasselt a fait savoir qu'il n'avait nullement voulu minimiser les faits en tenant ces propos. À ses yeux, il s'agissait d'un dévouement émotionnel qui s'est traduit par un comportement adolescent inacceptable et non d'un comportement agressif et brutal prémédité.

Lorsque des faits graves se produisent dans des établissements scolaires situés dans l'arrondissement de Hasselt, une concertation entre la direction de l'école, la police et le magistrat du parquet est immédiatement organisée. Au cours de la soirée, le juge de la jeunesse a été saisi et des mesures adéquates ont été prises. L'école s'est engagée à prendre aussitôt après le congé de Toussaint des mesures qui permettront au mineur impliqué de se reprendre.

Les coups de couteau ont été portés par un jeune homme d'origine flamande et la victime était un jeune Belge d'origine marocaine.

06.03 **Bert Schoofs** (VB): À mes yeux, cela reste une agression à l'arme blanche commise à l'école. Je suis choqué par cet incident de même que par les propos tenus par le procureur du Roi. Nos concitoyens ont le droit de savoir que plusieurs agressions à l'arme blanche ont eu lieu. C'est inacceptable et la presse a le droit de s'en faire l'écho.

Je puis comprendre que le procureur veuille sauvegarder la

onaanvaardbaar is. Ik kan begrijpen dat de procureur de scholen en de schooldirecties wil beschermen, ook hun goede reputatie en dergelijke.

In feite behoort het echter een procureur toe te zeggen dat zo iets absoluut onaanvaardbaar is en voor mij hoeft hij de feiten zelfs niet te duiden. Steekpartijen op school kunnen niet. Dat is volgens mij het enige wat de procureur op dat vlak moet doen. Hij moet de maatschappij beschermen, verder moet hij geen aanwijzingen doen in een of andere particuliere richting. Dat is althans mijn mening. Ik zal hem dat ook zeggen zodra ik hem ontmoet.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de vervolging van feiten inzake seksuele verminking" (nr. 756)

07 Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "les poursuites pour des faits de mutilation sexuelle" (n° 756)

07.01 Bert Schoofs (VB): Mijnheer de staatssecretaris, volgens cijfers van het Tropisch Instituut zou het aantal vrouwen dat het slachtoffer werd van seksuele verminking in 2008 meer dan verdubbeld zijn ten opzichte van 2003, met name van 2 745 gestegen naar 6 260. Bijna 2 000 vrouwen zouden volgens die cijfers ook op dit ogenblik een ernstig risico lopen op toekomstige verminking.

Hoeveel veroordelingen werden er uitgesproken in België voor seksuele verminking op vrouwen in de jaren 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 en 2009? Bestaan er op dit vlak concrete richtlijnen vanwege het College van procureurs-generaal? Welke prioriteit besteden de parketten aan de vervolging van dit soort misdrijven? Wat is de modus operandi ter zake?

réputation et la position des établissements scolaires et de leurs directions mais au fond, il n'a qu'une chose à faire: condamner les faits de la manière la plus ferme.

07.01 Bert Schoofs (VB): Selon l'Institut de médecine tropicale, le nombre de femmes ayant subi des mutilations sexuelles dans notre pays aurait doublé en l'espace de cinq ans, passant de 2 745 cas en 2003 à 6 260 cas en 2008. Il semblerait par ailleurs que près de 2 000 autres femmes courent un risque sérieux d'être mutilées à l'avenir.

Combien de condamnations ont-elles été prononcées chaque année pour des faits de mutilation sexuelle entre 2003 et 2009? Quel degré de priorité les parquets accordent-ils à la poursuite de ce type de délits? Quel est le modus operandi en la matière?

07.02 Staatssecretaris Carl Devlies: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Schoofs, ik heb al op 20 april 2010 op de schriftelijke vraag van mevrouw Leen Dierick geantwoord en kan daarnaar verwijzen. De analisten van het College van procureurs-generaal hebben sinds het tweede deel van het jaar 2006 de volgende cijfers kunnen verzamelen.

Slechts 3 zaken zijn in België geregistreerd: een in 2008 en twee in 2009. Twee zaken zijn nog in onderzoek. Een is geseponneerd wegens het gedrag van het slachtoffer. De reden van seponering wekt op het eerste gezicht verbazing op, maar naderhand bleek dat het geen zaak is van genitale verminking, maar een dossier van slagen en verwondingen. Dit alles heeft te maken met een fout in de registratie van het dossier.

07.02 Carl Devlies, secrétaire d'État: Je renvoie à notre réponse à la question écrite de Mme Dierick du 20 avril 2010.

Trois cas seulement ont été enregistrés en Belgique. Deux affaires sont encore à l'instruction, et la troisième a été classée sans suite, car il s'est avéré qu'il s'agissait en réalité d'une affaire de coups et blessures.

07.03 Bert Schoofs (VB): Het antwoord stelt mij niet gerust. We weten allen hoe het komt dat dergelijke misdrijven allicht niet veel aan

07.03 Bert Schoofs (VB): Nous savons tous qu'il s'agit de délits

de oppervlakte komen: zij komen voor in zeer verdoken vorm in zeer gesloten gemeenschappen. De enige aanwijzing die we vaak hebben is de herkomst van de daders en slachtoffers. Het komt voor in cultuurgemeenschappen die wel zeer goed te duiden zijn op bepaalde locaties op deze planeet, als ik het zo mag omschrijven.

Er moeten extra inspanningen geleverd worden door Justitie en door de politiediensten om ervoor te zorgen dat dergelijke gemeenschappen goed in het oog worden gehouden, waar ze zich lokaliseren op ons grondgebied en waar ze dergelijke praktijken beoefenen. Ik denk bijvoorbeeld aan Soedanese gemeenschappen waar deze vorm voorkomt, maar ook in Egypte is het een veel voorkomende vorm van aantasting van de integriteit van fysieke personen. Ik vraag een extra inspanning van Justitie en de politiediensten om te proberen dit op te sporen, want het is onaanvaardbaar dat dit gebeurt voor een beschaafde samenleving.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 Vraag van de heer Raf Terwingen aan de minister van Justitie over "het al dan niet verplicht zijn van het hebben van een website bij mede-eigendommen" (nr. 897)

08 Question de M. Raf Terwingen au ministre de la Justice sur "l'éventuelle obligation de disposer d'un site internet dans le cadre des copropriétés" (n° 897)

08.01 **Raf Terwingen** (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, mijn vraag heeft betrekking op artikel 577-8, § 4, 11, van de wet op de mede-eigendom en de appartementsmede-eigendom die niet zolang geleden is gestemd. Onder punt 11 staat dat het voor de mede-eigenaars mogelijk moet zijn inzage te krijgen in alle niet-privatieve documenten of gegevens over mede-eigendommen en wel op alle wijzen die zijn bepaald bij het reglement van mede-eigendom of door de algemene vergadering en met name via een internetsite.

Die laatste passage zou in de praktijk blijkbaar aanleiding kunnen geven tot verschillende interpretaties. Wil dat zeggen dat iedere vereniging van mede-eigenaars een internetsite moet oprichten en opstellen en op die manier mensen inzage geven van die documenten of is het geen verplichting?

08.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Artikel 577-8, § 4, 11, bepaalt dat ongeacht de bevoegdheid die hem door het reglement van mede-eigendom werd toegekend de syndicus de opdracht heeft het de mede-eigenaars mogelijk te maken inzage te nemen van alle niet-private documenten of gegevens over mede-eigendommen en wel op alle wijzen die zijn bepaald bij het reglement van mede-eigendom of door de algemene vergadering en met name via een internetsite.

Zowel in het raam van de bespreking in de Kamer als in de Senaat werd benadrukt dat het niet de bedoeling is om een dergelijke website te verplichten. Misschien moet ik u ook de Franstalige tekst geven om dat te verduidelijken: "de permettre au co-propriétaire d'avoir accès à tous les documents ou informations à caractère non privé relatif à la co-propriété de toutes les manières définies dans les règlements de copropriété ou par l'assemblée générale et notamment par un site internet."

bien cachés liés à certaines communautés culturelles. L'origine des auteurs et des victimes est souvent le seul indice. Je demande que la police et la Justice déploient des efforts accrus afin de mettre au jour ce genre de pratiques.

08.01 **Raf Terwingen** (CD&V): Il est prévu au point 11 du paragraphe 4 de l'article 577-8 de la loi sur la copropriété et sur la copropriété d'appartements que les copropriétaires doivent avoir accès à tous les documents ou informations à caractère non privé relatifs à la copropriété. Cela signifie-t-il que chaque association de copropriétaires est tenue de développer un site internet de manière à permettre aux intéressés de consulter ces documents?

08.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: L'article 577-8, § 4, 11, dispose que le syndic est chargé de permettre aux copropriétaires d'avoir accès à tous les documents ou informations à caractère non privé relatifs à la copropriété, de toutes les manières définies dans le règlement de copropriété ou par l'assemblée générale et, notamment, par un site internet. Il a été souligné lors de l'examen à la Chambre, tout comme au Sénat, que le but n'était pas d'imposer un tel site internet.

In die zin heeft de heer Delpérée zijn amendement nummer 27 als volgt toe: "De Raad van State heeft voorgesteld om het voorbeeld van de internetsite als middel om documenten van de mede-eigendom te verkrijgen, te schrappen omdat een voorbeeld geen normatieve waarde heeft en dus niet in een wettekst moet voorkomen. De indieners van dit amendement wensen echter dat deze specifieke manier van informatie te verkrijgen in de wet wordt vermeld zodat ze niet wordt uitgesloten. Het is een signaal."

De bedoeling van de wetgever lijkt mij duidelijk, maar de bedoeling blijkt niet duidelijk uit de formulering van artikel 577-8, § 4, 11, en meer in het bijzonder uit de Nederlandstalige formulering. In die optiek heb ik mijn administratie gevraagd te onderzoeken of een eenvoudige wetswijziging geen soelaas kan brengen.

Zoals u weet, worden door de wet drie uitvoeringsbesluiten voorzien. Voor de wijze waarop het postinterventiedossier bewaard dient te worden, zijn er nog geen stappen ondernomen. Dat lijkt mij het besluit dat als minst dringend kan worden gekwalificeerd. De overige twee besluiten staan in de steigers. De commissie der boekhoudkundige normen heeft een ontwerp van een minimaal genormaliseerd rekeningstelsel opgesteld dat voorgelegd werd aan de betrokken partijen en waaraan momenteel verder gewerkt wordt.

Wat de inschrijving van de syndicus in de KBO betreft, dit lijkt op het eerste gezicht een eenvoudige verplichting, doch ze heeft meer voeten in de aarde dan verwacht. In nauw overleg met de Kruispuntbank van Ondernemingen en de FOD Financiën wordt aan een ontwerp van koninklijk besluit gewerkt.

Le Conseil d'État avait suggéré de rayer l'exemple du site internet parce qu'un exemple n'a pas de valeur normative et qu'il ne doit donc pas être mentionné dans un texte de loi. Ce mode d'information spécifique a toutefois été maintenu dans le texte, finalement, pour éviter à tout prix son exclusion.

L'intention du législateur ne ressort pas clairement du texte néerlandais. J'ai dès lors chargé mon administration de vérifier si une simple modification législative ne pourrait résoudre le problème. La loi prévoit trois arrêtés d'exécution. Pour les modalités de conservation du dossier d'intervention ultérieure, aucune initiative n'a été prise à ce jour. C'est l'arrêté le moins urgent. Les deux autres arrêtés sont en préparation. La Commission des Normes Comptables a élaboré un projet de système de comptes normalisés minimal qui a été soumis aux parties concernées. Si l'inscription du syndic à la Banque-Carrefour des Entreprises (BCE) apparaît à première vue comme une obligation simple, elle s'avère plus complexe que prévu. Un projet d'arrêté royal est préparé en étroite concertation avec la BCE et le SPF Finances.

08.03 Raf Terwingen (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Vraag van de heer Koenraad Degroote aan de minister van Justitie over "het afschaffen van het gemeentelijke strafregister" (nr. 900)

09 Question de M. Koenraad Degroote au ministre de la Justice sur "la suppression du casier judiciaire communal" (n° 900)

09.01 Koenraad Degroote (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, volgens de wet van 31 juli 2009 zouden de gemeentebesturen tot eind 2012 uittreksels moeten afleveren aangaande het strafregister op basis van de gegevens die bepaald en opgenomen zijn in dat gemeentelijk strafregister. De bedoeling was dat er vanaf dan al werd gewerkt aan een directe aansluiting van de verschillende gemeenten met het centraal strafregister.

Dat zou uiteraard heel wat meer efficiëntie betekenen op diverse domeinen. Eerst en vooral zouden de gemeenten gespaard worden

09.01 Koenraad Degroote (N-VA): Légalement, les autorités communales seraient chargées de la délivrance d'extraits du casier judiciaire jusqu'à fin 2012. À partir de janvier 2013, l'établissement d'une connexion directe entre les communes et le Casier judiciaire central devrait permettre la réduction du travail de classement

van het bijhouden van een fichesysteem en diverse klasseringen. De griffies van de rechtbanken en het centraal strafregister zouden diverse uitspraken en berichten niet meer moeten doorsturen naar de gemeentelijke administraties. De gemeenten zouden vanaf dan rechtstreeks gegevens kunnen opvragen bij het centraal strafregister wanneer zij attesten van goed gedrag en zeden moeten afleveren.

Ik verneem nu echter dat er bij het centraal strafregister een enorme achterstand zou zijn, waardoor de wettelijk vastgelegde datum van 31 december 2012 in het gedrang zou komen. Dat zou te betreuren zijn.

Mijnheer de staatssecretaris, ik heb de volgende vragen. Hoever staat het met de noodzakelijke voorbereidingen? Wat werd er al gedaan en wat moet er nog worden gedaan? Komt die datum in het gedrang? Indien ja, welke vertraging voorziet men? Wat werd er ondernomen om deze vertraging te beperken?

Is het de bedoeling dat ook de parketten, wanneer zij strafdossiers moeten samenstellen en wettelijke informatie nodig hebben, zoals adressen en gezinssamenstelling, deze rechtstreeks bij het rijksregister zouden kunnen aanvragen zodat de gemeenten daarvan gespaard worden?

09.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, collega's, de informatisering van het strafregister is een zorgenkind, en dit om vele redenen.

Het is een essentieel instrument in het strafrechtelijk beleid en de strafrechtketen. Ook in de informatisering van de strafrechtketen is het een essentiële bouwsteen, zonder dewelke er moeilijk van een informatisering van de strafrechtketen kan worden gesproken.

Ook voor veel spelers buiten Justitie strictu sensu, en met de gemeenten noemt u er terecht een, is het strafregister een belangrijke bron van informatie, uiteraard binnen de wettelijke regels ter zake.

Daarnaast zou een performante informatisering van het strafregister ook voor een belangrijke administratieve lastenverlaging zorgen, zowel binnen Justitie als bij sommige spelers buiten Justitie, zoals bijvoorbeeld de gemeenten, zoals u terecht duidt in de inleiding van uw vraag, maar ook, en dat is zeker zo belangrijk, tot een betere opvolging in dossiers en dus ook in het strafrechtelijk beleid.

Om deze en nog andere redenen heb ik aan de administratie snel duidelijk gemaakt dat dit een absolute prioriteit is inzake de informatisering van Justitie. Ik heb echter ook moeten vaststellen dat de problematiek complexer is dan men op het eerste gezicht zou vermoeden, niet het minst omdat er een gigantische uitdaging schuilt in de niet-geïnformaliseerde historie bij de gemeenten en ook bij de centrale administratie.

Dit probleem heeft er in het verleden blijkbaar toe geleid dat men er niet in slaagde tot modernisering te komen. Deze vraag ligt al meer dan een decennium op tafel. Ik heb dan ook verzocht betere analyses te maken en strategieën te ontwikkelen opdat dit probleem, dat door stillegging veeleer aangroeit dan verkleint, op te lossen.

et du nombre de messages à envoyer. Toutefois, à cause d'un arriéré très important auprès du Casier judiciaire central, la date limite du 31 décembre 2012 serait compromise.

Qu'en est-il des préparatifs nécessaires? La date limite est-elle compromise? Dans l'affirmative, quelles initiatives seront-elles prises pour éviter ces retards? Après la mise en place du nouveau système, les parquets pourront-ils interroger directement le Registre national pour obtenir des informations légales?

09.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Des problèmes se posent concernant l'informatisation du casier judiciaire qui constitue un instrument essentiel de la politique criminelle, de la chaîne du droit pénal et de son informatisation. De plus, l'informatisation efficace du casier judiciaire pourrait alléger sensiblement les charges administratives, tant pour la Justice que pour les communes. Elle permettrait également un meilleur suivi des dossiers pénaux et, par conséquent, de la politique criminelle. C'est pourquoi j'ai fait comprendre à mon administration que c'est là une priorité absolue, mais vu l'historique de non-informatisation des communes et de l'administration centrale, il s'agit d'une mission colossale.

Ce problème existe depuis bien plus de dix ans et j'ai demandé de meilleures analyses et stratégies pour le résoudre. Dans la perspective de la création d'un Casier judiciaire central, qui serait alimenté et consultable électroniquement, il faut mettre en œuvre un plan échelonné.

Tout d'abord, il y a lieu de

Om tot het uiteindelijke doel te komen – één enkel centraal strafregister dat elektronisch gevoed wordt en elektronisch consulteerbaar is – moet er een stappenplan worden uitgevoerd. Deze analyse, waarbij ook werkbare oplossingen voor de omgang met de historiek naar voren werden geschoven, is nu gemaakt en moet in uitvoering worden gebracht.

Alvorens de gemeenten het centraal strafregister kunnen consulteren moet men dit centraal strafregister zelf moderniseren. Ook hier is een gebrek aan evolutie in de jongste tien jaar vast te stellen. Het huidige centraal strafregister kan wegens de vermelde technische veroudering niet meer worden ontwikkeld, en ook de hardware is aan vernieuwing toe. Dit maakt dat de software van het centraal strafregister herschreven moet worden. Deze vernieuwingsstap zou klaar moeten zijn tegen eind oktober 2011.

Na dit project zullen de volgende projecten nog opgestart worden.

Ten eerste, de uitbreiding van het centraal strafregister, zodat alle straffen opgenomen worden in het strafregister, ook bijvoorbeeld veroordelingen voor een politierechtbank, die differentiëren van veroordelingen voor een inbreuk tegen het Strafwetboek of veroordelingen tot een rijverbod. Deze zijn op dit moment wel in de gemeentelijke strafregisters opgenomen, maar niet in het centraal strafregister.

Ten tweede, de koppeling van het centraal strafregister met de politie en met de correctionele rechtbanken om het strafregister te voeden. Ten derde, het extern toegankelijk maken van het strafregister, uiteraard met alle veiligheidsmaatregelen omwille van de confidentialiteit van de informatie. Ten vierde, het wegwerken van de historiek, en uiteindelijk de afschaffing van de gemeentelijke strafregisters.

Dit volledige stappenplan wordt mogelijk niet gerealiseerd tegen 31 december 2012. Ik meen dat wij realistisch moeten zijn. U zult het mij vergeven, de val van de regering heeft de zaken niet bespoedigd. Voor dit stappenplan zijn immers budgetten noodzakelijk en er zal ongetwijfeld nog een aantal aanpassingen van de wet moeten gebeuren.

Thans wordt binnen de bestaande werkruimte zoveel mogelijk nuttig werk geleverd, maar de situatie is zeker niet eenvoudig.

Zoals reeds vaker gezegd zijn data inzake informatisering streefdata en geen deadlines. In dit geval zou mijn antwoord zelfs speculatie zijn. Ik meen dat het nuttiger is een tijdsperspectief te geven wanneer er opnieuw een regering met volle bevoegdheid is en wanneer alle aspecten geanalyseerd zijn.

Misschien kan ik dit nog meegeven. Opdat wij tot een elektronische voeding van het strafregister kunnen komen moeten de instanties die het voeden uiteraard met de juiste informatica zijn uitgerust. Thans zijn wij bezig met het uitrollen van MACH in de politierechtbanken en parketten. Dit zou moeten gerealiseerd zijn medio 2011.

In die zin zijn wij reeds simultaan bezig met de realisatie van de tweede fase.

moderniser le Casier judiciaire central proprement dit, ce qui nécessitera du matériel et des logiciels nouveaux. Cette étape est prévue pour fin octobre 2011, après quoi le Casier judiciaire central sera étendu à toutes les peines, connecté à la police et aux tribunaux correctionnels et rendu accessible de l'extérieur, tout en tenant compte, bien évidemment, de toutes les mesures de sécurité. Ensuite, il faudra supprimer l'historique et les casiers judiciaires communaux.

Cette opération ne pourra pas être finalisée pour le 31 décembre 2012. Le maximum est fait mais la chute du gouvernement ne facilite pas la situation. Un planning ne pourra être établi que lorsqu'il y aura un nouveau gouvernement. Dans le cadre de ce projet, nous entendons également équiper correctement les tribunaux de police et les parquets sur le plan informatique pour la mi-2011.

Une infrastructure électronique modernisée permettant à l'ordre judiciaire de consulter le Registre national est en préparation depuis quelque temps. Les premiers résultats devraient être connus dans quelques mois.

Op uw laatste vraag kan ik het volgende zeggen. Zoals blijkt uit mijn antwoord op de vraag van mevrouw Carina Van Cauter inzake de toegang van het parket tot het rijksregister, wordt er reeds geruime tijd gewerkt aan dat ander oud zeer: een eigentijdse elektronische toegang van de rechterlijke orde tot het rijksregister. Daar mogen wij de eerste resultaten, namelijk de consultatie, over enkele maanden verwachten.

Uiteraard zal in het project van vernieuwing van het strafregister meegenomen worden dat de correcte rijksregisterinformatie wordt meegegeven op het uittreksel.

09.03 Koenraad Degroote (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, bedankt voor het antwoord.

De wet dateert van 31 juli 2009, waarin opgeworpen wordt dat het drie jaar later een feit zou zijn. Ik denk dat u zich niet volledig kunt wegsteken achter de val van de regering als zij daar zelf al een termijn van drie jaar op plakt.

Ik ben realistisch. Ik kan begrijpen dat dit wat vertraging oploopt. Toch denk ik dat die zaak van kortbij opgevolgd zal moeten worden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de Commissie voor de Filmkeuring" (nr. 757)

10 Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la Commission de contrôle des films" (n° 757)

10.01 Bert Schoofs (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, onlangs is er een horrorfilm onder de titel "Sint" uitgekomen. Ik heb de film zelf nog niet bekeken. Ik denk ook niet dat ik hem zal bekijken. De film "Sint" is goed bevonden voor de leeftijd vanaf 12 jaar.

Een dergelijke leeftijdsgrens zou door de Centrale Commissie voor de Filmkeuring moeten worden goed bevonden. De bepaling van voornoemde grens zou door vier leden moeten gebeuren. Naar verluidt zouden echter slechts twee leden van de bewuste Commissie ter zake hun advies hebben gegeven. Het advies zou dus volgens de wettelijke normen niet rechtsgeldig zijn.

Voor voornoemde Commissie zou er een probleem bestaan. Zij zou geen voorzitter meer hebben. Ook de secretaris zou de deur achter zich hebben dichtgetrokken. Zij zou dus bijlange niet in staat zijn haar werk te doen, laat staan om communicatie te voeren en informatie aan het publiek te verstrekken. Een echt solide, juridische basis voor filmkeuring zou dus ontbreken. De facto zouden distributeurs en bioscoopuitbaters zelf voor de quoteringen verantwoordelijk zijn.

Het voorgaande is de kat bij de melk zetten. Het is niet dat ik de betrokkenen niet vertrouw. Uiteindelijk zullen commerciële belangen echter de overhand halen op ethische belangen.

Kloppen de feiten? Klopt het met name dat de Centrale Commissie

09.03 Koenraad Degroote (N-VA): La loi date du 31 juillet 2009 et prévoit la réalisation du projet dans les trois ans. Si je peux comprendre que les travaux prennent quelque retard, j'estime que cette mise en œuvre doit à présent faire l'objet d'un suivi minutieux.

10.01 Bert Schoofs (VB): Le film d'horreur "Sint" s'adresserait à un large public à partir de 12 ans. Cette limite d'âge devrait être approuvée par la Commission centrale de contrôle des films. Or il semblerait que deux membres seulement de la commission se soient prononcés au lieu des quatre obligatoires. Cette limite d'âge ne serait donc pas valable. La Commission de contrôle des films connaîtrait quelques difficultés, il n'y aurait ni président ni secrétaire. Elle ne serait pas en mesure d'œuvrer correctement, encore moins de communiquer et d'informer efficacement. Les distributeurs et les exploitants de salle seraient de facto responsables de la classification des films. Si c'est le cas, je crains que les intérêts commerciaux ne passent avant les considérations éthiques.

voor de Filmkeuring helemaal in het slop is beland?

Hoe functioneert zij of zou zij moeten functioneren? Wie zetelt in de Commissie? Wanneer komt zij bijeen? In welke gevallen is haar optreden facultatief dan wel verplicht?

Heeft de minister van Justitie zelf al benoemingen in de Commissie verricht? Zo ja, welke criteria worden bij benoemingen gehanteerd? Op welke wijze worden de kandidaten geselecteerd?

Ten slotte, ik heb nog een bijkomende vraag. Indien u er niet op kan antwoorden, is dat geen probleem. Misschien blijkt een en ander wel uit uw antwoord.

In welke mate is er een beweging in de richting van de Gemeenschappen in gang gezet, om op gemeenschapsniveau de Commissie behoorlijk te laten heropleven, uit haar as te laten herrijzen en haar werk te laten doen?

Mijnheer de staatssecretaris, mijn laatste vraag is een bijkomende vraag. Het is dus geen probleem, mocht u ze niet kunnen beantwoorden. De vraag vloeit evenwel voort uit de door mij geschetste logica der feiten.

10.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Schoofs, ten eerste, de wet van 1 september 1920 waarbij aan minderjarigen, jonger dan 16 jaar, de toegang tot de bioscoopzalen wordt ontzegd en het KB van 27 april 2007 houdende de oprichting van de Commissie voor de Filmkeuring, gelden ter zake.

Er is nergens een wettelijke bepaling die vastlegt hoeveel leden hun goedkeuring moeten geven.

Aangezien de Raad van State bij herhaling heeft geoordeeld dat de filmkeuring een federale restmaterie is, is ook de juridische basis tot nader order ondubbelzinnig de bovenvermelde wet van 1 september 1920 en het vermelde uitvoeringsbesluit.

Momenteel wordt werk gemaakt van een actualisering van de regelgeving. De FOD Justitie werkt daarvoor samen met de Gemeenschappen.

Eigenlijk probeert de Vlaamse Gemeenschap om elke film door vier leden van de Commissie voor de Filmkeuring te laten beoordelen.

In de praktijk is dit echter niet steeds mogelijk. Vooraf hebben inderdaad slechts twee leden de film gezien en hun goedkeuring gegeven om kinderen vanaf 12 jaar toe te laten.

Volgens de Vlaamse Gemeenschap hebben nog vijf andere leden van de commissie, nadat de film al uit was, de film gezien en eveneens hun goedkeuring gegeven.

De commissie heeft momenteel geen voorzitter, maar dat is in dit verband niet relevant.

Het oordeel van de commissie moet alleen door de bioscoopexploitanten kenbaar worden gemaakt. Het is immers niet de

Est-il exact que la Commission de contrôle des films soit dans l'impasse? Comment fonctionne-t-elle? Dans quels cas son intervention est-elle obligatoire ou facultative? Le ministre de la Justice a-t-il déjà procédé à des nominations au sein de la Commission? Dans l'affirmative, selon quels critères? Dans quelle mesure œuvre-t-on pour un transfert de compétences de la Commission de contrôle des films aux Communautés?

10.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Aucune disposition légale ne fixe le nombre de membres de la Commission pour le contrôle des films qui sont tenus de donner leur approbation. Étant donné que le Conseil d'État a jugé à plusieurs reprises que le contrôle des films constituait une compétence résiduelle du fédéral, la loi du 1er septembre 1920 et l'arrêté d'exécution de 2007 en constituent toujours la base juridique.

Le SPF Justice s'emploie à actualiser la législation en collaboration avec les Communautés. La Communauté flamande tente de faire évaluer chaque film par quatre membres de la Commission, mais cet objectif est difficile à réaliser dans la pratique. Actuellement, la Commission n'a en effet pas de président, mais cet état de fait n'est pas particulièrement pertinent en l'espèce. L'avis de la Commission pour le contrôle des films doit être diffusé par les exploitants de complexes cinématographiques, la Commission ne communiquant pas directement avec le public.

taak van de Commissie voor de Filmkeuring om te communiceren met het publiek.

Ten tweede, hoe functioneert de Commissie voor de Filmkeuring? Het secretariaat van de commissie nodigt op vraag van een filmdistributeur die de toegang tot een film voor kinderen mogelijk wil maken, de leden van de commissie uit om een voorstel van deze film bij te wonen, teneinde een beslissing te kunnen nemen over het al dan niet toelaten van kinderen in de bioscoopzaal.

Er bestaan twee KB's betreffende de benoeming van leden, namelijk het KB van 30 april 2007 houdende de benoeming van de leden van de Commissie voor de Filmkeuring en het KB van 21 mei 2008 houdende bijkomende benoemingen van leden van de Commissie voor de Filmkeuring.

Ten derde, over de al dan niet verplichte facultatieve tussenkomst. Artikel 1 van de wet van 1 september 1920 bepaalt dat de toegang tot de bioscoopzalen wordt ontzegd aan minderjarigen, jonger dan 16 jaar, en dit ongeacht of het gaat om een jongen of een meisje.

Artikel 2 preciseert echter dat dit verbod niet van toepassing is indien de vertoning goedgekeurd wordt door een commissie. Het verbod vervat in artikel 1 is niet van toepassing op de verdeling of de vertoning van films in een bioscoopzaal of een plaats die toegankelijk is voor het publiek welke zijn goedgekeurd door een commissie. Dit betekent dat in principe elke film "kinderen onder de 16 jaar" niet toegelaten is, behalve indien de commissie een goedkeuring "kinderen toegelaten" heeft gegeven.

In uitvoering van "wat mogelijk is voor de leeftijdsgrens van 16 jaar is ook mogelijk voor de leeftijdsgrens van 12 jaar" bepaalt het KB van 27/04/2007 houdende oprichting van de Commissie voor de Filmkeuring in zijn artikel 4, § 1, dat een film ook kan toelaten voor kinderen vanaf de leeftijd van 12 jaar. Artikel 4, § 1, bepaalt dat zij een film kan toelaten voor allen of voor minderjarigen vanaf de leeftijd van 12 jaar.

Het is op dit artikel dat een beroep werd gedaan voor de film 'Sint' waarvan sprake in de mondelinge vraag. De verschillende opeenvolgende regeringen hebben de wens geuit om deze materie te communautariseren, maar zoals hierboven al gesteld, heeft de Raad van State geoordeeld dat het om een restbevoegdheid van de federale overheid gaat, hoewel er een samenwerkingsakkoord met de Gemeenschappen is gesloten en de Duitstalige Gemeenschap een decreet over de media van 26 april 1999 heeft aangenomen om de voornoemde wet, voor hen, aan te passen.

Momenteel zijn er onderhandelingen gaande met de Gemeenschappen om een fundamentele herziening van het wettelijke systeem mogelijk te maken in de zin van een vereenvoudiging van de procedures en dit met de steun van de filmdistributeurs en de bioscoopuitbaters. Hoewel een consensus binnen het bereik leek te liggen, is recent gebleken dat de belangrijkste filmdistributeursorganisatie niet tot een overeenstemming lijkt te komen voor zijn op te nemen rol in het kader van wat een systeem van autoregularisatie zou moeten zijn. De mogelijkheid om naar een commissie te kunnen stappen in geval er onenigheid zou zijn over de

Le distributeur qui désire lancer un film pour enfants doit inviter les membres de la Commission à le voir. La loi dispose en effet que les enfants de moins de 16 ans ne peuvent entrer dans un cinéma.

La nomination des membres se fonde sur deux arrêtés royaux, à savoir celui du 30 avril 2007 portant nomination des membres de la Commission pour le contrôle des films et celui du 21 mai 2008 portant des nominations additionnelles des membres de la Commission pour le contrôle des films.

Conformément à la loi de 1920, certains films ne peuvent être visionnés par les enfants de moins de 16 ans qu'après approbation par la Commission de contrôle des films. Depuis 2007, la Commission peut également autoriser les enfants à partir de 12 ans à voir certains films. Cela a été le cas pour le film "Sint".

Plusieurs gouvernements ont tenté de régionaliser cette matière mais le Conseil d'État a invariablement estimé qu'il s'agissait d'une compétence résiduelle du pouvoir fédéral.

Des négociations sont actuellement en cours avec les Communautés et les distributeurs de films en vue d'une simplification du système légal. Un consensus semblait possible mais l'organisation des distributeurs de films n'est pas parvenue à définir le rôle qu'elle aurait à jouer dans un système d'autorégulation.

Il n'est pas possible en cette période d'affaires courantes de transférer cette matière aux Communautés.

Un groupe de travail se penche sur une réorganisation fondamentale du système et c'est la raison pour laquelle je n'ai procédé à aucune nomination. Le nouveau système devrait

classificatie blijft hier niettemin bestaan.

Bovendien, gelet op het feit dat wij in een periode van lopende zaken verkeren, is het op dit moment niet mogelijk om de wet bij bijzondere meerderheid te wijzigen teneinde de bevoegdheid naar de Gemeenschappen door te schuiven.

Uw vierde vraag. Heeft de minister zelf reeds benoemingen verricht in de commissie? Een werkgroep is bezig met een fundamentele reorganisatie van het systeem. Gelet op dit feit, heb ik geen nieuwe benoemingen gedaan. Het nieuwe, te ontwikkelen systeem zou echter ook de toegang tot dvd's mee moeten opnemen. Het gaat niet op dat de toegang tot de film in de bioscoop wordt ontzegd en dat enkele maanden later kinderen deze zelfde film kunnen aanschaffen zonder dat er enige leeftijdsrestricties worden toegepast.

10.03 Bert Schoofs (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, er moet in elk geval toch heel wat gebeuren, een wet uit 1920, een werkgroep die is samengesteld en waar er blijkbaar toch de nood bestaat om iets te veranderen. Ik betreur dat het federale restmaterie zou blijven, het zou beter aan de Gemeenschappen worden toebedeeld, ongeacht de stemmingen die hier in het Parlement zouden nodig zijn en de wetswijzigingen.

In Nederland is deze film +16 gekeurd. Nederland is nu niet bepaald een land waar men zich al te conservatief opstelt. In Vlaanderen is het blijkbaar toch vrijheid blijheid. Wanneer Kinopolis zegt dat het blij is dat de film +12 wordt gekeurd, omdat het anders een te grote groep jongeren zou moeten weigeren, dan zijn het inderdaad de commerciële belangen die spelen boven de ethische.

Momenteel kan de federale regering daaraan blijkbaar weinig doen, men zit ook in een overgangperiode. Ik hoop echter alleszins dat er daaraan dringend iets gedaan wordt, want Vlaanderen en ook Wallonië worden op dit vlak in sommige gevallen het slachtoffer van commerciële belangen en daardoor worden kinderen niet beschermd, integendeel zou ik zeggen, dit geval bewijst dat volgens mij.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

11 Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de oproep van de Vlaamse minister van Welzijn tot het sluiten van een protocolakkoord tussen Justitie en de gemeenschapsinstellingen" (nr. 798)

11 Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "le fait que le ministre flamand du Bien-être ait appelé la Justice et les institutions communautaires à conclure un protocole d'accord" (n° 798)

11.01 Bert Schoofs (VB): Mijnheer de staatssecretaris, voor de gemeenschapsinstellingen die probleemjongeren opvangen, geldt een federaal opgelegde opnameverplichting. Zij kunnen dus geen zogenaamde multiprobleemjongeren weigeren, alhoewel de voornoemde centra ook geen psychiatrische instellingen zijn en het gedrag van dergelijke probleemjongeren nogal eens aan een psychische stoornis te wijten kan zijn. In feite komen die jongeren dus terecht in instellingen waar zij niet thuishoren.

Naar aanleiding van de steekpartij in Ruiselede, waarover ik het daarstraks nog had, waarbij een begeleidster werd verwond, kondigde

également régler la question de l'accès au contenu des dvd.

10.03 Bert Schoofs (VB): Si la loi date de 1920, il reste beaucoup à faire. Je déplore que cette matière reste une compétence résiduaire fédérale et qu'elle ne puisse être transférée aux Communautés.

Aux Pays-Bas, le film "Sint" est interdit aux enfants de moins de 16 ans. En Flandre, tout semble être permis. Kinopolis est évidemment satisfait. Pour le moment, les autorités fédérales ne peuvent pas grand-chose pour remédier à cette situation. J'espère que celle-ci évoluera de manière telle que les intérêts éthiques priment les enjeux commerciaux.

11.01 Bert Schoofs (VB): Les établissements communautaires spécialisés dans l'accueil des jeunes à problèmes sont tenus par l'échelon fédéral d'accueillir ces jeunes. Étant donné que leur comportement peut être dû à des troubles psychiques, ces jeunes arrivent dans des institutions où ils n'ont pas leur place. À la suite de l'agression à l'arme blanche

Vlaams minister van Welzijn Jo Vandeurzen maatregelen aan in zijn beleidsdomein. Hij heeft dan ook de federale regering opgeroepen om vanuit Justitie een protocolakkoord te sluiten met de gemeenschapsinstellingen.

Mijnheer de staatssecretaris, wanneer en op welke wijze zal de minister van Justitie gehoor geven aan het verzoek van Vlaams minister van Welzijn Jo Vandeurzen, tevens een partijgenoot, tot het sluiten van een protocolakkoord tussen Justitie en de gemeenschapsinstellingen? Hoever staat men daarmee?

11.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mijnheer Schoofs, door de hervormingen van de wet betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dat feit veroorzaakte schade werd op basis van artikel 37, § 2, 1, een plaatsing in een ziekenhuisdienst mogelijk, alsook een residentiële plaatsing in een dienst die deskundig is op het gebied van alcohol- en/of drugsverslaving of enige andere vorm van verslaving en een residentiële plaatsing in een intensieve behandelingsafdeling van een jeugdpsychiatrische dienst.

Die artikelen zijn echter nog niet in werking getreden. Op 1 januari 2011 zouden volgens de wet diverse bepalingen van 2008 de resterende artikelen van de jeugdwet in werking treden.

Door de noodzakelijke afstemmingen tussen de verschillende overheden zal er echter voor geopteerd worden om de inwerkingtreding voorlopig nog even uit te stellen, teneinde alle overheden de tijd te geven om de nodige maatregelen te nemen.

Op 19 november 2010 was er een vergadering met de verschillende bevoegde overheden om na te gaan welke maatregelen er nog nodig zijn om de betreffende artikelen effectief in werking te laten treden. Daartoe werd een werkgroep opgericht.

De residentiële plaatsing in een open of in een gesloten afdeling van een jeugdpsychiatrische dienst is tot op vandaag beperkt toepasbaar binnen de intensieve behandelunits van een forensische jeugdpsychiatrische dienst, een FOR-K-dienst. Die eenheden hebben geen gesloten karakter. Gesloten wordt begrepen als "met vrijheidsberovend karakter". De plaatsing is afhankelijk van een verslag, opgesteld door een jeugdpsychiater, waaruit blijkt dat de minderjarige lijdt aan een geestesstoornis of dat zijn beheersing van zijn handelingen ernstig is aangetast.

Indien de plaatsing wordt opgelegd door de jeugdrechter, in het kader van een gedwongen opname, wordt de plaatsing binnen die diensten aanbevolen volgens de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke.

Er werd reeds een protocolakkoord gesloten tussen de federale regering en de overheden bedoeld in artikelen 128, 130, 135 en 138 van de Grondwet over de organisatie van een zorgtraject voor jongeren met een psychiatrische problematiek die vallen onder de toepassing van artikel 36, 4e en artikel 52 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van een

survenue à Ruiselede, le ministre flamand M. Vandeurzen a annoncé des mesures. Il a invité le gouvernement fédéral, plus particulièrement le département de la Justice, à conclure un protocole d'accord avec les établissements communautaires.

Quand le ministre répondra-t-il à cette invitation?

11.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Au 1er janvier 2011, les articles restants de la loi sur la protection de la jeunesse devraient entrer en vigueur en vertu de la loi portant dispositions diverses de 2008. Compte tenu des indispensables harmonisations entre les différents niveaux de pouvoir, l'entrée en vigueur devra toutefois provisoirement être reportée. Une réunion des différentes autorités compétentes a eu lieu le 19 novembre 2010.

Le placement résidentiel dans un département ouvert ou fermé d'un service pédopsychiatrique n'est jusqu'à présent applicable qu'au sein des unités de soins intensifs d'un service pédopsychiatrique légal. Ces unités ne sont pas fermées. Le placement dépend d'un rapport rédigé par un psychiatre de la jeunesse, indiquant que le mineur souffre d'un trouble mental ou qu'il maîtrise très difficilement ses actes.

Si le placement est imposé par le juge de la jeunesse dans le cadre d'une admission forcée, ce placement est recommandé au sein des services visés en vertu de la loi du 26 juin 1990 relative à la protection des malades mentaux.

Un protocole d'accord a déjà été conclu sur l'organisation d'un trajet de soins pour les jeunes souffrant de problèmes psychiatriques qui relèvent de l'article 36 point quatre et de l'article 52 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la

minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd en het herstel van de door dat feit veroorzaakte schade als onderdeel van een globaal zorgprogramma voor kinderen en jongeren, verschenen in het *Belgisch Staatsblad* van 26 juni 2007.

Het protocolakkoord gaf aanleiding tot het op experimentele wijze uitwerken van een forensisch GGZ-zorgtraject voor kinderen en jongeren. Daartoe werd een aantal intensieve behandelingsbedden ingericht en werd het aantal K-bedden, bedden in de kinderpsychiatrie, uitgebreid. Het forensische zorgtraject zit nog steeds in de experimentele fase. Voor de uitbouw ervan werd tevens een ontwerp van samenwerkingsakkoord overeengekomen dat diende te worden uitgetest en geëvalueerd door de actoren op het terrein. Daartoe werd een subwerkgroep Jongeren met een Psychiatrische Problematiek die vallen onder de toepassing van artikel 36, 4^e en artikel 52 van de wet van 8 april 1956 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van een minderjarige die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade opgericht.

Op 8 december 2008 werd een aanhangsel bij het protocol gesloten, waarbij er in een uitbreiding van het aantal bedden werd voorzien. De federale wetgever heeft bij de hervorming van de wet op de jeugdbescherming in 2006 de plaatsing in de psychiatrie mogelijk gemaakt. De FOD Volksgezondheid heeft al maatregelen genomen om de plaatsing mogelijk te maken, maar toch rijst er een aantal problemen. De problemen dienen in samenspraak met de bevoegde overheden te worden uitgeklaard. Daarom werd er op 19 november 2010 een werkgroep opgericht. Daarin zijn ook de Gemeenschappen en het departement Volksgezondheid vertegenwoordigd.

11.03 Bert Schoofs (VB): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw omstandig antwoord.

Ik moet er helaas uit onthouden dat er op 19 november alweer een werkgroep is opgericht, wat ertoe leidt dat er uitstel komt. 1 januari 2011 blijkt weer niet de deadline. Die wordt weer verschoven en wij moeten zelfs een programmawet of een wet houdende diverse bepalingen tegemoet zien, die op onze tafel zal komen.

Voor mij is het weer eens duidelijk: in dit land is niets werkbaar. Men moet alles verschuiven naar werkgroepen, die alles uitstellen en dus gebeurt er op het terrein niets.

Van het tweede deel van uw antwoord was ik uiteraard al op de hoogte. Dat ging over alles wat in het verleden gebeurd is of gepland was.

Er komt dus geen soelaas voor half 2011. Dat is een zeer kwalijke zaak. Ik hoop dat de weerslag daarvan niet in de media terug te vinden zal zijn en ook dat wij niet opnieuw naar een betoging gaan van een deel van de witte sector.

jeunesse; sur la prise en charge d'un mineur qui a commis un fait considéré comme un délit et sur la réparation des dommages subséquents dans le cadre d'un programme global de soins pour les enfants et les jeunes. La loi est parue au *Moniteur belge* du 26 juin 2007. Elle a donné lieu au développement expérimental d'un trajet de soins de santé mentale médico-légal pour les enfants et les jeunes. Plusieurs lits de soins intensifs ont été créés à cet effet et le nombre de lits en psychiatrie infantile a été accru. Le trajet en est toujours à sa phase expérimentale.

Le 8 décembre 2008, un avenant prévoyant un élargissement du nombre de lits a été joint au protocole. Au moment de la réforme de la loi sur la protection de la jeunesse en 2006, on a autorisé le placement en psychiatrie. Le SPF Santé publique a déjà pris des mesures mais plusieurs problèmes se posent néanmoins. Un groupe de travail a dès lors été constitué le 19 novembre 2010. Les Communautés et le département de la Santé publique y sont également représentés.

11.03 Bert Schoofs (VB): Un groupe de travail a une nouvelle fois été constitué et il s'avère donc que le 1er janvier 2011 n'est pas la date butoir. Rien n'est réalisable dans ce pays. Il faut toujours tout reporter sur des groupes de travail qui rallongent encore les délais. Et il n'y a aucun changement sur le terrain. Il n'y aura pas d'amélioration avant la mi-2011.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 Vraag van de heer Peter Luykx aan de minister van Justitie over "de impact van haatgroepen op sociale netwerksites" (nr. 918)

12 Question de M. Peter Luykx au ministre de la Justice sur "l'influence des groupes haineux sur les sites de socialisation" (n° 918)

12.01 Peter Luykx (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik heb aan uw collega, de minister van Justitie, tijdens de commissie van 24 februari 2010 een aantal vragen gesteld, en hij heeft mij toen ook geantwoord over de vijandelijkheden op sociale netwerksites. Vooral de dreigende taal jegens bepaalde individuen die bekend zijn vanuit de media heb ik toen als voorbeeld aangehaald, meer in het bijzonder onder andere Linda De Win en voetballer Axel Witsel.

Sinds de uitspraak van het hof van assisen over de parachutemoord is advocaat Jef Vermassen het onderwerp van gesprek op Facebook. Ook de voetballer van voetbalclub Zulte Waregem, Habib Habibou, heeft doodsb bedreigingen ontvangen nadat hij een eend hardhandig van het veld verwijderd had tijdens de wedstrijd tegen Lokeren. Los van het incident zelf en mijn persoonlijk oordeel daarover, heeft het toch tot extreem agressief taalgebruik en, in bepaalde gevallen, zelfs tot doodsb bedreigingen geleid. Inmiddels diende de heer Vermassen een klacht in tegen sommige oprichters van verschillende Facebook-groepen met als resultaat dat die ook opgedoekt werden.

Dat daden of uitspraken van bekende personen leiden tot polemiek of een maatschappelijke discussie is van alle tijden. Het recht op vrije meningsuiting is een verworven recht dat niet geschonden mag worden. Niettemin kunnen de uitlatingen op sociale netwerksites een grote impact hebben op de leefwereld en het gevoel van veiligheid van het individu en zijn familie.

Op 24 februari 2010 deelde minister De Clerck mee dat u deze online-gebeurtenissen, in de nasleep van uw bezoek aan een congres over internetcriminaliteit in Dublin, van naderbij zou bestuderen. Ook haalde hij destijds de werkzaamheden van de Federal Computer Crime Unit aan, dat zich buigt over de zwaardere dossiers.

Ik heb daarom de volgende vragen voor u.

Welke aspecten met betrekking tot het fenomeen van haatgroepen op sociale netwerksites heeft de minister de afgelopen maand bestudeerd, en welke conclusies trekt hij of u daar uit?

Op welke juridische gerechtelijke basis kan een onderscheid gemaakt worden tussen een geschreven, gesproken en een virtuele doodsb bedreiging?

Op welke wijze heeft de werking van de Federal Computer Crime Unit voor nieuwe inzichten gezorgd?

Heeft u weet van precedenten waarbij burgers gerechtelijke stappen hebben ondernomen tegen virtuele doodsb bedreigingen of hatelijk taalgebruik, en zo ja, welke vonnissen werden daar uitgesproken?

12.01 Peter Luykx (N-VA): Le 24 février 2010, j'ai interrogé le ministre de la Justice sur les propos hostiles proférés sur les sites de réseaux sociaux, en citant l'exemple des propos menaçant proférés à l'adresse de personnalités médiatiques, tels que Linda De Win ou Axel Witsel. Depuis le procès de la saboteuse de parachute, l'avocat Jef Vermassen a été l'objet de discussions sur Facebook et le joueur de football Habib Habibou a reçu des menaces de mort après avoir sorti violemment un canard de la pelouse. M. Vermassen a porté plainte contre les fondateurs de certains groupes sur Facebook qui n'existent plus entre-temps.

Le ministre de la Justice a répondu par le passé que le secrétaire d'État examinerait plus en profondeur ces activités en ligne, à la suite de sa visite à un congrès sur la criminalité sur internet. Il s'est également référé à la Federal Computer Crime Unit (FCCU) qui se penche sur les dossiers de plus grande ampleur.

Quels aspects du phénomène de groupes haineux sur les sites de réseaux sociaux le secrétaire d'État a-t-il déjà examinés dans l'intervalle et quelles conclusions en a-t-il tirées? Comment peut-on opérer une distinction juridique entre une menace de mort écrite, orale et virtuelle? Le fonctionnement de la FCCU a-t-il permis d'ouvrir de nouvelles perspectives? Y a-t-il des précédents de citoyens qui ont introduit un recours en justice contre les menaces de mort virtuelles? Le secrétaire d'État envisage-t-il de prendre d'autres mesures?

Plant u zelf nog verdere stappen met betrekking tot dit online-fenomeen?

Voorzitter: Bert Schoofs

Président: Bert Schoofs

12.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Geachte collega Luykx, wat uw eerste vraag betreft, houdt de Federal Computer Crime Unit, de FCCU, zich inhoudelijk bezig met de strijd tegen internetcriminaliteit zoals hacking, sabotage, spionage, internetfraude en betaalkaartfraude. Voor andere fenomenen zijn andere diensten van de federale politie bevoegd. De FCCU biedt ook technische ondersteuning in andere internetgerelateerde materies voor andere politiediensten, onder andere wat betreft de haatgroepen op sociale netwerksites.

Indien er een klacht wordt ingediend, wordt er uiteraard wel een dossier geopend.

Op dit moment wordt door de federale politie geen proactief of preventief onderzoek gedaan naar haatgroepen op sociale netwerksites.

De FCCU werkt samen met onder andere de universiteiten van Antwerpen, Gent en Leuven, Child Focus en het Centrum ter Preventie van Zelfdoding in het project AMiCA. Dat staat voor Automatic Monitoring for Cyberspace Applications. Het AMiCA-project wil relevante sites zoals blogs, chatrooms en sociale netwerksites monitoren met het oog op de automatische detectie van schadelijke of alarmerende berichten, foto's en video's in het kader van seksuele intimidatie, cyberpesten, aanzetten tot geweld of racisme en zelfmoordgedrag. Het project ging van start op 1 oktober 2010 met een haalbaarheidsstudie.

Wat betreft uw tweede vraag over de gerechtelijke basis kan ik het volgende meedelen. Doodsbedreiging wordt beschreven in de artikelen 327 en 328 van het Strafwetboek. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen geschreven, gesproken en virtuele doodsbedreigingen.

Ten derde hebt u gevraagd op welke wijze de werking van de FCCU voor nieuwe inzichten heeft gezorgd. De FCCU stelt een stijging vast wat betreft de haatgroepen op sociale netwerksites en aanverwante fenomenen. Het is echter moeilijk dergelijke fenomenen te kwantificeren gezien ze niet eenduidig geteld worden in de politiestatistieken. Het is immers maar een van de modi operandi van misdrijven zoals laster en eerroof en doodsbedreiging.

Door de bloei van internet leven we in een wereld waarin iedereen ongestoord en zonder argumentatie zijn mening kan schrijven over anderen.

De vermeldingen op het internet zijn permanenter dan het gesproken woord en komen bovendien telkens opnieuw naar boven als resultaten in zoekmachines. Daardoor wordt de morele integriteit van de getroffen personen telkens opnieuw geschonden. Vooral de schijnbare anonimiteit van de auteurs verlaagt de grens om dergelijke feiten te plegen.

12.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: La FCCU combat la criminalité sur l'internet comme le hacking, le sabotage, l'espionnage, la fraude par le biais de l'internet ou encore la fraude aux cartes de crédit. Elle apporte également son soutien aux autres services de police pour des matières liées à l'internet telles que les groupes haineux sur les sites de socialisation. Si plainte est déposée, un dossier est bien évidemment ouvert. Pour l'heure, la police fédérale ne s'occupe pas de manière proactive des groupes haineux.

La FCCU collabore notamment avec les universités d'Anvers, de Gand et de Louvain, avec Child Focus et avec le Centre pour la prévention du suicide dans le cadre du Automatic Monitoring for Cyberspace Applications-project (AMiCA). Ce projet permet de détecter automatiquement sur des blogs, des forums de discussion et des sites de socialisation des messages alarmants en matière d'intimidation sexuelle, de cyberharcèlement, d'incitation à la violence ou au racisme et de comportements suicidaires. AMiCA a lancé au 1er octobre 2010 une étude de faisabilité.

Les articles 327 et 328 du Code pénal traitent des menaces de mort. Il n'est fait aucune distinction entre menaces de mort écrites, verbales ou virtuelles. La FCCU constate une augmentation du nombre de groupes haineux sur les sites de socialisation.

Sur internet, tout le monde peut donner libre cours à ses opinions, mais contrairement aux paroles qui s'envolent, ces écrits laissent souvent des traces durables sur la toile. De ce fait, l'intégrité morale

Als het effectief om misdrijven zoals laster en eerroof of doodsb bedreigingen gaat, kan er vervolgd worden. Er is dan wel een beslissing van een magistraat nodig om de verwijdering van een bepaalde site afdwingbaar te maken.

In geval van laster en eerroof is het misdrijf niet altijd onmiddellijk vast te stellen en noodzaakt het een rechterlijke beslissing. In die gevallen is het niet evident om de betreffende tekst van het internet te doen verwijderen. De snelste weg om aanstootgevende teksten te laten verwijderen is dat de benadeelde zelf contact opneemt met de "abuse-dienst" van de sociale-netwerksite.

Het eerste probleem dat zich voordoet in de behandeling van die klacht, is dat de benadeelde niet altijd sluitend kan bewijzen dat de berichten over hem gaan.

Een bijkomende moeilijkheid is dat de "abuse-diensten" niet steeds de Nederlandse of Franse taal machtig zijn en bijgevolg de melding niet of pas laat kunnen onderzoeken.

Indien het initiatief uitgaat van politie of Justitie, moet het gebaseerd zijn op artikel 39bis Strafvordering of op een rechterlijke uitspraak. Het afdwingen van het verwijderen van de informatie gaat relatief gemakkelijk in België, maar vormt een groot probleem voor websites die beheerd worden in het buitenland.

Meer in het bijzonder worden de websites die beheerd worden in de VS beschermd door de grondwet van de Verenigde Staten waardoor haat, negationisme en racisme niet strafbaar kunnen worden gesteld op basis van de bescherming van de vrije meningsuiting.

Als conclusie kan gesteld worden dat veel sneller kan worden ingegrepen en operatoren veel sneller bereid zijn om de inhoud te verwijderen als het gaat om doodsb bedreigingen of dreigingen met aanslagen. Als het gaat om materies zoals laster en eerroof of negationisme, dan is het veel moeilijker snel resultaat te bereiken en is een rechterlijke beslissing vaak vereist. Zelfs als die beslissing er is, is de afdwingbaarheid niet gegarandeerd, voornamelijk in het buitenland.

Wat uw vierde vraag over de precedenten betreft, verwijs ik naar het antwoord van de statistische analisten bij het hof van beroep van Antwerpen van 9 oktober 2009 naar aanleiding van de parlementaire vraag 4-4490 van de heer Hugo Vandenberghe met een soortgelijk onderwerp.

Uw laatste vraag was of ik nog verdere stappen plan met betrekking tot dit fenomeen. FCCU zal verder steun verlenen aan het project AMiCA en hoopt dat daar procedures en technologie worden ontwikkeld die later kunnen worden aangewend om binnen het wettelijk kader misdrijven te detecteren in sociale netwerksites.

de certaines personnes continue d'être bafouée par-delà les démentis. Le caractère apparemment anonyme des interventions constitue en soi une incitation. En cas de véritable délit, comme la calomnie, la diffamation ou les menaces de mort, des poursuites peuvent être engagées. Dans pareil cas, il appartient à un magistrat d'ordonner l'élimination de certains propos qui restent accessibles sur internet. Souvent, une telle intervention doit être précédée d'une décision judiciaire.

La manière la plus rapide de faire enlever des textes injurieux se trouvant sur Internet est de prendre contact avec les sites de socialisation eux-mêmes, qui ont ce qu'on appelle un "service des abus". Toutefois, la personne lésée n'est pas toujours en mesure de prouver de manière concluante que les textes incriminés la concernent spécifiquement. Il arrive aussi parfois qu'une plainte ne soit pas examinée, ou seulement tardivement, parce que le service des abus ne maîtrise pas le français ou le néerlandais.

La police et la Justice doivent s'appuyer sur l'article 39bis du Code d'instruction criminelle ou sur une décision de justice. La plus grande difficulté est de faire enlever des textes qui se trouvent sur des sites internet gérés à l'étranger. Aux États-Unis, les gestionnaires de sites internet sont protégés par la Constitution américaine, si bien que la haine, le négationnisme et le racisme ne sont pas punissables. En général, les opérateurs se laissent rapidement convaincre de la nécessité d'effacer certains contenus lorsqu'il s'agit de menaces de mort ou de menaces d'attentats mais pas en cas de calomnie, de diffamation ou de négationnisme.

Pour votre question relative aux précédents, je renvoie à la

réponse à la question de M. Hugo Vandenberghe sur le même sujet.

12.03 Peter Luykx (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord.

Ik sluit mij alleszins aan bij uw analyse dat de sociale netwerksites een gevoel van veiligheid en anonimiteit creëren en aanleiding geven tot het ongebreideld spuien van haatboodschappen en bedreigingen op het internet.

Hoe kan men daarmee omgaan? Men kan de feiten zelf behandelen na het indienen van een klacht via ons juridisch apparaat en via de methodes die u daarnet opsomde.

Ik denk echter dat het evenzeer belangrijk is om ook maatschappelijk het debat te voeren en een correctie aan te brengen in het gedrag van mensen. Men moet zich ervan bewust worden dat er een stok achter de deur is, dat er kan worden opgetreden. Men moet dat schijnbaar gevoel van veilig en anoniem te kunnen lasteren ook op die manier kunnen wegnemen.

Ik zal dit dossier verder opvolgen en de informatie lezen die ik vandaag van u heb gekregen over wat onder andere AMiCA kan betekenen voor dit probleem op sociale netwerksites.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

13 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister van Justitie over "de evaluatie van de drugsbehandelingskamer in Gent" (nr. 1335)

- mevrouw Sophie De Wit aan de minister van Justitie over "het proefproject met de drugsbehandelingskamer in Gent" (nr. 1337)

13 Questions jointes de

- Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre de la Justice sur "l'évaluation de la chambre chargée du traitement des affaires de drogue de Gand" (n° 1335)

- Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur "le projet pilote relatif à la chambre chargée du traitement des affaires en matière de drogue de Gand" (n° 1337)

13.01 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, sinds 1 mei 2008 is bij de Gentse correctionele rechtbank een gespecialiseerde drugsbehandelingskamer, DBK, actief, naar Canadees voorbeeld.

Wij hebben het genoeg gehad tijdens de vorige legislatuur zowel het Canadese voorbeeld als de Gentse speciale drugsbehandelingskamer te bezoeken. Nietwaar, collega Schoofs? In die speciale kamer wordt niet onmiddellijk overgegaan tot een eventuele veroordeling maar in eerste instantie wordt de link gelegd met de drugshulpverlening die ook aanwezig is ter zitting.

Ik heb de minister al in maart ondervraagd naar de eventuele evaluatie van het project. Toen heeft hij mij geantwoord dat de eindevaluatie er zou komen na twee jaar werking, dus in mei 2010. Uiteindelijk is het iets later geworden, want begin deze week is die evaluatie van de drugsbehandelingskamer voorgesteld. Zij is positief, stellen wij vast. De drugsbehandelingskamer heeft haar doel bereikt

12.03 Peter Luykx (N-VA): Il conviendrait de consacrer un débat sociétal à cette question. Les comportements devraient évoluer. Les utilisateurs des sites internet de réseaux sociaux devraient se rendre compte qu'il est possible de réagir. Le sentiment apparent d'anonymat doit être banni. J'entends examiner quelle solution AMiCA pourrait apporter à ce problème.

13.01 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Depuis le 1er mai 2008, une chambre spécialisée dans le traitement des affaires liées à la drogue fonctionne dans le cadre du tribunal correctionnel de Gand, sur le modèle canadien. Cette chambre ne prononce pas d'emblée une condamnation mais établit en première instance un lien avec l'assistance aux toxicomanes. L'évaluation a été présentée au début de la semaine. La chambre spécialisée a atteint son objectif et représente une plus-value. Sept des dix prévenus ayant comparu devant cette chambre ont entamé un parcours

en betekent een meerwaarde. Zeven op de tien verdachten die voor de drugsbehandelingskamer verschijnen starten een hulpverleningstraject en in de helft van de gevallen worden de voorwaarden nageleefd.

Uit de evaluatie blijkt ook dat de partners en de verdachten positief staan tegenover het project maar dat de uitbreiding ervan naar andere gerechtelijke arrondissementen niet vanzelfsprekend is. Die arrondissementen zitten immers met een beperkt hulpverleningsaanbod en kunnen een eventuele grotere instroom waarschijnlijk niet dragen.

Mijnheer de staatssecretaris, ik stel u de vragen die ik graag aan de minister had gesteld. Ten eerste, wat was de reactie op de evaluatie van het proefproject?

Ten tweede, is er overleg gepland met de Gemeenschappen om op korte termijn op te lossen waar het schoentje knelt, met name het hulpverleningsaanbod dat moet worden uitgebreid. Zal dit overleg er komen, zodat er ook bij andere rechtbanken dergelijke kamers kunnen worden geïnstalleerd?

13.02 Sophie De Wit (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik heb een gelijklopende vraag, die eveneens de drugsbehandelingskamer in Gent aanbelangt.

Begin deze week werd een evaluatie en analyse van het proefproject bekendgemaakt. Ik wil duidelijk zijn dat het een heel nuttig systeem is dat ter zake werd uitgewerkt.

Voor verslaafden die moeten voorkomen, wordt een traject uitgestippeld. De betrokkenen worden niet onmiddellijk veroordeeld, maar verschijnen regelmatig opnieuw voor de rechtbank teneinde aan te tonen hoever hij of zij al met de therapie en met de zoektocht naar werk staat. Indien na een aantal maanden blijkt dat een en ander goed verloopt, maakt de verslaafde kans op een werkstraf. Daarna volgt pas het eindvonnis.

Een dergelijk systeem is belangrijk. Zodoende wordt immers ook de kern van het probleem, met name de verslaving, aangepakt, en niet alleen de daaraan verbonden randcriminaliteit. Bovendien worden de betrokkenen op een nuttige manier opnieuw in de maatschappij en in het gewone reguliere leven ingeschakeld.

De vorige spreekster heeft al aangehaald dat het systeem een succes is. Zeven van de tien beklaagden gaan op het hulpverleningstraject in. De helft van hen rondt het traject met succes af. Er is dus een slaagpercentage van 33 %. Zelfs voor de betrokkenen die hebben afgehaakt, is het systeem positief. Zij hebben immers voor hun zoektocht naar werk en huisvesting en voor hun schuldenafbouw een stimulans ondervonden.

Het zal niemand verbazen dat het project het slachtoffer van zijn eigen succes is geworden. De medaille heeft een keerzijde. Het is een erg tijdrovende manier van werken. Iedereen wordt immers op regelmatige basis voor een tussentijds rapport naar de rechtbank teruggeroepen. Ook van advocaten, rechters en hulpverleners wordt een zware, grote inzet gevraagd. Het werd al aangehaald dat er

d'assistance et les conditions sont respectées dans la moitié des cas. Les partenaires et les prévenus jugent eux aussi le projet positif. L'élargissement de ce projet à d'autres arrondissements judiciaires ne va toutefois pas de soi.

Quelles réactions a suscitées l'évaluation du projet pilote? Une concertation avec les Communautés est-elle prévue dans le but d'étendre l'assistance à court terme?

13.02 Sophie De Wit (N-VA): L'évaluation du projet pilote a été communiquée au début de la semaine. Pour les toxicomanes qui doivent comparaître, un trajet est défini. Les intéressés ne sont pas jugés immédiatement mais ils comparaissent régulièrement devant le tribunal pour montrer où ils en sont dans leur thérapie et dans la recherche d'un emploi. S'il apparaît après quelques mois que l'évolution est positive, le toxicomane peut se voir infliger une peine de travail et le jugement définitif interviendra seulement par la suite. De cette manière, l'intéressé sera réinséré utilement dans la société. Nul ne s'étonnera, toutefois, que ce projet est devenu victime de son succès. Cette méthode de travail prend effectivement beaucoup de temps et, dès lors, des listes d'attente apparaissent.

Quelle évaluation du projet fait le secrétaire d'État? Le projet sera-t-il modifié? Des solutions seront-elles développées pour réduire les listes d'attente? Sera-t-il accédé aux demandes d'autres arrondissements concernant une chambre spécialisée en matière de stupéfiants? Quelles mesures le gouvernement en charge des

bovendien een grote instroom is van cliënten via het gerecht. Er zijn dus wachtlijsten.

Mijnheer de staatssecretaris, hoe evalueert u het project? Zal het worden bijgestuurd en, zo ja, welke bijstellingen worden overwogen?

Zullen er oplossingen worden uitgewerkt om de nadelige gevolgen, onder andere de genoemde wachtlijsten, weg te werken?

Ik heb ook een vraag naar andere arrondissementen. Ik kan mij immers goed voorstellen dat ook de andere arrondissementen staan te popelen om zo'n drugsbehandelingskamer te krijgen. Of misschien ook niet. Indien er vragen naar een dergelijke kamer zouden komen, zal daarop worden ingegaan?

Welke maatregelen kan de minister, die in een regering van lopende zaken zit, treffen om het proefproject daadwerkelijk uit te breiden?

13.03 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mijnheer de voorzitter, ik ben verheugd bij het horen van een positieve evaluatie van het Gentse pionierswerk. Dit project is voor mij de juiste justitie van de toekomst waarbij op maat van de mens naar oplossingen wordt gezocht. Hier werd tevens aangetoond dat een samenwerking tussen het parket, de rechtbank, de hulpverlening en de balie mogelijk is mits goede afspraken en goede wil van de verschillende partners.

Dankzij dit project zijn bovendien niet enkel drugshulpverlening en Justitie dichter bij elkaar gekomen, maar ook de cliënt, de drugsgebruiker, heeft blijkbaar een positiever beeld overgehouden van Justitie na zijn ervaringen binnen de drugsbehandelingskamer. Uit de evaluatie bleek bijvoorbeeld dat de drugsbehandelingskamer de beklaagde niet enkel stimuleert om aan zijn verslaving te werken, maar ook om bijvoorbeeld huisvesting of werk te zoeken. Gezien de drugsproblematiek een impact heeft op de verschillende levensdomeinen van de gebruiker is het goed om te zien dat een justitiële beslissing kan bijdragen tot een multidimensionele oplossing.

Wij moeten hierbij natuurlijk wel de kanttekening maken dat het ging om een zuivere procesevaluatie waarbij de beleving van de verschillende actoren centraal stond. Het betrof geen effectevaluatie. Uitspraken over effectiviteit en kostenefficiëntie zijn bijgevolg voorbarig.

In de evaluatie werden een aantal knelpunten aangehaald, zoals de grote tijdsinvestering bij de actoren en de capaciteitsproblemen binnen de hulpverlening. Uiteraard moeten wij ervoor opletten dat een drugsverslaafde die een delict pleegt niet gemakkelijker in de hulpverlening terecht kan, dan een verslaafde die geen strafbare feiten heeft gepleegd. Het grootste probleem waaraan wij het hoofd zullen moeten bieden is dus het structureel probleem van het hulpverleningsaanbod en de ontoereikende en versnipperde financiering.

Dat probleem vraagt om een geïntegreerde aanpak. De interministeriële conferentie drugs gaf aan de algemene cel Drugs als eerste en prioritaire opdracht het drugshulpverleningsaanbod in kaart te brengen, te analyseren en oplossingen aan te reiken om tegemoet te komen aan de noden op het terrein. Ik meen dat de algemene cel

affaires courantes peut-il prendre pour développer réellement le projet?

13.03 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Je me réjouis de l'évaluation positive dont le travail de pionnier accompli à Gand fait l'objet. Le projet concerné préfigure la Justice de demain. Il démontre qu'une collaboration entre le parquet, le tribunal, les services d'aide aux toxicomanes et le barreau est possible à condition que de bons accords soient préalablement passés et que toutes les parties fassent montre de bonne volonté. Quant aux consommateurs de drogue, ils ont manifestement gardé de leur expérience au sein de la chambre chargée du traitement des affaires de drogue une image plus positive de la Justice. La raison en est sans doute que cette chambre encourage non seulement le prévenu à se désintoxiquer mais aussi à chercher un logement ou un emploi. Il ne s'agit bien sûr que d'une simple évaluation portant sur le processus, non d'une évaluation portant sur les effets. Aussi serait-il prématuré de faire d'ores et déjà des déclarations concernant son efficacité, notamment son efficacité des coûts.

Dans cette évaluation, certains problèmes tels que l'investissement considérable en temps et des problèmes de capacité ont été pointés du doigt. Il va de soi que nous devons veiller à ce qu'un toxicomane qui commet

Drugs het juiste forum is om deze problematiek te bespreken, aangezien de verschillende relevante overheden, onder meer ook de Gemeenschappen, daar rond de tafel zitten. Er dient een fundamenteel debat gevoerd te worden om tot een toereikend, coherent en afgestemd hulpaanbod te komen met een duurzame oplossing voor de financiering.

Meerdere gerechtelijke arrondissementen hebben hun interesse getoond voor de drugsbehandelingskamer. De belangstelling van Turnhout en Luik heeft al geleid tot een bezoek aan de Gentse praktijk. In lopende zaken wordt onze manoeuvreerruimte uiteraard ingeperkt, maar in april van dit jaar hebben wij het Gentse project reeds verlengd tot eind februari 2011, met het oog op de evaluatie en beleidsvoorbereiding.

Ik hoop dat ook de volgende regering zijn schouders onder dit project zal zetten en de mogelijkheden schept voor een uitrol op bredere basis. Ik denk dat het belangrijk is om na de procesevaluatie nu ook over te gaan tot de uitvoering van een grondige effectevaluatie van dit project.

De voortzetting en de uitbreiding van het pilootproject zullen in belangrijke mate afhangen van de concrete bewijzen van de meerwaarde van de drugbehandelingskamer. Dit was trouwens ook een aanbeveling in het rapport van de evaluatie. In het kader van de algemene cel Drugs, werd de werkcel Onderzoek en wetenschappelijke informatie opgericht. Ik denk dat dit ook het juiste forum is om de uitvoering van deze studie ter sprake te brengen en te laten uitvoeren.

Een nationale implementatie is mijns inziens dan ook voorbarig. Eerst dient de problematiek van het hulpverleningsaanbod op punt gesteld en de effectenevaluatie afgewacht. In tussentijd kan wel worden bekeken of andere gerechtelijke arrondissementen aan de voorwaarden voldoen om het project op te starten. Is de wil er om over te gaan tot een dergelijke arbeidsintensieve en ambitieuze samenwerking tussen Justitie en hulpverlening en is de hulpverlening divers en uitgebreid genoeg om de justitiecliënten snel op te vangen?

un délit n'entre pas plus facilement dans le circuit des services d'aide qu'un toxicomane qui ne s'est rendu coupable d'aucune infraction.

Le plus gros problème est le problème structurel de l'offre d'aides aux toxicomanes et son financement insuffisant et émiétté. Ce problème requiert une approche intégrée. La conférence interministérielle Drogues a confié à la cellule générale Drogue une mission prioritaire: cartographier et analyser l'offre des aides aux toxicomanes, et proposer des solutions. Il est impératif de consacrer un débat de fond à la nécessité impérieuse de proposer une offre suffisante, cohérente et harmonisée, et de définir, aux fins du financement de cette offre, une solution durable.

Plusieurs arrondissements judiciaires ont déjà manifesté un intérêt pour la chambre chargée du traitement des affaires de drogue à Gand. L'intérêt manifesté par Turnhout et Liège a déjà abouti à une visite à Gand. En cette période d'affaires courantes, notre marge de manoeuvre est évidemment restreinte mais au mois d'avril dernier, nous avons déjà prolongé le projet de Gand jusqu'à la fin du mois de février 2011. J'espère que le prochain gouvernement soutiendra également ce projet.

Ce projet pilote sera étendu si sa plus-value est démontrée. Il est donc trop tôt pour l'instaurer à l'échelle nationale. Il convient d'abord de régler de façon scrupuleuse le problème de l'offre des services d'aide aux toxicomanes puis d'attendre l'évaluation de ses effets. Entre-temps, nous pouvons parfaitement examiner la question de savoir si d'autres arrondissements judiciaires satisfont aux conditions qu'ils doivent remplir pour pouvoir lancer le projet.

13.04 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord.

Daarin zitten een aantal optimistische zaken, maar ook een aantal zaken die mij beangstigen. U zegt onder meer dat er tot nu toe enkel een procesevaluatie is gebeurd, maar dat het van een andere evaluatie, de effectevaluatie, zal afhangen of het project kan worden voortgezet en eventueel uitgebreid. Ik vraag mij af waarom die twee niet zijn samengenomen. Waarom heeft men het dan beperkt tot de procesevaluatie en is men nog niet begonnen met de effectevaluatie?

Beschikt u over deze gegevens? Is die effectevaluatie intussen bevolen? Heeft men de opdracht daartoe gegeven? Is die bezig? Wanneer zal die eventueel worden afgerond? Het beangstigt mij dat dit heel positieve project momenteel slechts loopt tot eind februari 2011. Dan moet er worden beslist over de verlenging in Gent.

Ik roep op om ervoor te zorgen dat dit positieve project, dat justitie op maat van de mens levert zoals u ook zei, kan worden voortgezet. De effectevaluatie die ontbreekt moet zo vlug mogelijk gebeuren.

Nogmaals verwijzend naar Canada, denk ik dat alle evaluaties wel degelijk zijn gebeurd. Het bewijs is het feit dat dit daar al jaren loopt met gunstige resultaten tot gevolg.

In verband met de eventuele uitbreiding naar andere arrondissementen zegt u dat men geïnteresseerd moet zijn. Men kan dan wel zijn interesse tonen, blijkbaar hebben al twee arrondissementen dat gedaan, maar het schoentje blijft daar wel knellen.

De versnippering op het vlak van aanbod en financiering in de drughulpverlening is niet nieuw. Wij hebben daarover in deze commissie al een aantal keren gesproken. Wij kunnen dat niet echt oplossen.

Ik hoop dat men op het terrein beseft dat het niet vijf voor twaalf, maar vijf na twaalf is op het vlak van druggerelateerde feiten en dat men eindelijk werk maakt van een coherent beleid, zodat de drugbehandelingskamer in Gent kan worden verlengd en over het hele land kan worden uitgebreid.

13.05 Sophie De Wit (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor het antwoord.

Ik deel de bezorgdheid van mijn collega van Open Vld. Het is jammer dat er alleen nog maar een projectevaluatie is en nog geen effectevaluatie.

De voortzetting van dat project lijkt mij uitermate belangrijk. Er wordt eindelijk een positief signaal gegeven op maat van de mensen. Het zou bijzonder jammer zijn dat dit zou worden stopgezet.

De tijd vliegt. Het gaat sneller dan wij denken. Eind februari 2011 komt met rasse schreden dichterbij. Het is jammer dat die evaluatie er nog niet is.

Als die effectevaluatie er komt, hopelijk zo snel mogelijk, en die is

13.04 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Pourquoi n'a-t-on pas encore entamé l'évaluation des effets? Cette évaluation n'aurait-elle pas encore été ordonnée? Quand sera-t-elle éventuellement bouclée? Il est inquiétant de constater que ce projet si louable ne court provisoirement que jusqu'à fin février 2011.

13.05 Sophie De Wit (N-VA): Je partage l'inquiétude de ma collègue de l'Open Vld. Il me paraît d'une importance capitale que ce projet soit poursuivi, vu qu'on donne enfin un signal positif qui répond aux attentes des citoyens. Si l'évaluation des effets devient réalité et s'avère positive, je plaiderais pour que son introduction ne se fasse pas sur une base volontaire dans les autres arrondissements mais bien par le biais d'un incitant rigoureux qui équivaldrait presque à une obligation.

positief, pleit ik ervoor om dit niet zomaar vrijblijvend door andere arrondissementen te laten verrichten. Dat is misschien een taak voor de volgende regering. Dat kan bijvoorbeeld gebeuren via een strenge stimulans, bijna een verplichting.

Dit is volgens mij een oplossing die wordt geboden voor een zeer ernstige problematiek waar wij niet langer bij de pakken mogen blijven zitten, ook niet in andere arrondissementen. Men heeft hiermee immers niet alleen in Gent te maken.

Ik dring erop aan om, als de evaluatie positief is, hier allemaal onze schouders onder te zetten en dit zonder fout naar andere arrondissementen uit te breiden.

13.06 Staatssecretaris **Carl Devlies**: In mijn antwoord heb ik een onderscheid gemaakt tussen enerzijds projectevaluatie, en anderzijds effectenevaluatie.

Op die korte termijn was het enkel mogelijk een projectevaluatie op te stellen. Voor een effectenevaluatie is een langere termijn nodig om tot globalere voorstellen te kunnen komen. In het kader van die evaluatie moeten ook de mogelijkheden van hulpverlening duidelijk in kaart gebracht worden. Bovendien is overleg met de Gemeenschappen nodig om te kijken of het project op grond van de effectenevaluatie uitgebreid zou kunnen worden naar de rest van Vlaanderen.

De hulpverlening en de houding van de Vlaamse Gemeenschap zijn daarin dus heel belangrijk.

13.07 **Sabien Lahaye-Battheu** (Open Vld): Die effectenevaluatie is dus nog niet opgestart?

13.08 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Dat gebeurt eind februari en daarin worden ook de effecten tijdens de lopende periode overschouwd. Immers, de eerste periode was te kort. Er is een langere periode nodig en het overleg met de hulpverleners moet een onderdeel zijn van de effectenevaluatie.

13.09 **Sophie De Wit** (N-VA): Dat toont dan wel aan dat het project eind februari minstens verlengd wordt. Zelfs al is er dan nog steeds een regering van lopende zaken – hopelijk niet, maar men weet maar nooit – dan nog mag de beslissing omtrent minstens de verlenging van het project volgens mij voorgelegd worden aan het Parlement. Dat is volgens mij essentieel, ook met het oog op de effectenevaluatie. Ik betwijfel immers of die twee maanden ervoor zullen zorgen dat veel meer effect getraceerd kan worden. Die termijn zal sowieso nog langer moeten zijn.

13.10 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Laten we hopen dat de volgende regering daar dezelfde visie over heeft. Misschien kan de formateur, als hij wordt aangesteld, gewezen worden op de noodzaak om het project voort te zetten.

13.06 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Pendant ce court laps de temps, seule une évaluation du projet s'est avérée réalisable. Pour une évaluation des effets, il faut plus de temps pour parvenir à des propositions plus générales. À cette fin, il faut en outre cartographier clairement les possibilités d'aide aux toxicomanes et une concertation avec les Communautés est nécessaire.

13.07 **Sabien Lahaye-Battheu** (Open Vld): Donc, cette évaluation des effets n'a-t-elle pas encore commencé?

13.08 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Elle sera entamée à la fin du mois de février 2011 et à ce moment-là, nous tiendrons compte également des effets pendant la période en cours car la période initiale était trop brève.

13.09 **Sophie De Wit** (N-VA): Le projet sera, à tout le moins, prolongé et cette prolongation devra alors à mon avis être soumise au Parlement. Cela me paraît essentiel, notamment en vue de l'évaluation des effets. Il conviendra de prévoir un délai encore plus long que ces deux mois.

13.10 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Espérons que le prochain gouvernement sera sur la même longueur d'onde.

Voorzitter: Sabien Lahaye-Battheur
Présidente: Sabien Lahaye-Battheu.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

14 Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de afscherming van een melding in de databanken van de politiezone HaZoDi" (nr. 1050)

14 Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la protection d'une déclaration dans les bases de données de la zone de police HaZoDi" (n° 1050)

14.01 Bert Schoofs (VB): Mijnheer de staatssecretaris, dit grijpt nog terug naar de staking in de Brugse gevangenis die een hele tijd heeft geduurd en werd beëindigd eind oktober, begin november, dankzij een akkoord met de cipersvakbonden. Dan waren het de gevangenisdirecteurs die daar hun ongenoegen over uitten, want gedetineerden zouden ingevolge het bereikte akkoord verstoken blijven van bepaalde faciliteiten en hun humane behandeling zou in gevaar zijn. Kunt u toelichting geven bij het bereikte akkoord? Wat vindt de minister van de houding van de gevangenisdirecteurs ingevolge dat bereikte akkoord?

14.02 Staatssecretaris Carl Devlies: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Schoofs, kunt u het nummer van de vraag geven?

14.03 Bert Schoofs (VB): Het nummer van mijn vraag is 800, ingediend op 8 november om 9 u 47.

De **voorzitter:** Die staat nu niet op de agenda.

14.04 Staatssecretaris Carl Devlies: Ik heb wel uw vraag 1050.

De **voorzitter:** Die vraag heb ik aangekondigd.

14.05 Bert Schoofs (VB): Dan heb ik het mis, sorry.

De **voorzitter:** Dan de vraag over de databanken van de politiezone.

14.06 Bert Schoofs (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, naar aanleiding van een echtelijke twist werd er midden oktober bij de politie in Hasselt een melding gedaan waarbij een hooggeplaatst persoon betrokken zou zijn, maar dat laatste interesseert mij verder niet.

De procureur des Konings te Hasselt zou die melding onder embargo hebben geplaatst met het oog op bescherming van de privacy van de betrokkene of betrokkenen. Dat zou gebeurd zijn op verzoek van de gerechtelijke overheid en na overleg met de korpschef.

Mijnheer de staatssecretaris, ik ben nieuwsgierig naar het feit dat meldingen worden afgeschermd.

Welke zijn de voorwaarden daartoe?

Welke procedure moet er daarvoor gevolgd worden?

Kan dat bijvoorbeeld ook met klachten en processen-verbaal?

14.06 Bert Schoofs (VB): Mi-octobre 2010, une déclaration a été faite à la police de Hasselt à propos d'une dispute conjugale dans laquelle serait impliquée une personne haut placée. Le procureur du Roi aurait fait mettre l'embargo sur cette déclaration, en vue de la protection de la vie privée et à la demande des autorités judiciaires, après concertation avec le chef de corps.

Sous quelles conditions peut-on ainsi occulter une déclaration? Quelle est la procédure à suivre? Est-ce également possible pour des plaintes et des procès-verbaux?

14.07 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Schoofs, de korpschef heeft diezelfde morgen aan de procureur des Konings over het incident, waarbij een hoger geplaatst persoon betrokken zou zijn, alle informatie en alle stukken bezorgd die slaan op dat incident. Verder heeft de procureur des Konings aan de korpschef gevraagd om de nodige maatregelen te nemen om de schending van het beroepsgeheim tegen te gaan. Daarop besliste de korpschef, in overleg met de officier van wacht, om die meldingsfiche af te schermen. Dat gebeurde dan ook door de ICT-verantwoordelijke.

De afscherming van een meldingsfiche is eerder zeer uitzonderlijk, doch als de verstrekte informatie zijn weerslag kan hebben op de privacy of informatie bevat die zeer belangrijk kan zijn voor onderzoeken, dan kan er, bijvoorbeeld in afwachting van de toetsing van de correctheid en de belangrijkheid van de informatie, een meldingsfiche onder embargo geplaatst worden.

Inzake de voorwaarden en de procedure om gegevens en inlichtingen, ingewonnen door de politiediensten bij de vervulling van hun opdrachten van gerechtelijke en bestuurlijke politie, onder embargo te plaatsen, kan verwezen worden naar de artikelen 44/5 en 44/8 van de wet op het politieambt.

Voor klachten en processen-verbaal kan dezelfde procedure toegepast worden. Dat wordt beoordeeld van geval tot geval, en telkens in overleg met de betrokken partners.

De **voorzitter**: Mijnheer Schoofs, hebt u een repliek?

14.08 **Bert Schoofs** (VB): Neen, ik bedank de staatssecretaris voor het antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

15 **Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "een verongelukte Belg in Brazilië" (nr. 1051)**

15 **Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "un Belge victime d'un accident mortel au Brésil" (n° 1051)**

15.01 **Bert Schoofs** (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, dit is een toch wel eigenaardig geval.

Begin november 2010 kwam een inwoner uit Berchem in Brazilië om het leven tijdens een tocht met een quad. Er werd daarover dramatisch bericht in de pers.

Volgens mijn informatie was die man echter voorwaardelijk vrijgelaten en had hij een redelijk gevuld strafregister. Ik weet het niet zeker, ik vraag het nu, om ervan op de hoogte te zijn en om dan volgende vraag te kunnen stellen in meer algemene zin.

Onder welke voorwaarden kan iemand die van een voorwaardelijke invrijheidstelling geniet naar het buitenland reizen? Heeft hij daarvoor toestemming nodig?

15.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, collega Schoofs, op uw eerste vraag kan ik antwoorden dat het gaat over een

14.07 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Le chef de corps a transmis toutes les informations au sujet de cet incident au procureur du Roi. Le procureur a demandé au chef de corps de prendre toutes les mesures nécessaires pour éviter qu'il soit porté atteinte au secret professionnel. Le chef de corps a alors décidé d'imposer l'embargo sur la fiche de déposition. C'est très exceptionnel mais si l'information a une incidence sur la vie privée ou en cas d'informations sensibles la fiche de déclaration peut faire l'objet d'un embargo, comme visé aux articles 44/5 et 44/8 de la loi sur la fonction de police. Cette procédure peut également être appliquée aux procès-verbaux et aux plaintes.

15.01 **Bert Schoofs** (VB): Début novembre 2010, un homme originaire de Berchem a trouvé la mort au Brésil lors d'une excursion en quad. Selon mes informations, cet homme avait été libéré sous conditions. Sous quelles conditions une personne bénéficiant d'une libération conditionnelle est-elle autorisée à voyager à l'étranger?

15.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Cette personne a été mise

punctueel dossier. De persoon over wie u het hebt betreft vermoedelijk de veroordeelde die in december vorig jaar voorwaardelijk werd vrijgesteld uit de gevangenis te Merksplas. Hij had de helft van de straffen uitgezeten.

In antwoord op uw meer algemene vraag, de beslissing tot voorwaardelijke invrijheidstelling wordt verleend door de strafuitvoeringsrechtbank, inclusief de voorwaarden die worden opgelegd. Een eventuele toelating om naar het buitenland te reizen dient verleend te worden door de strafuitvoeringsrechtbank.

15.03 Bert Schoofs (VB): Was die in dit geval verleend? Kunt u daarop antwoorden?

15.04 Staatssecretaris Carl Devlies: U hebt een algemene vraag gesteld over de voorwaarden waaronder dit gebeurt. Ik kan niet concreet antwoorden op individuele dossiers. U kunt dat antwoord niet bekomen in het kader van een parlementaire vraag.

en liberté conditionnelle en décembre 2009 après avoir purgé la moitié de sa peine à la prison de Merksplas. Cette décision a été prise par le tribunal d'exécution des peines, qui détermine également les conditions de la mise en liberté, et décide d'une autorisation éventuelle de voyager à l'étranger.

15.03 Bert Schoofs (VB): Cette personne avait-elle été autorisée à voyager à l'étranger?

15.04 Carl Devlies, secrétaire d'État: Je ne peux pas fournir une réponse concrète à des questions portant sur des dossiers individuels.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

16 Vraag van mevrouw Sophie De Wit aan de minister van Justitie over "de uitspraak in beroep van het EHRM in de zaak Taxquet" (nr. 1121)

16 Question de Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur "l'arrêt rendu en appel par la CEDH dans l'affaire Taxquet" (n° 1121)

*Présidente: Sarah Smeyers.
Voorzitter: Sarah Smeyers.*

16.01 Sophie De Wit (N-VA): Mevrouw de voorzitter, in 2004 werd de heer Taxquet veroordeeld. Hij heeft toen bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens beroep tegen de uitspraak aangetekend. Begin januari 2009 is door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens beslist dat er wegens gebrek aan motivering door het hof van assisen geen rechtvaardig proces is geweest.

Het arrest van het Europees Hof is ook een van de aanleidingen geweest om de hele wetswijziging van eind 2009 goed te keuren, waardoor de volksjury nu haar beslissing moet motiveren.

België heeft het daarbij niet gelaten. Het heeft op zijn beurt bij de Grote Kamer van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens beroep aangetekend. Het arrest in kwestie is recent uitgesproken. Uit het arrest blijkt een heel andere beslissing. Het gaat niet zozeer meer over de motivering van de jury. Volgens het arrest zou de heer Taxquet destijds onvoldoende garanties hebben gekregen, die hem zouden toelaten te begrijpen waarvoor hij precies werd veroordeeld. Het is dus een soort exceptio obscuri libelli, zij het met betrekking tot de veroordeling.

Zoals ik al vermeldde, gaat het op zich niet om het ontbreken van een motivering. De veroordeelde moet goed kunnen begrijpen wat het verdict inhoudt.

Ik ga opnieuw op een concrete situatie in. Het is echter interessant te

16.01 Sophie De Wit (N-VA): En 2004, M. Taxquet a contesté sa condamnation par une cour d'assises et l'a portée devant la Cour européenne des droits de l'homme (CEDH). La Cour a estimé que le procès n'était pas équitable en raison du défaut de motivation du verdict rendu par le jury d'assises. Cet arrêt a donné lieu à une réforme législative obligeant chaque jury populaire à motiver sa décision.

La Belgique a à son tour interjeté appel devant la Grande Chambre de la CEDH qui vient de rendre son arrêt. Il appert que le problème vient non pas du manque de motivation du jury mais de l'insuffisance des éléments mis à la disposition de M. Taxquet devant lui permettre de comprendre les raisons de sa comparution. Les questions posées aux jurés n'étaient

weten dat er in het geval van de heer Taxquet blijkbaar geen sprake was van een voldoende waarborg dat de vragen die aan de jury zijn gesteld of de beschuldigingen voldoende informatie bevatten, opdat hij zou kunnen begrijpen waarvoor hij terechtstond.

Uit het voorgaande volgt het volgende aspect. Het arrest van de Grote Kamer van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bepaalde immers ook dat er in België nog een pijnpunt bestond. Er kan immers tegen het arrest van het hof van assisen geen hoger beroep worden ingesteld.

Bijgevolg heb ik enkele vragen.

Ten eerste, mijnheer de staatssecretaris, uit het arrest van de Grote Kamer blijkt dat de motiveringsplicht van de jury geen vereiste voor een rechtvaardig proces is. Zal zulks tot een nieuwe wijziging van de wetgeving aanleiding geven of zal de huidige regeling worden verholpen? Er zijn immers nog een aantal zwakke punten.

Overweegt u om een aantal bijkomende, procedurele garanties in de wetgeving op te nemen, teneinde alsnog aan het arrest en de uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens tegemoet te komen?

Wat zijn volgens u de gevolgen van de opmerkingen van het Europees Hof voor de rechten van de Mens over het gebrek aan mogelijkheid tot hoger beroep in assisenzaken? Dringt een nieuwe herziening van de assisenprocedure zich op?

16.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, collega De Wit, de wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen heeft de motiveringsplicht ingevoerd met betrekking tot de beslissing over de schuldvraag. Voordien diende de jury in de assisenprocedure haar beslissing niet te motiveren. Enkel de strafmaat diende te worden gemotiveerd, ingevolge de wet van 30 juni 2000.

Mede gelet op het arrest-Taxquet van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 13 januari 2009 heeft de wetgever de motiveringsplicht vooropgesteld. Teneinde zoveel mogelijk aan te sluiten bij het bestaande systeem van juryrechtspraak is behouden dat de jury alleen beraadslaagt over de schuldvraag. Het verdict van de jury wordt in een gesloten enveloppe gestopt. Onmiddellijk daarna trekt de jury zich samen met de beroepsrechters terug om de motivering op te stellen. Ik verwijs naar de artikelen 333 en 334 van het Wetboek van Strafvordering.

Uit de parlementaire besprekingen blijkt dat de motivering van de beslissing van de jury noodzakelijk is en bijdraagt tot een betere aanvaarding van de beslissing, zowel door de veroordeelde als door het slachtoffer. De motivering kan ook de kwaliteit van de uitspraken verhogen en laat in zekere mate controle toe. Het is derhalve aangewezen om de motiveringsverplichting met betrekking tot de beslissing over de schuldvraag te behouden, aangezien die, ook na het arrest van het Europees Hof van 16 november 2010, de meeste procedurele garanties biedt.

Het afschaffen of aanpassen van de motiveringsplicht is geen optie.

apparemment pas de nature à permettre au requérant de comprendre le verdict de condamnation.

L'arrêt de la Grande Chambre de la Cour européenne des droits de l'homme a également mis en lumière un autre point litigieux, à savoir l'impossibilité d'introduire un recours après un jugement en cours d'assises.

Cet arrêt entraînera-t-il une nouvelle réforme législative? Le ministre envisage-t-il d'inclure certaines garanties procédurales dans la législation afin de se conformer à l'arrêt et au jugement de la CEDH? Quelles conséquences auront les remarques de la CEDH concernant l'impossibilité d'introduire un recours dans les affaires jugées en assises? La procédure des assises doit-elle être revue?

16.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Depuis la loi du 21 décembre 2009, le jury d'assises doit fixer le taux de la peine et motiver la réponse à la question de la culpabilité. Cette loi a été promulguée à la suite de l'arrêt rendu dans l'affaire Taxquet par la Cour européenne des droits de l'homme. Le jury ne délibère qu'à propos de la question de la culpabilité et garde le verdict sous pli fermé. Aussitôt après, il se retire avec les juges d'appel pour rédiger la motivation.

Il ressort des débats parlementaires que la motivation de la décision du jury est indispensable et contribue à une meilleure acceptation de la décision, tant par le condamné que par la victime. C'est pourquoi il est préférable qu'elle subsiste. En cas de suppression de la motivation, il faudra en outre prendre des mesures supplémentaires pour que les droits de la défense soient

Er zouden in dat geval ook bijkomende maatregelen moeten worden genomen opdat in iedere individuele zaak de rechten van de verdediging zouden worden geëerbiedigd.

Ik meen dat het systeem dat nu wordt toegepast meer garanties van rechtszekerheid biedt dan het terugkeren naar het vroegere systeem, hetgeen immers inhoudt dat in ieder individueel dossier dient te worden nagekeken of er voldoende procedurele garanties worden vooropgesteld, bijvoorbeeld door het stellen van voldoende, gedetailleerde en onbetwistbare vragen om een goed begrip van het verdict mogelijk te maken.

In het arrest van de Grote Kamer van het Europees Hof de dato 16 november 2010 is het ontbreken van het hoger beroep met volle rechtsmacht tegen de arresten van het hof van assisen een van de elementen in de beoordeling of de beschuldigde over afdoende garanties beschikt om zijn veroordeling te begrijpen en of er derhalve sprake was van een schending van artikel 6, § 1, van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. België is op dit punt evenwel niet veroordeeld door het Europees Hof.

Tijdens de parlementaire voorbereiding van de wet van 21 december 2009 werd het invoeren van een hoger beroep met volle rechtsmacht overwogen. Uiteindelijk werd het circulaire hoger beroep afgewezen en werd geopteerd voor een verruimde controle door het Hof van Cassatie ingevolge de ingevoerde motiveringsplicht.

Het invoeren van een circulair beroep stuitte op bezwaren zowel vanuit praktische haalbaarheid als proceseconomisch oogpunt. Een assisenprocedure vereist veel personele en financiële middelen. Bovendien is er een gestage toename van het aantal assisenzaken en via het hoger beroep zou het aantal assisenzaken nog verhogen. Een hoger beroep met volle rechtsmacht zou met andere woorden een zware belasting inhouden van het gerechtelijk apparaat.

Daarnaast werden er ook principiële bezwaren geuit. Er zijn immers geen redenen om aan te nemen dat het oordeel van een tweede jury beter zou zijn. Dit zou haaks staan op de filosofie dat men het volk laat oordelen. Ook op dit punt is een herziening van de recente assisenwetgeving derhalve niet opportuun.

Het belang van het arrest van de Grote Kamer in de zaak-Taxquet ligt mijns inziens meer in het feit dat een aantal principes, die ook spelen in de problematiek Salduz, nog eens duidelijk worden bevestigd; namelijk het feit dat het Europees Hof zich niet in de plaats moet stellen van de nationale wetgever, niet tot doel heeft de wetgevingen van de diverse landen te harmoniseren, de beoordeling van een eerlijk proces dient te gebeuren rekening houdend met het geheel van de procedure en de specifieke context van het betrokken juridische systeem. De ongenueanceerde uitspraak van een kamer werd door de Grote Kamer hervormd, in die zin dat zij oordeelt dat het ontbreken van een motivering op zich niet voldoende is om te spreken van een onrechtvaardig proces. In de concrete beoordeling van de zaak-Taxquet zelf kwam men wel tot hetzelfde besluit.

In deze zaak bevatte de beschuldiging noch de vragen, noch voldoende informatie over zijn betrokkenheid opdat hij zou kunnen begrijpen waarom hij werd veroordeeld.

respectés dans chaque affaire individuelle.

Je pense que le système actuel offre davantage de garanties que l'ancien en matière de sécurité juridique.

Dans l'arrêt rendu par la Grande Chambre, l'absence de possibilité de recours est considérée comme un des éléments à prendre en considération pour examiner si la procédure suivie a offert suffisamment de garanties et a permis à l'accusé de comprendre sa condamnation. La Belgique n'a cependant pas été condamnée sur ce point.

Durant les travaux parlementaires préparatoires à la loi du 21 décembre 2009, l'instauration d'un recours de pleine juridiction a été envisagée. En définitive, il a été décidé d'opter pour une solution dans laquelle la Cour de cassation pourrait exercer un contrôle élargi en vertu du devoir de motivation désormais instauré. La mise en place d'un appel circulaire représenterait une lourde charge pour l'appareil judiciaire. En outre, rien ne permet de penser que le jugement rendu par un deuxième jury serait meilleur. De plus, ce principe serait contraire à la philosophie du système qui consiste à laisser juger les citoyens.

L'importance de l'arrêt rendu par la Grande Chambre dans l'affaire Taxquet réside à mes yeux davantage dans la confirmation nette de certains principes, à savoir que la CEDH ne doit pas se substituer au législateur national et qu'il ne doit pas tenter d'harmoniser ces législations.

Le jugement sans nuances rendu par une Chambre de la CEDH a été modifié par la Grande Chambre en ce sens que cette dernière estime que le manque de motivation n'est pas suffisant, en soi, pour déclarer que le procès

aurait été inéquitable.

16.03 Sophie De Wit (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, u formuleert een aantal terechte opmerkingen omtrent wijzigingen en wat nodig is en omtrent de rol van het Europees Hof. Ik denk dat dit correct is.

Een zaak trok toch mijn aandacht. U zegt dat wij niet veroordeeld zijn omdat er geen hoger beroep mogelijk was. Er is al een verruimde controle door Cassatie door die motiveringsplicht. U zegt verder dat als wij een beroepsprocedure zouden doen, er nog meer assisenzaken zouden komen, wat nefast zou zijn omdat er nu al meer zaken zijn.

Vooraf dat laatste frappeert mij. Ik dacht dat de hervorming van de wet in 2009, met de verruimde mogelijkheden tot correctionalisering, precies tot doel had het aantal assisenzaken te verminderen. U zegt dat er een toename van assisenzaken is. Mag ik daaruit concluderen dat de wet op dat punt haar uitwerking heeft gemist?

16.04 Staatssecretaris Carl Devlies: Ik heb gewoon verwezen naar de parlementaire voorbereiding. Het gaat over standpunten die door het Parlement, door Kamer en Senaat, zelf werden ingenomen. De regering voert uit wat het Parlement heeft beslist.

16.03 Sophie De Wit (N-VA): Le secrétaire d'État affirme qu'une possibilité de recours aurait pour conséquence d'encore accroître le nombre d'affaires jugées en assises, alors qu'aujourd'hui ce chiffre est déjà en constante augmentation. La réforme de la loi de 2009 avait précisément pour but de diminuer le nombre d'affaires d'assises. De toute évidence, la loi n'a pas atteint son objectif.

16.04 Carl Devlies, secrétaire d'État: S'il faut rejuger, le nombre d'affaires augmentera inévitablement.

Indien procedures opnieuw moeten worden gedaan, zal het aantal zaken uiteraard toenemen.

16.05 Sophie De Wit (N-VA): Dat is evident. Ik zal het nakijken. Het is misschien interessant om te weten wat de impact is van die wetswijziging op het aantal assisenzaken, in functie van een verdere beoordeling.

Ik dank u in elk geval voor uw antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

17 Vraag van mevrouw Sophie De Wit aan de minister van Justitie over "de reactie van justitie naar aanleiding van de extreme pesterijen bij het bedrijf MACTac" (nr. 1198)

17 Question de Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur "la réaction de la justice suite aux actes extrêmes d'harcèlement au sein de l'entreprise MACTac" (n° 1198)

17.01 Sophie De Wit (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, eigenlijk hoeft dit geen feitelijke uitleg meer. Wij kennen allen de casus die zich recent heeft voorgedaan in het bedrijf waar een werknemer gedurende maar liefst negen jaar aan een stuk ernstige pesterijen en zelfs – zo blijkt uit getuigenissen – folteringen heeft moeten ondergaan. De man heeft drie jaar geleden uit pure miserie zelf zijn ontslag aangeboden. Hij blijkt ook heel wat gevolgen te ondervinden van wat daar is gebeurd, niet in het minst de depressie waarin hij zich bevindt maar ook een posttraumatisch stresssyndroom. Al die jaren werd er niet ingegrepen, niet door het bedrijf en niet door Justitie. Als wij de pers mogen geloven, zou Justitie de zaak zelfs hebben geseponneerd wegens verjaard.

In de feiten niet, maar juridisch gezien is het misschien gelukkig voor de betrokkene dat het geen geïsoleerd geval was in dat bedrijf. Er is

17.01 Sophie De Wit (N-VA): Dans une entreprise, un employé a été harcelé, voire torturé pendant neuf ans. Les autorités judiciaires ont jugé que les faits sur lesquels portait la plainte de la victime étaient prescrits. Pourquoi? Comment l'infraction a-t-elle été qualifiée? Pourquoi les autorités judiciaires montoises ont-elles voulu classer la première affaire pour cause de prescription alors que la deuxième plainte avait été déposée entre-temps? Si les autorités judiciaires décident de ne

een bijkomend slachtoffer boven water gekomen met gelijkaardige feiten en pesterijen. Die man is wel onmiddellijk naar Justitie gestapt en heeft onmiddellijk klacht ingediend. Die zaak komt begin januari voor de raadkamer. Ook al is het juridisch correct, daar komt nog bij dat een van de betrokken pesters zijn ontslag heeft aangevochten en in zijn gelijk werd gesteld, daarin geholpen door de vakbond. Hij heeft dan nog een serieuze beschermings- en ontslagvergoeding gekregen. Vanuit menselijk oogpunt en voor de publieke opinie is dat moeilijk te begrijpen, ook al was dat juridisch correct.

Het voorval roept alleszins een aantal vragen op. De klacht van het slachtoffer dat als eerste boven water is gekomen, werd door het gerecht blijkbaar verjaard geacht. Hebt u er zicht op om welke redenen dat was? Op welke feiten werd het misdrijf gekwalificeerd? Als men kijkt naar de gevolgen voor de betrokkene, gaat het toch niet om een eenvoudig of minder zwaar misdrijf, maar om een ernstig misdrijf met heel wat verzwarende omstandigheden. De uiteindelijke kwalificatie is dan toch bepalend om te kunnen beoordelen of het al dan niet was verjaard.

Misschien heeft de minister dit al nagezien, maar er zou moeten worden bekeken waarom het gerecht in Bergen de eerste zaak als verjaard wilde klasseren, terwijl intussen al een tweede klacht zou lopen. Wij kennen allen de figuur van eenheid van opzet. Als het om dezelfde pesters gaat, zijn het eigenlijk voortdurende misdrijven. Als er nieuwe zaken aanhangig worden gemaakt, lijkt het mij logisch dat de eerste al dan niet verjaarde zaak daaraan wordt toegevoegd.

Ik heb er op dit ogenblik geen zicht op, maar indien het gerecht beslist in de eerste zaak niet tot vervolging over te gaan, zal de minister dan overwegen zijn positief injunctierecht te gebruiken om dat alsnog te bereiken?

Ten slotte, ik kan moeilijk naar uw intenties peilen, maar het lijkt in deze zaak toch wel heel duidelijk te zijn dat sommige vakbondsafgevaardigden, die terecht een aantal voorrechten genieten, zich toch een beetje straffeloos en boven de wet wanen. Dat geeft uiteindelijk aanleiding tot buitensporig gedrag, zoals in deze zaak.

Overweegt u concrete initiatieven, al dan niet in overleg met uw collega-ministers en de vakbonden, om dergelijke misbruiken te voorkomen?

17.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Collega De Wit, wat uw eerste vraag betreft, het parket van Bergen heeft twee zaken behandeld naar aanleiding van een burgerlijke partijstelling voor slagen van arbeiders van het bedrijf MACtac. Beide zaken zijn nog steeds in onderzoek en vallen dus onder het geheim van het onderzoek. De raadkamer moet zich in beide zaken uitspreken over de vordering van het parket.

Wat uw tweede vraag betreft, tot heden werd er nog geen enkele zaak in het dossier door het parket geklasseerd. Evenmin werden er andere klachten van die orde geregistreerd op het parket van Bergen.

Wat uw derde vraag betreft, aangezien zowel de slachtoffers als de verdachten, die tot nader order geacht worden onschuldig te zijn, verschillend zijn, lijkt het moeilijk om toepassing te maken van de

pas entamer de poursuites dans la première affaire, le ministre usera-t-il de son droit d'injonction positive?

Des initiatives concrètes seront-elles prises en concertation avec les autres ministres et les syndicats pour éviter de tels abus?

17.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: À la suite d'une constitution de partie civile pour coups et blessures par des ouvriers de l'entreprise MACtac, le parquet de Mons a traité deux dossiers. Les deux affaires sont toujours à l'instruction et relèvent du secret de l'enquête. Jusqu'à présent, aucune des deux affaires n'a encore été classée sans suite par le parquet et aucune plainte analogue n'a été enregistrée au parquet de Mons. Les victimes et

eenheid van opzet.

Wat uw laatste vraag betreft, het lijkt mij gevaarlijk om naar aanleiding van de gebeurtenissen overhaaste conclusies te trekken. De discussie kan beter ten gronde gevoerd worden door de bevoegde minister van Arbeid. Ik zal uw bezorgdheid meedelen.

les suspects – qui jusqu'à nouvel ordre bénéficient de la présomption d'innocence – étant différents, il semble difficile d'appliquer le principe de l'unité d'intention.

Il me paraît dangereux de tirer des conclusions hâtives à la suite de certains événements. Mieux vaut avoir une discussion approfondie avec le ministre de l'Emploi compétent.

17.03 Sophie De Wit (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, bedankt voor uw korte antwoord. Ik begrijp het wel, het is ook een concrete casus en het geheim van het onderzoek is uiteraard essentieel. Ik was alleen ongerust over de berichten in de pers dat men niets zou doen met de eerste zaak, omdat ze verjaard zou zijn. Men kan dat uiteraard pas beoordelen bij het eindvonnis. Het kan toch niet dat het parket al zou oordelen geen actie te moeten ondernemen!

17.03 Sophie De Wit (N-VA): Il est évident que le secret de l'instruction est fondamental. Les informations publiées dans la presse selon lesquelles la première affaire serait prescrite m'avaient inquiétée.

Maar goed, ik noteer dat dat niet het geval is en dat de zaak nog steeds in onderzoek is. We zullen dat gewoon verder opvolgen. Ik dank u er alvast voor dat u uw collega mijn bezorgdheid in verband met buitensporig gedrag van vakbondsafgevaardigden zult meedelen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

18 Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister van Justitie over "de delegaties met betrekking tot griffiers en secretarissen" (nr. 1224)

18 Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre de la Justice sur "les délégations concernant les greffiers et les secrétaires" (n° 1224)

18.01 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, dit is een zeer technische vraag.

18.01 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): La loi du 25 avril 2007 modifiant le Code judiciaire a apporté une série de modifications au statut, à la carrière et à la sélection des greffiers et des secrétaires. De nouvelles procédures de sélection ont ainsi été introduites. Les personnes ayant réussi au cours de la session 2007 l'examen de secrétaire/greffier et ayant reçu délégation pour travailler comme secrétaire de séance ont appris que la délégation ne sera pas prolongée pour des raisons d'économies alors que d'autres personnes qui n'ont pas réussi l'examen voient leur délégation prolongée.

Door de wet van 25 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek werd een aantal wijzigingen aangebracht in het statuut, het loopbaanverloop en de selectie van griffiers en secretarissen. Er werd in nieuwe selectieprocedures voorzien om de objectiviteit en de transparantie te verbeteren met de nodige overgangsmaatregelen.

Op het terrein zijn er evenwel opmerkingen over de nieuwe regels. Zo krijgen mensen die in de zittijd 2007 voor het examen voor secretaris/griffier zijn geslaagd en die als assistent een delegatie kregen om te werken als zittingssecretaris, te horen dat hun delegatie niet zal worden verlengd omwille van besparingen. Anderen die niet aan een examen hebben deelgenomen zien hun delegatie wel verlengd.

Als er om redenen van besparingen geen delegaties meer zouden worden toegestaan, waarom geldt dat dan niet voor iedereen? Als er zagezegd een stopzetting van delegaties is, hoe komt het dan dat er nog steeds in het *Belgisch Staatsblad* worden gepubliceerd?

Pourquoi les règles ne s'appliquent-elles pas à tous?

Daarnaast is er nog een probleem. Mensen die in het oude

examensysteem zijn geslaagd, moeten, wanneer zij voor een betrekking solliciteren, nog een bijkomende schriftelijke en mondelinge proef afleggen, terwijl het nieuwe examensysteem een stuk eenvoudiger lijkt te zijn. Wat is het verschil in behandeling en waarom?

Dan is er nog de kwestie van de verloning van nieuw benoemde secretarissen en griffiers. Vroeger kwam men terecht in het loonbarema BJ2, terwijl men nu in BJ1 terechtkomt. Dit zorgt ervoor dat iemand die onder het oude regime als gedelegeerd secretaris werkzaam was en in het nieuwe systeem wordt benoemd, een lager loon zal hebben. Wat is de achterliggende logica hiervan?

Iemand die al een zekere anciënniteit als benoemd secretaris heeft opgebouwd, kan naar verluidt niet muteren naar een griffie, maar moet solliciteren voor een vacante betrekking als griffier. Dit betekent dat er loonverlies zal zijn, want men komt dan in andere weddenschaal terecht. Klopt dit?

Kunt u deze technische vragen beantwoorden, mijnheer de staatssecretaris?

18.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, dit is inderdaad een zeer technische vraag waarop de minister ook een zeer technisch antwoord geeft.

Overeenkomstig artikel 330ter van het Gerechtelijk Wetboek kan aan het administratief personeel in hoven en rechtbanken een tijdelijke opdracht worden toegekend tot griffier of secretaris. Krachtens die bepaling kan een opdracht tot het uitoefenen van een hoger ambt slechts worden toegekend als er een betrekking open staat of tijdelijk niet waargenomen is. Teneinde de continuïteit van de dienst te verzekeren, kunnen bovendien opdrachten in bovental toegekend worden om tegemoet te komen aan bijzondere behoeften of om bijstand te verlenen aan bijkomende magistraten.

De toekenning van een opdracht in een hoger ambt geschiedt voor maximaal zes maanden. Die toekenning kan in beginsel maximaal drie keer worden verlengd met eenzelfde termijn van ten hoogste zes maanden. In uitzonderlijke gevallen kan de opdracht na twee jaar alsnog verlengd worden. Dat zal bijvoorbeeld gebeuren in geval van een gebrek aan kandidaten voor een vacante betrekking. Opdrachten zijn bijgevolg in beginsel steeds tijdelijk en worden alleen omwille van functionele motieven toegekend, zoals openstaande vacatures en noodwendigheden van de dienst.

Om begrotingsredenen is er inderdaad een striktere discipline bij de toekenning van opdrachten, maar dat wil niet zeggen dat er geen opdrachten meer worden toegekend. De vereisten van continuïteit van de dienst maakt dat artikel 330ter van het Gerechtelijk Wetboek nog vrij frequent wordt toegepast. Dat gebeurt onder andere omwille van het behoud van handtekeningen in de griffies en omdat bestaande opdrachten bij ongewijzigde omstandigheden en met respect voor de wettelijke termijnen nog steeds worden verlengd.

Als de functionele reden van de opdracht eerder ophoudt te bestaan, bijvoorbeeld bij invulling van de vacature door een benoeming, wordt deze uiteraard stopgezet.

Pourquoi certaines délégations sont-elles toujours publiées au *Moniteur belge*? Pourquoi les personnes ayant réussi l'ancien examen doivent-elles encore passer une épreuve écrite et orale supplémentaire? Pourquoi une personne ayant travaillé dans l'ancien système en tant que secrétaire délégué et nommée dans le nouveau système recevra-t-elle une rémunération inférieure? Est-il exact qu'une personne ayant acquis une certaine ancienneté en tant que secrétaire nommé subit une perte de salaire parce qu'elle ne peut postuler que pour un emploi de greffier plutôt que de pouvoir être mutée au greffe?

18.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Conformément à l'article 330ter du Code judiciaire, les membres du personnel administratif des cours et tribunaux peuvent, dans certaines circonstances, être temporairement délégués à la fonction de greffier ou de secrétaire, pour une période de six mois au maximum, qui peut être prolongée trois fois au maximum pour une durée de six mois. Dès lors, ces missions sont en principe toujours de nature temporaire et ne sont attribuées que pour des raisons fonctionnelles.

Pour des raisons budgétaires, une discipline plus stricte est actuellement appliquée lors de l'attribution des missions. Afin d'assurer la continuité du service, l'article 330ter du Code judiciaire est encore fréquemment appliqué. Il va de soi que la mission prend fin dès que les raisons fonctionnelles cessent d'exister.

Depuis l'entrée en vigueur des lois du 10 juin 2006 et du 25 avril 2007, le Selor est compétent en ce qui concerne l'organisation des sélections pour les greffes et les secrétariats de parquet. Pour une place vacante, une épreuve

Ten tweede, sinds de inwerkingtreding van de wetten van 10 juni 2006 en 25 april 2007 is Selor bevoegd voor de organisatie van de selecties voor griffies en parketsecretariaten. Selor staat hierbij in voor de wervings- en bevorderingsreserves en toetst in dit proces grotendeels de algemene competenties die voor de onderscheiden functieniveaus vereist zijn.

Naar aanleiding van de invulling van een vacante plaats kan en wordt een bijkomende vergelijkende proef georganiseerd die leidt tot een definitieve rangschikking van de kandidaten. Rekening houdend met de diversiteit in het gerechtelijke landschap worden tijdens deze bijkomende proef veeleer de specifieke en technische competenties getest, nodig om vacante betrekkingen in te vullen. De oude examens, destijds georganiseerd door de FOD Justitie, werden niet op grond van het momenteel gebruikte competentiemodel georganiseerd. Bovendien gaven deze oude examens niet steeds aanleiding tot een rangschikking van de kandidaten, enkel brevetten, zodat het vergelijk tussen de verschillende categorieën aan kandidaten onmogelijk wordt. De bijkomende proef maakt deze vergelijking mogelijk en bepaalt aldus een rangschikking. Bij samenloop tussen kandidaten van de oude examens georganiseerd door Justitie en de nieuwe georganiseerd door Selor wordt steeds een bijkomende proef georganiseerd.

Ten derde, de ontwikkeling van de competenties werd in het nieuwe statuut in de loopbaanstructuur geïntegreerd. Het criterium van de geldelijke anciënniteit werd enkel behouden voor de opbouw van tussentijdse verhogingen in een bepaalde weddenschaal maar werd inderdaad verlaten voor bevorderingen naar andere hogere weddenschalen.

De loopbaanopbouw binnen een niveau geschiedt nu via een gecertificeerde opleiding, zijnde een opleiding die erop gericht is de bekwaamheden en de competenties van de personeelsleden te actualiseren en te ontwikkelen, en wordt afgesloten met een validering van de verworven kennis van die opleiding. Het slagen van dergelijke gecertificeerde opleidingen geeft aanleiding tot de uitbetaling van een premie voor competentieontwikkeling en/of tot een bevordering in weddenschaal. Bij bevordering in graad naar een hoger niveau wordt inderdaad de eerste weddenschaal toegekend. Houder van een opdracht in een hogere functie toegekend voor de inwerkingtreding van de wet van 25 april 2007, die worden benoemd, kunnen hierdoor inderdaad enig financieel nadeel ondervinden. Dit kunnen zij echter opvangen door deelname aan voormelde gecertificeerde opleidingen.

Ten vierde, de eerste weddenschaal BJ 1 wordt toegekend bij bevordering in graad in een hoger niveau.

Griffier en secretaris zijn beide functies van niveau B. Bij verandering van graad binnen hetzelfde niveau worden de geldelijke rechten en de eventuele bevorderingsschalen behouden. Het geachte lid stelt dus onterecht dat bij de benoeming van een secretaris in schaal BJ2 of BJ3 tot griffier, deze de schaal BJ1 krijgt toegekend. Hij behoudt in de geschetste hypothese zijn schaal BJ2 of BJ3. Een terugval in een lagere schaal zou immers niet alleen de betrokkene sanctioneren maar ook leiden tot verstarring in de organisatie. Derwijze zou immers

comparative supplémentaire consistant à tester les connaissances spécifiques requises est organisée, afin d'obtenir un classement définitif des candidats, ce qui n'était pas toujours possible avec les anciens examens. Une épreuve supplémentaire est systématiquement organisée, lorsque des candidats qui ont passé les anciens examens du département de la Justice et des nouveaux candidats recrutés par le Selor se présentent à un poste vacant.

Le développement des compétences a été intégré dans la structure de carrière du nouveau statut. L'ancienneté pécuniaire n'a été conservée que pour la constitution d'augmentations intermédiaires dans une certaine échelle barémique et non pas pour les promotions à d'autres échelles barémiques supérieures.

L'évolution de la carrière dans un niveau s'opère actuellement par le biais d'une formation certifiée, afin d'actualiser et de développer les compétences des membres du personnel. Une formation couronnée de succès est récompensée financièrement. Lors d'une promotion en grade à un niveau supérieur, la première échelle barémique est effectivement accordée. Les chargés de mission dans une fonction supérieure, attribuée avant la loi du 25 avril 2007, qui sont nommés, peuvent effectivement en retirer un avantage financier.

La première échelle barémique BJ 1 est accordée lors d'une promotion en grade à un niveau supérieur.

Les fonctions de greffier et de secrétaire relèvent toutes deux du niveau B. En cas de changement de grade dans le même niveau, les droits pécuniaires et les éventuelles échelles de promotion

elke mobiliteit tussen griffie en parket worden uitgesloten.

sont maintenus. Il n'est dès lors aucunement question d'un retour à une échelle inférieure, ce qui empêcherait toute mobilité entre le greffe et le parquet.

18.03 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u hartelijk voor uw uitvoerig antwoord. Ik heb geen repliek.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

19 Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "het omstreden huwelijk van twee gedetineerden in de gevangenis van Leuven-Centraal" (nr. 1231)

19 Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "le mariage controversé de deux détenus à la prison de Louvain-Central" (n° 1231)

19.01 Bert Schoofs (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, op 24 november was in Leuven-Centraal een huwelijk gepland tussen een driefoudige moordenaar en een verkrachter, beiden van het mannelijke geslacht. Het gebeuren zou met de nodige luister worden bijgezet en blijkbaar gebeurde ook een en ander met goedkeuring van de directie.

19.01 Bert Schoofs (VB): Comme les médias en ont largement fait état, deux hommes, un triple meurtrier et un violeur, se sont mariés à la prison centrale de Louvain le 24 novembre dernier. Pourrais-je avoir quelques explications à ce sujet?

Ik heb daar toch een paar vragen bij. Kan er toelichting worden gegeven bij het evenement dat plaatsvond in de gevangenis? Heeft Justitie op enige wijze hiervoor toestemming gegeven of hieraan medewerking verleend? Of gebeurde dat via het Directoraat-generaal van de penitentiare inrichtingen? Als het zou gebeurd zijn, lijkt dit laatste mij het meest logische.

Welke faciliteiten stonden er ter beschikking van die twee huwelijkspartners voor hun huwelijksluiting?

Welk zal de regeling zijn in de toekomst nu beiden gehuwd zijn, namelijk met betrekking tot gezamenlijk verblijf, gezamenlijke overnachtingsmogelijkheden, ontspanning en eventueel andere faciliteiten?

19.02 Staatssecretaris Carl Devlies: Mevrouw de voorzitter, collega Schoofs, op woensdag 24 november 2010 zijn twee gedetineerden van Leuven-Centraal getrouwd. Deze plechtigheid vond plaats in de vergaderzaal van de inrichting. In de centrale gevangenis te Leuven vinden regelmatig huwelijken plaats, ook homohuwelijken zijn er al eerder geweest. De schepen en de ambtenaar van de burgerlijke stand komen hiervoor naar de gevangenis. Dit is al een lange traditie.

19.02 Carl Devlies, secrétaire d'État: La cérémonie a eu lieu dans la salle de réunion de la prison, où d'autres mariages ont d'ailleurs parfois lieu, notamment des mariages homosexuels. Il est habituel que l'échevin et l'officier de l'état civil de la ville de Louvain se déplacent à la prison dans pareil cas.

Wanneer een gedetineerde wenst te huwen, is het in principe zijn partner die hiervoor de eerste contacten legt met het stadhuis. Vermits beide partners gedetineerd zijn, hebben de diensten van de gevangenis het stadhuis gecontacteerd. De ambtenaar is daarna naar de inrichting gekomen om met beide partners de administratieve formaliteiten te regelen, dit voor een aantal praktische zaken.

Le mariage est une affaire privée, un droit dont les détenus bénéficient également. L'administration pénitentiaire n'a aucune décision à prendre en la matière. Les procédures légales applicables sont identiques à

Huwelijk is een privé-aangelegenheid en een recht waar ook gedetineerden van kunnen genieten. Het gevangeniswezen heeft in deze dus geen enkele beslissing te nemen, noch naar de

wenselijkheid, noch naar de opportuniteit van het huwelijk. De redenen om een huwelijk te weigeren zijn dezelfde als die welke voor vrije burgers gelden en dit gebeurt volgens dezelfde wettelijke procedures als in de vrije samenleving. De gevangenis staat dus enkel in voor het praktisch mogelijk maken van het huwelijk zelf.

Wat het huwelijk van 24 november betreft, werden dezelfde faciliteiten als bij vorige huwelijken gegeven. Het koppel en de genodigden waren samen in de vergaderzaal van 9 tot 12 u 00 en van 12 u 45 tot 15 u 45. Om 10 u 00 zijn de schepen en de ambtenaar naar de gevangenis gekomen om het huwelijk te voltrekken. Drie van de vier getuigen waren medegedetineerden. De inrichting biedt hen taart, koffie en frisdrank aan. Vervolgens hebben beiden ongestoord bezoek gekregen, zoals voorzien was.

Alle genodigden waren personen die een reguliere toegang hebben tot de inrichting. Volledigheidshalve kan vermeld worden dat beiden een aparte cel hebben en ook na het huwelijk hun eigen cel blijven behouden. Zij verblijven wel in dezelfde vleugel en kunnen genieten van het normale regime dat daar van toepassing is: een opendeurregime. Zij kunnen elkaar overdag dus frequent ontmoeten.

celles en vigueur dans la société libre. Les prisons ne s'occupent que des aspects pratiques.

Le mariage du 24 novembre s'est déroulé dans les mêmes conditions que celles qui accompagnent d'autres mariages. Le couple et les invités ont occupé la salle de réunion de 9 h 00 à 12 h 00 et de 12 h 45 à 15 h 45. Le mariage a été célébré à 10 h 00. Trois des quatre témoins étaient des codétenus. L'établissement pénitentiaire offre de la tarte, du café et des boissons rafraîchissantes. Ensuite, les mariés ont eu droit à des visites dans l'intimité.

Les deux époux conservent leur propre cellule. Ils séjournent dans la même aile et bénéficient du régime normal "portes ouvertes" de la prison de Louvain.

19.03 Bert Schoofs (VB): Blijkbaar is het een traditie. Ik weet uit de pers dat er een grote feest-bh was gestrikt en dat er in een hemelbed was voorzien, maar dat zal wel overdreven geweest zijn?

Daarstraks heb ik per vergissing een vraag gesteld over de reactie van de minister tegenover de gevangenisdirecties, die het akkoord met de vakbonden in Brugge afkeurden. Ik wilde de minister feliciteren met het akkoord dat hij heeft afgesloten met de cipiers. Zij voelen zich immers steeds meer de butler van de gedetineerden. Dergelijke feiten bewijzen dit.

19.03 Bert Schoofs (VB): Nous connaissons le syndrome de Stockholm mais je pense que les directeurs de prison souffrent du "syndrome de l'hôtel". Le fait qu'ils offrent de telles facilités à des personnes qui ont commis des crimes terribles constitue pour moi le sommet de la décadence de la civilisation.

In de wetenschap bestaat zo iets als het Stockholmsyndroom. Ik meen dat de gevangenisdirecties vaak aan een hotelsyndroom lijden. Het feit dat dit mogelijk wordt gemaakt voor mensen die zulke verschrikkelijke misdrijven hebben begaan is voor sommigen misschien het toppunt van de uiting van fundamentele rechten. Voor mij is het, als ik het relaas lees – dat ik niet in uw betoog hoor, mijnheer de staatssecretaris – het toppunt van het verval van de beschaving. Dit is een echt dieptepunt.

Ik meen dat alle elementen voor een film over dit gebeuren aanwezig zijn. Als de filmkeuring een uitspraak moet doen zal het wel een 18+-film worden, meen ik. Er is op dit moment veel werk aan de winkel buiten op straat, waar mensen dreigen te sterven in de vrieskou. Dan lezen wij dit in de krant. Ik zou zeggen: wij zijn goed bezig!

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

20 Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "het methadonbeleid" (nr. 1232)

20 Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la politique en matière de distribution de méthadone" (n° 1232)

20.01 Bert Schoofs (VB): Mijnheer de staatssecretaris, op 19 november werd in Brussel een kind van 9 maanden net op tijd gereanimeerd door de hulpdiensten na inname van een methadonpil. Die pil of een hoeveelheid pillen slingerde blijkbaar rond bij de vader van dat kind die een alcoholverslaafde is en dus aan een methadonkuur bezig is. Daardoor kon dat kind een pil innemen, met alle levensbedreigende gevolgen vandien. Blijkbaar werd de vader vrijgelaten na verhoor. Daar wens ik toch enkele vragen bij te stellen.

Werd er ter zake een proces-verbaal opgesteld? Wie precies liet die dader op vrije voeten na het verhoor? Zijn de vader voorwaarden opgelegd met betrekking tot zijn vrijlating? Welke diensten zijn verantwoordelijk voor het verschaffen van methadon aan die betrokken persoon? Bestaan er ook richtlijnen van het College van procureurs-generaal inzake het verschaffen van methadon? Welke maatregelen kunnen in de toekomst door Justitie worden genomen om dergelijke zaken te voorkomen?

20.02 Staatssecretaris Carl Devlies: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Schoofs, via het College van procureurs-generaal konden volgende inlichtingen worden verkregen bij de procureur te Brussel. In de bij mijn collega in Brussel ingewonnen informatie die mag worden medegedeeld, rekening houdend met het geheim van het opsporingsonderzoek, is het volgende vermeld.

Het betrokken dossier betreft een persoon die regelmatig beschikt over doktersvoorschriften voor een methadonbehandeling. De betrokkene woont samen met zijn partner en hun twee kinderen. Uit de gegevens in het gerechtelijk onderzoek blijkt dat het kind van 10 maanden een methadonpil heeft ingeslikt. Geen enkel element in het dossier toont aan dat een derde het kind heeft gedwongen de pil in te nemen. Waarschijnlijk is de inname te wijten aan een gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg vanwege de vader die een pil op de grond zou hebben laten vallen. De moeder van het jonge kind heeft onmiddellijk de door de inname veroorzaakte hevige onpasselijkheid vastgesteld en heeft terstond hulp ingeroepen. De politie heeft de betrokkene en zijn partner uitgebreid verhoord en hen van hun vrijheid beroofd.

De eerste gegevens in het onderzoek bevestigen de stelling dat het om een ongeluk ging. Uit het onderzoek ter plaatse en de foto's van de leefruimte blijkt dat de kinderen goed behandeld worden en dat de leefruimte van de kinderen gezond is. Er is een kopie van het dossier overgezonden aan de afdeling Jeugd en Gezin met het oog op de follow-up van het dossier. Na het verhoor werden de betrokkenen in vrijheid gesteld.

Uit het verhoor van de hoofdverdachte blijkt dat er methadon werd voorgeschreven in het kader van een ontwenningsskuur onder toezicht van een arts-psychiater.

De vraag of er richtlijnen bestaan vanwege het College van procureurs-generaal inzake het verstrekken van methadon is niet

20.01 Bert Schoofs (VB): Le 19 novembre dernier, un enfant de neuf mois a été réanimé in extremis à Bruxelles après avoir absorbé un comprimé de méthadone que son père alcoolique, qui avait entamé une cure de désintoxication, avait laissé traîner. Un procès-verbal a-t-il été rédigé? Qui a libéré le père à l'issue de l'audition? La libération du père a-t-elle été soumise à des conditions? Quels services procurent de la méthadone au père? Existe-t-il des directives du Collège des procureurs généraux en ce qui concerne la fourniture de méthadone? Quelles mesures peuvent être prises à l'avenir par la Justice pour éviter de tels incidents?

20.02 Carl Devlies, secrétaire d'État: Il s'agit dans le cas présent d'une personne à qui sont régulièrement délivrées des prescriptions médicales dans le cadre d'un traitement à la méthadone et qui habite avec sa partenaire et leurs deux enfants. L'absorption est sans doute due à un défaut de précaution du père qui aurait laissé tomber un comprimé sur le sol. La mère a immédiatement appelé les secours. La police a longuement auditionné l'intéressé et sa compagne qui ont été privés de liberté. Les premières données de l'enquête ont confirmé la thèse de l'accident. Les enfants étaient bien traités et leur environnement était sain. Une copie du dossier a été envoyée au département de la Jeunesse et de la Famille pour qu'il assure le suivi du dossier. Après l'audition, les intéressés ont été libérés.

La méthadone avait été prescrite dans le cadre d'une cure de désintoxication sous le contrôle d'un médecin-psychiatre. La question de savoir s'il existe des directives émanant du Collège des procureurs généraux relatives à la fourniture de méthadone n'est pas

relevant aangezien het voorschrijven van geneesmiddelen een medische handeling is en het openbaar ministerie niet gemachtigd is zich daarin te mengen.

Het strafrecht is beperkt tot de bestraffing van misdrijven, in dit geval het bezit van methadon zonder voorschrift, en a fortiori de illegale handel en andere strafbaarstellingen die verband houden met verdovende middelen en psychotrope stoffen, en het misbruik van het voorschrijven indien een voorschrift niet in het kader past van een behandeling met vervangingsmiddelen, zoals bepaald in artikel 3, § 4, van de wet van 24 februari 1921.

Ook als minister van Justitie kan ik weinig ondernemen om een dergelijk incident, veroorzaakt door menselijk falen of nonchalance, in de toekomst te voorkomen.

20.03 Bert Schoofs (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, methadon kan misschien op veel domeinen worden voorgeschreven via de medische wetenschap, maar in elk geval leer ik hieruit dat het te maken had met een ontwenningsskuur. Ik vermoed dat dit zo is in de meerderheid van de gevallen, zoniet moet men mij maar tegenspreken.

Het feit dat men drugsbeleid heeft ondergebracht bij Volksgezondheid maakt dat Justitie er niets meer over te zeggen heeft en dat het College van procureurs-generaal ook niet kan tussenkomen.

Ik vind het een heel kwalijke evolutie dat alleen dokters hierover beslissen. Wanneer een dokter methadon voorschrijft in het kader van een ontwenningsskuur, vind ik dat minstens Justitie op de hoogte moet zijn van alle voorschriften, tot in detail, en dat er regelmatig moet worden gescreend. Dan kunnen dergelijke incidenten in de toekomst worden vermeden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

21 Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "het monsterproces tegen een drugbaron voor de correctionele rechtbank van Hasselt" (nr. 1233)

21 Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "le procès monstre contre un baron de la drogue devant le tribunal correctionnel de Hasselt" (n° 1233)

21.01 Bert Schoofs (VB): Mijnheer de staatssecretaris, momenteel loopt voor de correctionele rechtbank van Hasselt het proces tegen Adrianus Van Wesenbeek en zestien andere beklaagden. Er zijn ongeziene veiligheidsmaatregelen genomen voor het proces.

Dat noopt mij tot enkele vragen. Wie is verantwoordelijk voor de beveiliging van de betrokkene, die trouwens heftig protesteert tegen zijn beveiliging? Welke procedure wordt er bij dergelijke specifieke veiligheidsmaatregelen gevolgd tussen Justitie en de politie?

pertinente. La prescription de médicaments constitue en effet un acte médical et le ministère public n'est pas habilité à intervenir à ce niveau. Le droit pénal se limite à la répression des infractions, en l'occurrence la possession de méthadone en l'absence de prescription. Le ministre de la Justice n'a pas non plus le pouvoir d'éviter ce type d'incident à l'avenir.

20.03 Bert Schoofs (VB): À la suite du transfert des compétences relatives à la politique en matière de drogues au département de la Santé publique, la Justice ne dispose plus d'aucune compétence en la matière et le Collège des procureurs généraux ne peut plus intervenir. Le pouvoir décisionnel est entre les mains des seuls médecins, ce qui constitue une évolution fâcheuse à mes yeux. Si un médecin prescrit de la méthadone dans le cadre d'une cure de désintoxication, j'estime que les services de la Justice devraient être mis au courant et que la personne devrait régulièrement être soumise à des contrôles. Cela permettrait d'éviter que de tels faits ne se reproduisent.

21.01 Bert Schoofs (VB): Des mesures de sécurité inédites sont prises dans le cadre du procès d'Adrianus Van Wesenbeek et de seize autres accusés appelés à comparaître devant le tribunal correctionnel de Hasselt. Qui est responsable de la sécurité? Dans le cadre de telles mesures de sécurité, quelle procédure est

Welke veiligheidsmaatregelen worden er specifiek genomen in deze zaak? Hoeveel manschappen van de federale politie werken daaraan mee? Hoeveel lokale politiemensen worden er voor de actie opgevorderd? Hoeveel bedragen de kosten voor de beveiliging van de hoofdverdachte? Hoeveel bedragen die voor de andere verdachten, indien daarin is voorzien?

Worden de kosten van de beveiliging verdeeld tussen Justitie en politie of vallen ze volledig ten laste van Justitie of eventueel politie?

21.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Collega Schoofs, de politiezone HaZoDi is verantwoordelijk voor de beveiliging van de betrokkene. Er was overleg tussen onze politiezone, het parket-generaal en het parket van Hasselt, de federale politie en de voorzitter van de rechtbank.

Wat de specifieke veiligheidsmaatregelen betreft kunnen wij moeilijk antwoord geven. Het betreft de strategie en de taakinvulling van het ingezette personeel dat de veiligheid van iedereen, ook van de verdachten, zo maximaal mogelijk tracht te garanderen. Dat plan kenbaar maken lijkt ons niet opportuun daar het proces nog niet ten einde is en er nog vele zittingsdagen kunnen volgen.

Het aantal ingezette manschappen van de federale politie is achttien, van de lokale politie, inclusief veiligheidspersoneel, veertien, verdeeld over tien leden van de lokale politie HaZoDi en vier agenten van het veiligheidskorps. De kosten zijn moeilijk te berekenen, het proces is nog niet ten einde. Ook over de specifieke veiligheidsmaatregelen voor de andere verdachten kan ik moeilijk een antwoord geven.

Zoals reeds eerder meegegeven hebben wij een strategisch plan opgesteld, een volledig draaiboek, waarbij we een maximale bescherming trachten te garanderen aan iedereen die bij het proces betrokken is. Ook hier zijn de kosten zeer moeilijk in te schatten, gelet op de mogelijke duur van het proces. De kosten worden verdeeld tussen Justitie en politie.

21.03 **Bert Schoofs** (VB): Dank u voor het antwoord. Ik begrijp dat er uiteraard geen details kunnen worden verstrekt, die de veiligheid zouden kunnen schaden, zowel van het proces als van de verdachten.

Wat de kosten betreft, meen ik toch dat er een begroting wordt opgemaakt. Misschien wordt dat echter opgenomen onder een meer algemeen artikelnummer in de begroting van Justitie. Is dat zo? Kunt u daarop antwoorden? Zo niet moet er toch een raming kunnen worden gemaakt van de kosten. Dat is uiteraard typisch begrotingswerk.

21.04 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Ik kan daar niet onmiddellijk op antwoorden. Mijn medewerker zal dat nakijken en het u schriftelijk bezorgen.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

De **voorzitter**: Dan krijgen wij nu de vraag van de heer Damien Thiéry over de afspraken die bepaalde Vlaamse gemeenten met projectontwikkelaars maken om de kopers van vastgoed te kunnen selecteren,

suivie entre la Justice et la police?
Quelles mesures de sécurité sont prises dans cette affaire? Quel en est le coût et qui assume celui-ci?

21.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: La zone de police HaZoDi est responsable de la sécurité. Une concertation a été organisée entre la zone de police, le parquet général et le parquet de Hasselt, la police fédérale et le tribunal.

Il n'est pas opportun de révéler ici les mesures de sécurité spécifiques. La police fédérale fournit dix-huit hommes et la police locale, quatorze, à savoir dix membres de la zone de police locale HaZoDi et quatre agents du corps de sécurité. Les frais sont difficiles à évaluer car le procès est toujours en cours. Le coût est réparti entre la Justice et la police.

21.03 **Bert Schoofs** (VB): Ce coût n'apparaît donc pas à un article du budget de la Justice?

21.04 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Je ferai vérifier ce point.

vraag nr. 1300.

21.05 Carl Devlies, secrétaire d'État: Madame la présidente, j'ai un problème technique: mon dossier ne comporte pas de réponse à cette question.

21.05 Staatssecretaris Carl Devlies: Mevrouw de voorzitter, ik heb een praktisch probleem: er zit geen antwoord op deze vraag in mijn dossier.

21.06 Damien Thiéry (MR): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, dat betekent dat ik mijn vraag vandaag niet zal kunnen stellen. Dat is vervelend want ik zat hier te wachten. Het zou interessant zijn om mij dat op voorhand te zeggen.

21.06 Damien Thiéry (MR): Il est regrettable que le secrétaire d'État ne dispose pas de cette réponse que j'attends depuis longtemps.

De **voorzitter**: Inderdaad, ik ben hier zelf nog maar een half uur, maar de heer Thiéry zit hier inderdaad reeds even te wachten.

21.07 Staatssecretaris Carl Devlies: Ik verneem nu pas dat ik geen antwoord heb.

De **voorzitter**: Kan er eventueel per mail een antwoord worden gegeven of verkiest u het uw vraag een volgende keer te stellen?

21.08 Damien Thiéry (MR): Het gaat om een belangrijke vraag.

Hoe dan ook, dit is een uitzonderlijk geval en ik veronderstel dat ik de volgende keer mijn vraag als eerste mag stellen, althans als u daarmee akkoord gaat.

21.08 Damien Thiéry (MR): Je suis dès lors dans l'impossibilité de poser ma question aujourd'hui mais je suppose que la prochaine fois, je pourrai la poser en premier.

De **voorzitter**: Van mij mag dat, maar het is aangewezen om via uw fractiesecretaris die vraag als prioritair op de agenda te laten zetten, zodanig dat zij als eerste aan bod komt.

La **présidente**: Je n'y vois aucun inconvénient mais il serait indiqué de demander à votre secrétaire de groupe de faire porter cette question à l'ordre du jour en tant que question prioritaire.

21.09 Carl Devlies, secrétaire d'État: Madame la présidente, pour avoir une réponse complète, je pense préférable de posséder les données nécessaires. Dès lors, je propose de décréter cette question comme prioritaire à la prochaine séance.

21.09 Staatssecretaris Carl Devlies: In mijn dossier staat geen antwoord op die vraag. Ik stel daarom voor ze op de volgende vergadering als prioritair aan te merken.

21.10 Damien Thiéry (MR): Dank u.

22 Vraag van mevrouw Sophie De Wit aan de minister van Justitie over "de vergrijzing in de Belgische gevangenissen" (nr. 1336)

22 Question de Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur "le vieillissement dans les prisons belges" (n° 1336)

22.01 Sophie De Wit (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, er heerst een bijzonder fenomeen in onze huidige gevangenissen. Niet alleen in onze maatschappij, maar ook in de gevangenissen is het aantal 60-plussers toegenomen. In twaalf jaar tijd blijkt dat aantal verdrievoudigd te zijn.

22.01 Sophie De Wit (N-VA): Le nombre de détenus âgés de plus de 60 ans a triplé en douze ans. Nos prisons hébergeraient même neuf octogénaires! Cette situation a des conséquences en termes de régime et d'infrastructure pénitentiaires. Plusieurs détenus

In 1998 waren er 117 gevangenen ouder dan 60 jaar op een totaal van 8 700 gedetineerden. Begin oktober van dit jaar bedroeg het

aantal 60-plussers al 328 op een totaal van 10 500 gedetineerden. Het aantal 60-plussers steeg dus met 180 %, terwijl het totaal aantal gedetineerden met 20 % is gestegen.

Het grootste gedeelte van de oudere gevangenen is tussen 60 en 70 jaar. Er is ook een aantal gedetineerden tussen 70 en 80 jaar en zelfs 9 gevangenen ouder dan 80 jaar.

Dit heeft implicaties op het gevangenisregime en de infrastructuur. Een aantal gevangenen is immers slecht te been. Zij moeten een cel op de benedenverdieping krijgen. Een aantal onder hen wordt dan naar Brugge of Merksplas overgebracht waar extra begeleiding en zorg kan worden geboden als dat nodig zou zijn.

Daarbij komt nog dat door de leeftijd ook het probleem van dementerende gevangenen begint te rijzen, wat in een gevangenis niet eenvoudig te verzorgen blijkt.

Mijnheer de staatssecretaris, op welke wijze tracht u aan de vergrijzing in de gevangenissen tegemoet te komen? Neemt of overweegt u specifieke maatregelen? Zo ja, welke? Zo nee, waarom niet?

Wordt in een van de nieuw te bouwen gevangenissen in een aparte vleugel voorzien voor bejaarde gevangenen, of liever voor senioren wat een aangenamer woord is?

Hebt u, al dan niet op basis van studies, een verklaring voor dit opvallend verschijnsel dat steeds meer 60-plussers zich in de criminaliteit wagen? Het gaat voornamelijk over drugsmokkel en drugshandel. Zo ja, wat zijn de bevindingen en welke beleidsconclusies kunnen hieruit worden getrokken?

22.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, collega De Wit, het is juist dat er tussen 1998 en 2010 een grote toename is geweest van het aantal 60-plussers in de Belgische gevangenissen. Ten opzichte van de totale gevangenispopulatie blijft het om een klein aantal gaan.

Er is geen specifiek beleid voor deze categorie van gedetineerden in België. Gezonde 60-plussers hebben in principe hetzelfde gevangenisregime als andere gedetineerden. Indien de fysieke of psychische conditie het vereist worden individuele zorgmaatregelen getroffen. Zieke of verzwakte ouderen worden uiteraard opgevolgd door de medische dienst van de gevangenis.

In sommige gevangenissen zijn er aangepaste cellen voor gedetineerden in een rolstoel. De inrichtingen te Brugge, Sint-Gillis en Lantin beschikken over een medische afdeling die hulpbehoevende bejaarde gedetineerden kunnen opnemen.

Bejaarde gedetineerden waarvan de gezondheidstoestand onverenigbaar is geworden met de detentie worden in de regel voorlopig vrijgesteld om gezondheidsredenen. Deze vorm van vrijstelling kan afhankelijk worden gemaakt van bepaalde voorwaarden, zoals de opname in een verzorgingstehuis.

In antwoord op uw tweede vraag, in de gevangenissen te Merksplas

se déplaceraient en effet avec difficulté et doivent se voir attribuer une cellule au rez-de-chaussée. D'autres sont transférés à Bruges ou à Merksplas où ils peuvent bénéficier d'un accompagnement et de soins adéquats. S'ajoute encore à cela le problème des détenus atteints de démence.

Comment tente-t-on de faire face au problème du vieillissement de la population pénitentiaire? Sait-on pourquoi toujours plus de sexagénaires se lancent dans la criminalité, en particulier dans le trafic et le commerce de stupéfiants?

22.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Il est vrai qu'il y a eu une hausse importante du nombre de détenus de plus de 60 ans dans les prisons belges entre 1998 et 2010. Par rapport à la population pénitentiaire globale, leur nombre reste toutefois restreint. Il n'existe pas de politique spécifique pour cette catégorie de détenus en Belgique. Des détenus de plus de 60 ans en bonne santé sont en principe soumis au même régime pénitentiaire que les autres détenus. Des mesures de soins individuelles sont prises si leur condition physique ou psychique le requiert. Des personnes âgées malades ou affaiblies sont bien évidemment suivies par le service médical de la prison.

Certaines prisons sont dotées de cellules adaptées pour des détenus en fauteuil roulant. Les

en te Saint-Hubert bestaat een afdeling voor oudere gedetineerden. In de nieuw te bouwen gevangenissen zijn geen aparte vleugels voor 60-plussers voorzien.

In antwoord op uw derde vraag, er zijn mij geen wetenschappelijke onderzoeken bekend over dit recente fenomeen in België. Uiteraard zal de gevangenisadministratie het fenomeen opvolgen en kan er alvast begonnen worden met het maken van een inventaris van de internationale literatuur met betrekking tot dit onderwerp. Langs deze weg kunnen goede praktijkvoorbeelden uit het buitenland worden gedetecteerd en overgenomen.

établissements de Bruges, Saint-Gilles et Lantin disposent d'une section médicale pouvant accueillir des détenus âgés dépendants.

Des détenus âgés dont l'état de santé est incompatible avec la détention sont normalement provisoirement exemptés de détention pour raisons de santé. Ce type d'exemption peut être assorti de certaines conditions, telles l'admission dans une maison de soins.

Les prisons de Merksplas et de Saint-Hubert sont dotées d'une section pour détenus âgés. Dans les prisons à construire, des ailes réservées aux personnes de plus de 60 ans ne sont pas prévues.

Je ne suis pas au courant d'études scientifiques concernant le nombre de personnes de plus de 60 ans qui se lancent dans la criminalité.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

23 Vraag van mevrouw Sarah Smeyers aan de minister van Justitie over "botscans bij minderjarige asielzoekers" (nr. 1203)

23 Question de Mme Sarah Smeyers au ministre de la Justice sur "les tests osseux chez les demandeurs d'asile mineurs" (n° 1203)

23.01 Sarah Smeyers (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, deze vraag had ik eerst aan de heer Wathelet gesteld, verkeerdelijk, want de dienst Voogdij valt onder de bevoegdheid van de minister van Justitie.

In ons land geldt de regel dat minderjarige asielzoekers niet in gesloten centra mogen worden ondergebracht, maar in open centra moeten worden opgevangen. Zij mogen ook niet worden uitgewezen. Dat verklaart volgens mij dat veel meerderjarige asielzoekers onder het mom van minderjarigheid een asielaanvraag indienen of aan de grens zeggen dat zij minderjarig zijn, om die twee elementen, namelijk opsluiting in een gesloten centrum of een uitwijzing, te vermijden.

Om dat bedrog tegen te gaan, worden er al jaren botscans genomen van de pols van asielzoekers om hun leeftijd te bepalen, in het geval er geen documenten zijn of als er twijfel is over de leeftijd van de asielzoeker of de geldigheid van de documenten. De dienst Voogdij moet de resultaten van de botscans interpreteren en vervolgens een oordeel vellen.

Toch bestaan er rond de methode van de botscans twijfels. Het systeem wordt misbruikt en het resultaat wordt soms ten gunste van de asielzoeker, soms ten nadele van de asielzoeker geïnterpreteerd.

23.01 Sarah Smeyers (N-VA): Les demandeurs d'asile mineurs ne peuvent pas être placés dans des centres fermés ni être expulsés. Beaucoup de demandeurs d'asile majeurs introduisent une demande d'asile en prétextant qu'ils sont mineurs. Pour contrer ces duperies, des tests osseux sont réalisés en cas de doute concernant l'âge des intéressés ou la validité de leurs documents. Le service des Tutelles du SPF Justice est tenu d'interpréter les résultats. Cependant, la méthode des tests osseux ne fait pas l'unanimité et leur interprétation n'est pas évidente.

Combien de tests ont été réalisés en 2009 et en 2010? Quel est le pourcentage de tests par rapport

Mijnheer de staatssecretaris, weet u hoeveel botscans er in 2009 en in 2010 door de dienst Voogdij zijn afgenomen bij minderjarige asielzoekers? Hoeveel procent bedraagt dat van het totaal aantal minderjarige asielzoekers?

Wat waren de resultaten van die botscans? In hoeveel gevallen stemden ze overeen met de zelfverklaarde leeftijd? Als de resultaten niet overeenstemmen, hoeveel bedraagt het verschil tussen de vermeende en de werkelijke leeftijd dan?

Welke foutenmarge behoudt de dienst Voogdij zich voor bij de uitvoering van die scans? Ik heb mij laten vertellen dat het twee jaar is, maar ik vraag het u liever officieel.

Wordt het resultaat van de botscan door de dienst Voogdij altijd blindelings gevolgd?

De Dienst Vreemdelingenzaken kan bij twijfel nog bijkomende medische tests vragen om de exacte leeftijd te bepalen. In hoeveel gevallen gebeurt dat? Blijkt die twijfel achteraf gegrond?

23.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Collega Smeyers, in 2009 werden door de dienst Voogdij 441 medische testen uitgevoerd om de leeftijd te bepalen. Men test daarbij de tanden, de pols en het sleutelbeen. Dit jaar werden 367 dergelijke testen uitgevoerd. De cijfers zijn van toepassing tot 19 november 2010. De dienst Voogdij schat dat ongeveer 41 % van de jonge asielzoekers het voorwerp van een medische test heeft uitgemaakt in 2009 en ongeveer 30 % in 2010. Het betreft cijfers tot 19 november.

In 2009 wezen de resultaten van de tests erop dat 73,2 % van de onderzochte personen meerderjarig was en 26,7 % minderjarig. In 2010, het betreft cijfers tot 19 november, was het resultaat 82,4 % meerderjarig en 17,6 % minderjarig. Het verschil in leeftijd tussen de zelfverklaarde leeftijd en de resultaten van de test was 2,5 jaar.

De medisch deskundige hanteert een foutenmarge tussen 6 maand en 2,5 jaar. Veelal hanteert men een marge van 2 jaar.

Overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 3 van artikel 7 van de wet op de voogdij van minderjarige vreemdelingen, de wet van 24 december 2002, wordt in geval van twijfel omtrent de uitslag van de medische test de jongste leeftijd genomen. Sommige jongeren onderbouwen hun verklaring met documenten. Na een nazicht van deze documenten door de bevoegde autoriteiten worden ze in rekening genomen bij de beslissing die de leeftijd vastlegt, voor zover de vermelde geboortedatum zich binnen een redelijke marge bevindt, maximaal twee jaar, in verhouding met het resultaat van de test.

In 2009 en 2010 heeft de Dienst Vreemdelingenzaken in 86 % van de gevallen medische testen gevraagd aan de dienst Voogdij. De twijfel wordt meestal gemotiveerd door uiterlijke kenmerken en minder door de afwijkende verklaringen van de betrokken jongere. De minister van Justitie heeft geen gegevens over bijkomende testen door DVZ zelf, in geval er twijfel zou rijzen over de resultaten van de scans. De Dienst Vreemdelingenzaken valt onder de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken.

au nombre total de demandeurs d'asile mineurs? Quelle est la marge d'erreur? Le service des Tutelles suit-il toujours et d'office le résultat des tests osseux? En cas de doute, l'Office des Étrangers peut encore demander des examens médicaux supplémentaires. Dans combien de cas le fait-il?

23.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: En 2009, le service des Tutelles a effectué 441 tests médicaux en vue de déterminer l'âge. L'examen portait sur les dents, le pouls et la clavicule. Pas moins de 367 tests ont déjà été réalisés cette année en date du 19 novembre 2010. Selon les estimations, sont concernés environ 41 % du nombre total des demandeurs d'asile mineurs en 2009 et environ 30 % en 2010.

En 2009, les tests ont permis d'établir que 73,2 % des personnes examinées étaient majeures. Ce pourcentage s'élevait à 82,4 % en 2010. La différence entre l'âge déclaré et l'âge réel s'élevait en moyenne à 2,5 ans. On prévoit une marge d'erreur de six mois à 2,5 ans mais on applique généralement une marge de deux ans.

En cas de doute, on retient toujours l'âge le plus jeune. Il est également tenu compte des documents éventuellement fournis pour déterminer l'âge.

En 2009 et 2010, l'Office des Étrangers (OE) a demandé au service des Tutelles des tests médicaux complémentaires dans

86 % des cas. Le doute est généralement motivé par l'apparence extérieure. Le ministre de la Justice ne dispose pas d'informations sur les tests complémentaires réalisés par l'OE lui-même car l'OE relève de la compétence du département de l'Intérieur.

23.03 Sarah Smeyers (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor het zeer duidelijke en concrete antwoord. Het verheugt mij dat dit soms ook nog kan. Dat is niet in alle commissies het geval.

23.03 Sarah Smeyers (N-VA): Je me réjouis de constater que des réponses claires et concrètes peuvent parfois être apportées.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 13.03 uur.
La réunion publique de commission est levée à 13.03 heures.*